Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Excerpta Eruditionis Epistolicae - Cod. Donaueschingen 53

Reichert, Beda

St. Georgen zu Villingen, [um 1755]

urn:nbn:de:bsz:31-7517

Visual Library

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Dou - 53

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

1

Epistola si longior sit, libri nomen assumat,
epistolæ amittat. Justus Lipsius una Demetrio.

C

Excerpta
Eruditionis Epistolicæ
seu
Tres epistolarum proprietates :
formulæ scilicet, ornamenta et dictio
Ex
Probatissimis veterum Epistolis
Collectæ
et
In distinctos titulos divisæ

à P. Beda Reichart O. S. B. professo capitulari Mrij S. georg. Villingæ

1755.

form. vulgar.

Formulæ Exordiendi vulgares.

Diu est, quod desitimus inter nos missitare litteras: neque enim inveterata amicitia tanta conjunctio, talem operam ullam, aut oblectamentum requirebat. Sadol.

Noli admirari, si et mea et tua exspectatione serius, meas hosce dedi, ad tuas amicissime atque humanissime scriptas litteras: morbo. vg. impeditus satisfacere officio non potui. Sadol.

Ex litteris, quas abs te 4 idus Julij datas 7. calend. Sept. accepi, cognovi, quod per mihi gratum fuit, de C. Sadol.

Meum erga te animum multis nominibus tibi cognitum esse non dubito: scis, opinor, quam patrem tuum multis sæpe rebus ornaverim; non te latet, quam toti familiæ tuæ semper prodesse studuerim &c.

Si unquam de te bene meritus sum (me autem meritum esse negare non potes) fac ut &c.

Nescio, quibus tibi verbis, amice integerrime, infelicitatem meam satis deplorem. tanta me simul diversarum rerum oppressit calamitas ut &c.

Horreo, sime deus amet, dicere, quam malè mihi cesserit mea profectio. o! quam non ibi calamitatem vidi! o! quam non inopiam expertus sum!

Meum studium honori tuo non defuisset, pro necessitudine nostra, si aut tuto in senatum, aut honeste venire potuisse.
Officium meum, quod ab optimo in te animo profectum est, jucundu fuisse, vehementer gaudeo.
Officii mei saepe me admonet officiorum tuorum recordatio: officium autem, quod absens absenti praestare possum, litterae sunt, quas misissem &c.
Dici non potest, quanta summe, tum omnes tuos voluptate affecerit pulcherrimus rumor, nuper hic de rebus fortiter à te gestis exortus.
Studium tuum in exhauriendis mandatis meis, celeritas in rescribendo, quorum ego à te alterum pro nostra conjunctione exspectabam, alterum autem pro tuis occupationibus vix postulare audebam, magnam habent significationem amoris in me tui.
Ex omnibus officiis, quae in me plurima contulisti, nullum scito mihi pluris esse, quam quod operam dederis. &c.
Etsi mihi nunquam dubium fuit, quin tibi essem charissimus: tamen quotidie magis id perspicio.
Nihil ex omni rerum genere, potuit mihi nuntiari jucundius, quam de iis moribus agere, qui et te ipso, et tuo genere digni sunt.
Facis, ut merito te amem, et collaudem, qui non, ut vulgus servorum solet, absentis domini negotia impedias; sed omni cura, vigilantia, opera coneris expedire.
Cum et mihi conscius essem, quanti te facerem, et tuam ergà me benevolentiam expertus essem; non dubitavi à te petere, quod mihi petendum esset.

Expertus non rarò benignitatem tuam, plurimum mihi amande pater, mea quoque erga te pietate, et bonis in litteris tibi non ingrata diligentia fretus, jam abs te petiturus accedo, quod pro tuo in me paterno affectu, te mihi non negaturum confido.

Quanquam ipse citra controversiam abunde per te sapis, sodalium jucundissime non possum tamen, si veteri nostrae amicitiae satisfacere, summisque in me tuis officiis respondere velim, quin ea, quae ad tuam, cum dignitatem, tum salutem attinent, tibi libere significem.

Et tu occasiones obligandi me avidissime amplecteris, et ego libentius nemini debeo, duabus ergo de causis à te potissimum petere constitui, quod impetratum maxime cupio.

Quam acerbum vulnus ex filioli obitu acceperis, equidem ex meo ipsius dolore facilè conjecturam facio. quare vehementer sim inhumanus, si parentem in tam tristi casu lugere vetem, cum alienus ipse nequeam non lugere.

Quanquam, pro tua singulari sapientia ipse abunde per te sapis, affinis jucundissime, nec alienis eges consiliis: tamen hoc vel veteri nostrae amicitiae, quae ab ipsis prope incunabulis unà cum aetate nobis accrevit, vel tuis summis in me officiis, vel arctissimae denique affinitati debere me putavi, si is esse vellem, quem tu me semper existimâsti virum et amicum, ut id, quod ad tuam tuorumque salutem et dignitatem plurimum interesse judicâssem, te libenter ac liberè admonerem.

Improbum fortasse aliis videbitur, vir clarissimè, eum, à quo tantum beneficiorum acceperis, quantum ne sperare quidem unquam sum ausus, rursum novis precibus sollicitare: at ego ingenui, minimeque ingrati, animi existimo, cui multum debeas, ei plurimum velle debere.

Cum ii, quorum res agitur, magni sua interesse arbitrentur, me etiam, per litteras declarare tibi; quâ essem ergà ipsos voluntate, non dubitavi hoc ad te scribere.

Miram sane rem, et tibi ut opinor, auditu jucundissimam, non potui non ad te perscribere: cum sciam te rerum novarum percupidum esse: en rem, ut novam ita miram.

Mira auditu nuper ad te, perscripsi sed audi.

Quanquam ipsa consolatio literarum tuarum mihi gratissima: declarat enim &c.

Quam vellem mihi dari uberrimam de te bene merendi occasionem: si quid votis, proficeretur, optarem, ut Croesus alter esses.

tametsi nihil mihi fuit optatius, quam ut primum à te ipso, deinde à ceteris omnibus quam gratissimus ergà te esse cognoscerer: tamen afficior summo dolore, ejusmodi tempora, post tuam profectionem consecuta esse, ut et meam et ceterorum ergà te fidem et benevolentiam absens experirêre.

Ecquod unquam comodius de te bene merendi tempus, oblatum est: semper occasionem te mihi arctiore amicitiæ foedere adstringendi quaesivi; en jam reperi.

Si unquam alias, hoc certè tempore, deus opt. Max., precandus est, ut tandem orbis funestis illis dissidiis defungatur.

Persaepe mihi cogitanti de comunibus miseriis, in quibus tot annos versamur, et ut video, versabimur, soles in mentem venire illius temporis, quo proximè fuimus unà.

Posteaquam veteri consuetudine receptum, ut in anni auspicio amicus cum amico xeniis certet: nec potui, nec volui, quin &c.

Etsi statueram nullas ad te litteras mittere, nisi comendatitias &c.

Etsi eo te adhuc consilio esse intelligo, ut id reprehendere non audeam, non quia ab eo ipse dissentiam; sed quod eâ te sapientiâ esse judicem, ut meum consilium non anteponam tuo: tamen et amicitiæ nostræ vetustas, et tua summa erga me benevolentia, quæ mihi jam à pueritia tua cognita est, me hortata est, ut ea scriberem ad te, quæ et saluti tuæ conducere arbitrarer, et non aliena esse ducerem à dignitate.

Etsi perpaucis diebus ante dederam N: N: litteras ad te pluribus versis scriptas quibus declaraveram, quo te animo censerem esse oportere, et quid tibi faciendum arbitrarer: tamen cum N: N libertus tuus proficisceretur, cujus ego fidem erga te benevolentiamque perspexeram, sine meis litteris eum ad te venire nolui.

Ingenii mei pudorem non ignoras, vir eximie. Sed quo non adigit mortales verè durum telum necessitas?

Scio non temerè scriptum esse à falco: quem cui emendes, etiam atque etiam aspice, ne mox.

Incutiant aliena tibi peccata pudorem.

Nec ignoro judicium tuum exactum, quo non temnere quivis probatur: sed tamen tot nodis exploratum habeo hujus juvenis ingenium, ut illum non dubitem tibi vel meo periculo comendare.

Ecquid tinniunt tibi aures, mi N? ita multus non in sermonibus meis solum es, sed in litteris ad amicos. Lipsi.

Causa mihi scribendi nata ex tuis ad N litteris: quas cum gaudio vidi, cum motu animi legi. vel in manu tuâ conspectâ lætabar: quanto magis, in hoc animo, et tam

insigni testimonio amoris? quem si à quoquam mortalium, à te certè peto. Lips.

Petrum Nanticum ad te redeuntem, qui dimittam sine litteris? aegre eas scribo, fateor: negotiis enim continuis lucor: scribo tamen. sive quia debeo, sive quia valde volo.

Adolescens hic cum ad te iret, mi N, nefas putavi, ut sine meis litteris. utinam ego cum illo! sed irritum hoc votum. Quis prudens pedem nunc domo: et tamen ardet mihi animus. amplecti te ante fatalem illum diem. Lips.

Sequor te litteris, quia mente et affectione non desero. Symach.

Amica tua epistola, ut semper, atque etiam anxia pro nostra fama. agnosco amorem. Lips.

Per epistolam rarò te alloquor, saepissime animo et affectu. Lips.

Nomine et fama mihi notus fuisti, vir eximie, priusquam scriptione. Lips.

Parce audaci pennae, quae ad manus usque tuas volat.

Si quisquam in eo tractu, ad quem ex animo et libens scribo, fateor te cum esse. Lips.

Per has interpretes te alloquor, quoniam ore ad os non licet. Lips.

Vetus et nova mihi causa ad te scribendi; illa à cultu tuarum virtutum vg. ista à C. Lips.

Fungor munere salutationis per litteras, quoniam coram id non datur, ut solet, et quod mihi dolet. Suavis fere confabulatio nostra, et proferendi in re hortandi: qua utergue delectabatur. Lips.

Diutius iam in scribendo cessavi, at non in amando. quia certe affectu certe tibi adiigor, quem judicium mihi, non cognatio sola inserit.

Ecce ad te litteras ab eo quem amas, qui te amat: nonne haec satis iusta causa scribendi? Lips.

Ignotum me ad te scribere, mirum fortasse sit: nisi omnibus vel nota humanitas tua, prudentia, virtus. prior invitat: reliqua spondent, non ingratum tibi fore officium, quod ab affectu manat et cultu quodam tui. quod si ita est, adeo non ~~pene~~ peccavi, si scribam, ut poenam mihi scribam

Epistola haec testor memoriam tui, vix aliud. Lips.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Formulæ

Exordiendi, quibus ad scribendum provocamus, et etiam nostram tarditatem excusamus.

form provocat. et excuss.

Ego tuis litteris contentum me fore confiteor: modo accipiam crebrius. in quo peto à te, ut non invideas hanc tam exoptatam voluptatem expectationi meæ. nihil enim mihi potest esse jucundius, quam de ~~de~~ te crebro et ex te ipso cognoscere. quo quidem in munere ego tibi præibo, ut tu me imiteris: sæpius ad te scribam, ut eliciam tuas. Sadol.

Tu ad me velim crebras litteras mittas.
Velim quam sæpissime mecum per litteras colloquaris.
Crebris nos litteris appellato.
formam mihi totius reipublicæ velim mittas
tu mihi velim de omni reipublicæ statu quam diligentissime
perscribas.
litteras mitte, quæ me erudiant de omni republica
velim formam mihi urbis exponas.
Mitte mihi quæso obviam litteras.
velim obvias mihi litteras crebro mittas.
obviæ mihi velim sint litteræ tuæ.
obviam mihi veniant litteræ tuæ.
tu fac, ut mihi tuæ litteræ volent obviæ.
scribe, si nihil est, scribe id ipsum.
tu mihi, etiamsi nihil erit, quod scribas, tamen id ipsum scribas
velim, dummodo ne his verbis.

Amabo mi Bembe, dato mihi, ut de tua amicitia /: Benevolentia :/ aliquid nos quoque qui absumus degustare possimus. id perlepide fiet, litteris à te familiariter

ad me scriptis: quas ego loco tui exosculer, et in manibus ~~meis~~ assidue habeam, colloquarque cum ijs: et quoniam in vivo capite non possum, in imagine talis amici, amori meo in te incredibili aliquid oblectamenti et exoptatae voluptati dem. Sadol

Quam ob rem stemus in eo, quod jam dictum est, ut familiaritatis nostrae desiderium mussitandis litteris leniamus. ~~Nam~~ ~~[illegible]~~ crebra inter nos scriptio, et suaves hujusmodi epistolae, si non alternos nobis vultus, at effigiem certe animorum, et vim amoris totam ante oculos ponent atque constituent. Neque eo dico, quin mihi te videre, atque intueri, foret dulcissimum: sed illud sperare, imprudentiae est: optare, temeritatis. Sadol.

Auderem votum facere, ut tibi quotidianae ad me scribendi occasiones darentur: nisi vererer, ne eodem tempore ~~malo~~ multorum dispendia precarer. Sadol

Raras à te literas, mi N, accipio: sed certe charas, stillantes mero melle et amore. Vellem utrumque, ut et diligentiam amare possem, et affectum. Lipsi.

Multis tuum erga me affectum litteris foveas atque alas. idem.

Post tuum è gallia discessum, adhuc nihil abs te accepimus litterarum. Quod mirarer equidem, et tecum quasi expostularem, si hanc tuam culpam, ac non eorum esse arbitrarer, qui quas litteras suscipiunt perferendas, eas aut negligentia, aut perfidia non curant reddere. Sad.

Tua illa mihi nota humanitas et insignis erga me benevolentia vetat me quicquam de officio tuo suspicari, quod aliter fieri deceat.

denim profectò memor sum non solum expectationis meæ, sed tuæ etiam promissionis. Sad.

Experto à te, ut sciam, quà, et per quos epistolas mittere tutò possim: mirum enim me tenet desiderium sæpius lacessendi et compellandi tui: cum tu præsertim jam locis à nobis ~~sejunctis~~ factus disjunctior, omnem oblectationis meæ tenum, in litteris solis reliqueris. Sad.

Tu taces ad meas binas? omnia mutantur, ait ille: non enim addam vel ominis causa mutari amores. melius de te sentio. et tamen si amorem non deseris, non etiam debebas officia amoris: peccas: et emenda hanc culpam, ut in amicitia sis sine menda. Lips.

Rarò scribis. sed nescio an ideo litteræ tuæ desiderio ipso cariores. Lips.

~~Rationi~~ opinioni insitum variare et pœnitere. Lips.

Ut Chamæleon, quoniam aura (: ut ajunt:) non cibo vescitur, hianti semper est ore: sic illi cupidine, quos ventus inflavit honorum. Lips.

Silentium tuum mihi, N, molestum: absentia multo magis. Lips.

In silentio tuo, mi N, mirabar, et (: hanc enim libertatem amicitia mihi dat:) indignabar. sed indignatione tibi non ingrata, cujus fons ab amore. injuriam mihi ferre videbar, quia privabas me hoc alloquio: quod etiam in occupationibus negotijsq́ meis usurpo cum libentia et voluptate. Lips.

Dimisi nuper à me nuncium (vel harum bajulum:) sine litteris, Excusatio valde præter votum meum. sed mihi crede, ita distinebar, ut ejus rei facultas mihi nulla. Nec nunc magna: N enim apud me cum amicis est, quibus dies dandi pene toti. tamen erigit et conari me jubet epistola tua, si qua alia, plena suavitatum. Lips. vide aliquot exempl. infra in responsorijs statim ab initio.

Ito rectè oportuit: in viam, inquam, officij redire, à qua exorbitavimus uterque nimium diu, non negligentia aliqua: sed fortasse dulcedine cessationis, et fiducia amoris. id enim de me fateor, de te opinor. Lips.

Caruisse me alloquio litterarum tuarum tamdiu, mi N, non re solum: sed cogitatione molestum fuit. illud quia privari voluptate ea mihi durum: istud, quia trahebatur animus hoc silentio in varias suspicionum partes. Lips.

Binas, quas dedisse dicis, non vidi. istae me delectârunt, et te mihi restituerunt, me tibi. Lips.

Litteris me tuis sospes quella. Lips.

Lebrez, nisi fallor, scriptures est: quem scire debes tui peramantem. L.

Diu est cum scriptorio ad te vir clarissime. sustinui me dum scriptum illud promissum expecto, materiem scilicet uberiorem respondendi. Lips.

Litteras ad te nullas habui, cui darem, quin dederim. à te, ut idem facias, peto. Cicero.

Distuli ad te scribere, vir clarissime, non libens. Morbus meus hoc fecit. L.

Itane litterae à te? tandem, tandem. Quod in gaudio improviso, vix credidi ipse meis oculis cum legerem, manibus cum tenerem. Lips.

An potius linguam? ista enim deest, qui tamdiu siles. vindictam talionis merebare: sed noster amor, si non major, certè acrior: procatur, et lacessit te ultro. Lips.

Binas à te litteras accepi tu à me nullas, non culpa tamen nostra (: scripsimus enim ubertim nuper :) sed nuntiorum, qui diem ex die ducunt, et more suo morantur. iisdem fasciculum dedimus. Lips.

Morbus me excusat, qui quatuor jam menses perpetim me vexat. Lips.

Litterarum hoc iter si crebro teris, gratum mihi: qui nunquam vincar in officiis aut fidi amoris cursu. Lips.

Silui aliquamdiu vir clarissime: sed (: dicam veram causam :) fiduciâ solâ amoris. oblivio tui fuerit? absit. haeres mihi tu et humanitas tua in medullis. Negligentia mea? nec illa, quia alibi socors, nunquam in hac parte quae ad amicos. amor ~~fuit~~, inquam, fuit inter nos firmus: et ab eo fiducia, quia tam certus eram non irasci te posse Lipsio, quam non amare. Et tamen si quid hic quoque culpae, morbus excuset: sub cujus umbone saepe nunc in his talibus latito et me defendo. nam etiam nunc apud me ille hospes. lentus, deses, certus non abire.

Quod rarius te appello, vir amplissime, ab occupationibus tuis est, non à meis. illis hoc largior: quas cum in reip. cura et patriae nostrae salute defigas, inscitus sim, si temerè interpellem. Lips.

Scias me responsurum in brevi: impeditus sum adhuc morbo. O telum mihi utile, et hac saltem parte salutarem morbum! patrocinatur in omni culpa. Lips.

Distuli ad te scribere, dudum praeter morem meum et praeter votum. amantes redamare non ego negligens: et tu mereras, non amore solum, quem benigne ultro attulisti, sed ingenio, sed doctrina, sed probitate. Lips.

Quid ais? siluisse me? erras. Nullas ego à te vidi, ad quas non sedulò responderim: et habui te, mi N, semper inter primas curas. Lips.

Cur silui, sed invitus. bella hoc faciunt. Lips.

Si paullo tardius, mi N, ad litteras tuas respondeo, non miraberis, si me, et te videbis. Me: qui ita quotidie interpellor et occupor, ut omne tempus sermonibus et colloquijs pene dandum sit, exiguum aliquod meditationi aut stilo supersit. Te: qui e Lips.

Crebro ad te dedi Lips.

Grandiusculum intervallum fuit à te litterarum. Lips.

Altera scriptione me occupas, priusquam priori respon=derim. et cur silui? non tui contemptu, aut mea negligentia: absit: sed quia ipse venire Hagam parabam, et in sermone uberius liberiusque tecum agere, quam litteris possem. Lips.

Singulas à te litteras accepi, fateor: ad quas silui, non voluntate aut subita ignavia; sed quia decumbere sic cogit valetudo. Lips.

Ad epistolas tuas respondere, mi N, magis volo aliquando quam possum. Distringimur nimis saepe, nec cum nuncius appellat, vacamus otio ad scribendum. addo quod plerumque festinat. hoc scito et excusa. Lips.

Non redditas tibi litteras meas, non miror solum, sed indignor. Spernam ego te? ne differam quidem: et respondi illico ut accepi tuas. Lips.

Dilatum mihi responsum ad superiorem epistolam tuam non dimissum. Lips.

Certè rarò inter nos scribimus et id pro affectu in te meo ~~corde~~ dolet. quid mihi gratius, quam te affari et alloqui? Lips.

Excusari me ante omnia meritissimò cupio, quod ad litteras tuas siluisse ais: quas testor sancte, praeter has ~~illas~~ vidisse nullas. Lips.

Litteras tuas, missas ~~dec~~ ad me decembri superiore mense, nunc demum hoc Julio accepi: quod, non quia mirer scripsi, (: grande locorum intervallum est:) sed ut excuser, si cogitatio forte incessisset silentij mei aut tarditatis. Lips.

Dolui in prima statim tuarum lectione, ubi conquereris memoriam me tui deposuisse, et argumentum capis, à silentio meo ad iteratam transcriptionem. primum hoc testor, nec si sileam quidem amorem aut cultum tui à pectore hoc migraturum, in quo radices satis alte jam egit: deinde nec siluisse me, et nullas omnino tuas, nullas unquam (: verè hoc egelo:) sine responso omisisse. an si tu non graveris appellare me, in illo gradu positus, ego respondere parcus aut tardus sim, qui ultro omne officium tibi debeam? ne cense: sed hoc potius, malè traditas litteras, per iniuriam aut fraudem perisse. Lips.

Priores planè perierunt: alteras secundaneae tardius etiam ad me venerunt. Lips.

Mentem ad te saepe, Mi N. litteras rarò mitto, ignosce! natura atque animo alacer sum sed languidam manum et corpus reddit hic languor (: occupatio) Lips.

A te accepisse litteras, quidni letor? at non hoc, silere nostrum Sempronium, à quo jam à pluribus mensibus ego nihil. vivit, valet, apud vos agit? per te sciam, si tardat etiam ipse. Lips.

Silentium aliquod fuit, mi N, sed quod unica ista scriptione et nuntio persolvero, et dabo te in gaudium, si amorem tuum novi. quid igitur nuncio? venturum me. Lips.

Sæpe me compellasti, fateor, atque ego silui: & quid mirum? Lips.

Mentem ad te sæpe, mi N, litteras rarò mitto, ignosce. natura atque animo alacer sum, sed languidam manum ~~et corpus~~ ~~reddit~~ reddit hic langor Lips. labor, repetitio.

Nimis varie distrahor, nec quod volo licet, inter occupatiunculas, quæ velut lictores circumsistunt et abducunt. Lips.

Periclitari apud ~~me~~ te de constantia ~~mei~~ amoris possem, aut certè fide officij, in longo isto silentio, si mea hoc culpa. cujus igitur? nullius. Scripsi ad te, binas misi, et neutras video accepisse. Lips.

Etiam in silentio mutuo, mutuum amasse nos, affirmare tibi possum: et ut deinceps faciamus, rogare. Lips.

Amorem tuum, sed cum querela, in epistola tua vidi: quorum utrumque me delectavit. ille suaviter, hoc cum morsu et punctiuncula aliqua cessationis meae: quam et ego, ut rem tibi dicam, agnosco. Sed mi N, quod debeo et volo, haud undique possum, in viribus labentibus, et occupatiunculis, quae: ut ille ait:

et caput et circa saliunt latus.

Pluries te scripsisse quod adsignificas, id credere me par est: sed et hoc te mihi nullas accepisse: unas die datas excipio: quibus vicem vices non detulerim respondendi. Lips.

Diu siluimus, langore an ignavia nescio: sed illo potius, qui iam non hospitium, sed domicilium me habet. si tamen et ista mixta, haud excuso. imo emendo. atque ecce manum ac stilum mihi laxat tuus in me affectus. Lips. NB

Obsecro, si me antiquum amas, scribere et ut scribas citius, et certius mittas. Lips.

Literas!
Alteras tuas accepi. nam primas illas ego quidem non vidi, et periisse certo non arbitrario scio: quod tamen mihi dolet. Lips.

Si à frequentia scribendi animum meum aestimas et amorem: male audiam necesse est, et deseruisse videbor militiae hujus signa. Lips.

Ecquid agis mi N.? roro inquies, interrogas. fateor et ignavum me cum annis fieri, hoc quoque fateor: sed non in amore et interiore affectu remissum. omnia fert aetas, ait ille, animum quoque sentire incipio, et ingenio tam diu, tam assidue exercito, torpor aliquis adgnascitur, et quod libenter facit, impromte facit, aut nec facit. Lips.

Si perrexeris ultra reticendo, ego protinus ulciscar scribendo: ut tam puniaris scripto meo, quam premor ego silentio tuo. ~~et~~ Sidon.

Apud te accuso quidem quod sileam. non mihi semel liceat: quod tibi frequens est, pone in morem vertit. Lip.

Expectabam litteras tuas, imo jam flagitabam et subaccusabam diligentiam: sed reddidit eas bene mane bajulus bonum auspicium diei. soli sic surrexi, sed magis video, cum nec bonum litterarius iste sermo. quosso cum frequenta, nec delectandis solum sed adjuvandis etiam. Lip.

Tu siles, ego scribo: hoc promissa? desinendo mihi hoc opera est, si meteo nullo sermone et alterno noster alicitur. nec longas tamen epistolas exigo: tria verba sufficient, quibus ~~constat~~ constet non negligi aut contemni. Lipsius.

argumentum de scribendi non habere, et tamen scribere certe amoris argumentum est. de quo ubi nos ambigere qui possumus? inveteravit jam diu, ut annosa arbor. Lips.

Negligentia ~~tab~~ tabellarii intervenerit oportet, in tantillo intervallo. Lips.

Ex longo intervallo, en meam manum. Cur non antea? inopia non amoris, sed argumenti; nec id te fugit. — utinam et manum tuam tam laxem. Lips.

~~Citius scripsissem~~ Respondissem citius, sed revera distrahor, propter alias occupationum etiam c. Lips.

Piget et suppudet tarditatis. Tamdiu siluisse me ad tuas litteras? nec mea culpa est, sed eorum, qui avocant assidue et interpellant. Lips.

Litteras tuas, et quod inclusum ~~erat~~ erat, accepi; atque etiam excusatione de raritate scriptionis. Scio non a neglectu esse, et mihi abs occupationibus meis dari interpretor libens. Lips.

Diutius factum est, cum tuas accepi, nec respondi, sed tuo exemplo, si vis verum audire, factum. nam tu remissior esse in scribendo soles, non in amando, hoc scio, sed tam de fiduciam habeo, velim de me idem. an mutam, an minuam? augeam potius, si quis gradus ultra summum esse potest. confidamus. Lips.

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Formulæ

Exordiendi in responsorijs. vz in laudatorijs e. [illegible]

Quod cognovi ex literis tuis te valere recte, memoriamque mei absentis et benevolentiam conservare, eo valde lætatus sum. Sadol.

Tuis literis plenissimis humanitatis et benevolentiæ, quibus ad me rescripseras, nihil adhuc respondere potui, morbo impeditus, non negligentia retardatus. Fuerunt autem illæ, ut quidem esse debuerunt, mihi jucundissimæ. Nam et memoria mei tua mirum in modum me delectavit: et in optimam partem accepi judicium, quod ipse de meis literis faciebas. Sadol.

Magnam habeo tibi gratiam de tuo judicio, quòd tibi idoneus videar, in quo sit aliquid ~~operis~~ eruditionis, ~~operis~~ (: adiumenti, operis :) quando hoc ita accipio, ut id tui potius erga me amoris indicium esse putem, quàm ullum meæ virtutis testimonium. Quamquam in omni genere prudentiæ plurimum tibi tribuo, tamen in hoc plane quidem non assentior. Sadol.

Quod tu meam benevolentiam et agnoscas erga te, et tuam mihi ipse vidissim tribuas, meque in numero ducas ~~eorum~~ tuorum: vehementer (: ut verum fatear :) mihi gratum est: ~~tibique confirmo~~ Sadol.

Accepi tuas literas, Romæ datas, in quibus erat manu tua ~~ad~~scriptum, alteras te eodem exemplo antè dedisse: quas non acceperam: sed et ~~hæ~~ hæ tardius allatæ sunt, medio enim in Novembri mihi sunt redditæ: Quas habui mi Erasme doctissime omni ratione gratissimas; Nam et effigiem tuæ eximiæ

form in Respon

virtutis, summaeque humanitatis, mihi ante oculos totam posuerunt; quam ego semper soleo mirari et amare: et tuae erga me singularis benevolentiae fuerunt mihi fidelissimae testes. Quod enim tantam de salute mea curam susceperis: atque usque eo fueris sollicitus, quoad habueris certum quid me factum esset: meque in his locis constitisse cognoveris: amici nimirum animi et egregie benevoli, haec magna est significatio, in qua ne vivam mi Erasme, si tibi concedo, ut in amando me sis superior. Sadol.

Legi literas tuas, plenas benevolentiae, et officij. Sadolet.

atque Utinam qua in te voluntate sum, tantum mihi dedisset fortuna facultatis, ut magna aliqua in re meum animum melius perspicere potuisses: non te fefellisset opinio tua, si quam de natura et moribus meis susceptam habes. Sadol.

Quod excusationem proponis in tuis litteris, quamobrem libri tui non tam cito missi mihi fuerint: in eam accipio partem, ut tu potius humanitate tibi solita utaris, quam quod id ~~ita~~ fuerit necesse. Nihil enim tuum, ullo unquam tempore, venire in suspicionem negligentiae potest. Sadoletus.

Legi tuas, ad os appressi et ad pectus. O quo penna tibi me sistat! ego ille constans desilior tua cogitationis hac plaga. Lips.

Excuse. Dilatum mihi responsum ad superiorem epistolam tuam, non dimissum. Lips. vide tales formulas in form. vulgar. statim ab initio duas.

Diu mihi nullum alloquium apud te, ne per litteras quidem: causâ et temporum horum, quæ nos turbant et locorum, quæ sejungunt. Lips. at nec loca nec tempora gratam mihi in tui memoriam excutiunt: quam testari volui per hanc occasionem primò nunc datam. Qui enim illuc viam affectaret, præter hunc adolescentem, nactus sum neminem et nuncij ibi ordinarij, ordines deseruere per hoc bella. Lips. — Excusat.

Quod et me amas, et constantiam meam laudas, mi N. valde amplector et approbo, alterum timidè, quia scio re ipsa non attingere me culmen hoc laudis, in quo collocat me tuus affectus. Lips. — Respons. ad laud.

Te verò laudo, non imitaris meam pigritiam, et quamquam ad binas tuas jam silui, tamen tertijs etiam me lacessis. Etsi mi N. nulla hîc pigritia. ignoscas aut miserearis potius, si scias quàm per omnes hos dies distrahor et distinear negotijs. Lips. — Excus.

Verè existimas. officium mihi fuit tua scriptio, imò beneficium: quia et amoris tui in me index, et diligentiæ, quam intermitti à te in hoc otio gaudeo, non dimitti. Adde amicam invitationem tuam: cui quod hoc tempore non pareo, ab occupationibus meis est, non à voluntate. Nam animum si consulo, revera ambit esse istic et regustare humanitatem vestram, quam año superiore pleno ore hausi. sed ita conditio mea est, ut mos mihi potius alienis cupiditatibus gerendus sit, quam meis. Itaque quod benigni creditores solent, voluntate mea sustentaberis, et illam nunc accipies in solutum.

Et litteras tuas nunc accepi, et nuper carmen. utrumque gratum mihi fuisse scire debes, etiam me silente. quid enim testimonia hæc à pectore tam amico? Lips.

Respons. ad laudem.

Tuæ istæ litteræ, quam mihi gratæ, et in medijs his molestijs jucundæ! præter enim amorem (qui largiter apparet:) etiam gravissimi testimonij tui pondus continent et judicij de meis scriptis. quod amo magis, quam probo: quia mihi virium mearum conscius sum et modicæ laudis. Lips.

Jocosum.

Exhilararunt me litteræ tuæ solo nomine et aspectu. Lips.

Me quoque certè accendit ad redamandum amor hic tuus, cujus scintillæ exsiliunt et emicant in omni epistolæ tuæ parte. Lips.

Quod deficientibus aspersa frigida, hoc mihi tuæ 7 litteræ. relevant recreantque labentem me, et virium adspirant novam auram. Lips.

Gratas exspectatasque nobis fuisse tuas litteras, nihil opus est scribam ut scribam. scio te id scire. etiam affectum tuum amavimus, qui et in epistola se ostendit. Lips.

Epistolam tuam, mi N, qui non amem? indicem constantiæ tuæ in amore. Lips.

Tu certè, mi N. in amore justus et in litteris prolixus. hanc effusionem tuam amo et amplector. Lips.

Litteræ tuæ quam gratæ mihi acciderint, haud facile effatur. mittentem intueor? scio ab eo viro, à quo nosci per-honestum, non dicam compellari. Ipsas? plenæ sunt fidæ cujusdam benevolentiæ salutarium præceptorum. Lips.

Et istæ litteræ tuæ, vir prudentissime, mihi gratæ: et gratior causa, quæ te impulit ad scribendum. Amor enim et humanitas est. Lips.

Merum mel non epistolam à te, clarissime N. accepi. Lips.

Imbuisti me liquore Litterarum tuarum suaviter, aridum et jam diu earum sitientem. Revixi. Lips.

Litteræ tuæ honestissimi amoris indices, mi N, an gratæ mihi fuerint, ne quære. gratissimæ. Lips.

Clarum insigne benevolentiæ in me edis, Litteris ultro et tam amanter ad me scriptis. Lips.

Serotinæ tuæ ad me litteræ, tamen gratæ: vel quia tam amanter ~~fere~~ ad amandum provocas, vel quia c. Lips.

Vix legi tuas et respondi. Lips.

Altera scriptione ~~mea~~ me occupas, priusquam responderim. Lips.

Litteras à te accepi, mi N, bene amicas. Lips.

Tam benigna tua salutatio merito Litteras meas elicit, etsi breves. Lips.

Multa mihi tribuis, sed vereor ut amore inductus, qui in hanc laudis partem non bonus judex. Lips. Responsio ad laudes

Diu sustinui manum, pronam scribere, et affectum reponere sic provocanti: donec hoc ultima epistola tua laxavit. Lips.

Quod libente animo ad vos soleo, dolente et tardante nunc scribo, causa, quia quæ vis, velle non possum, et cogor nuntiare, quod sit præter animi tui sensum c. Lips.

Gavisus in conspectu Litterarum tuarum. Lips.

Lætum mihi fuit à te, N, amico veteri novum benevolentiæ testimonium adspicere. Lips.

Epistolam tuam quidni libens viderim, et à tali viro testem vari in me affectus? Lips.

Suave mihi fuit, non mentior, à litteris tuis adiri, quae cum niveo quodam candore affectum proferent et ostendent. Lips.

Litteras tuas exosculatus sum: et animum praesertim, qui impulit ad scribendum. Lips.

Constantem amorem tuo amo, quem numero inter veterrimos suavissimosque. et hortaris ut scriptione eum excolamus: quod lubens fecero. Lips.

Tuas, non mentior, ut Palladium aliquod Romani olim, aut sacrum depositum, asservo. Lips.

Quod animo et voto saepe facimus, ut te alloquamur, quasi coram videamus; id nunc stilo usurpo et repraesento. Lips.

Affectus quoque meus ferebat, ut tibi scriberem, et ratio decori impellebat. Lips.

Litteras, quas Antwerpiâ ad me, sanè quam benevolas misisti, lubens legi, et gratulatus sum de serio in me affectu. Lips.

Affectum tuum, qui ad scribendum impulit, quomodo non gratum habeam? Lips.

Amore debeo diligentiam tuam, natam haud dubie ex fonte affectus, vel potius amoris. Semper à te litteræ, semper gratæ: etsi vereor ut paria faciam, aut facere possim (: nostri occupatiunculas:) in respondendo. nam de amando, securus esto: vel æquo, vel antecedo. Lips.

Gratum est quod ~~scribis~~ scribis, mi N! neque ingrata quæ scribis. Lips.

Litteras à te accepi, quas ipsa humanitas tibi dictavit. Lips.

Tu serio me amas, qui è longinquis illis oris auram ad me mittis tui ~~ef~~ affectus, eamque in litteris etiam nunc calentem et spirantem. quis ego sim, nisi redamem? Lips.

Viennam has ad te ~~dedi~~ misi, etsi ~~certe~~ incertus an ea te haberet. sed vel in casum dare litteras malui, quam me in silentij culpam. Lips. NB.

Tuum de me judicium verecundè amolior, et velim esse quem tu me facis. Lips. | ad laud.

Quod conjunctionem meam appetis, mi N, bonitate naturæ tuæ magis fieri existimo, quam merito meo. Lips.

Epistolam tuam optimi animi in me testem accepi, et animo hoc ipso exosculatum esse, quid ni fatebor? Lips.

Nimis mihi grata isthæc scriptio tua, sic ex intervallo. Lips.

grata mihi hæc scriptio, et animi significatio propensi in me. Lips.

Duplici nomine grata mihi tua scriptio, et quod salvum te ad tuos venisse nuntiaret, et quod apertam et memoriam nostri fidam proferret. gaudeo utrumque esse, et voveo ita manere Lips.

Quod petis à me vir Cl[arissi]me in amicitiam istam admitti, ita libens facio, ut vel ultrò fuerim petiturus. verba ex animo promo. Lips.

Sermone benevolentiam in me nuper, et nunc scriptione affatim ostendis. Lips.

Serius tuas accepi, nec meas reddidi, quia amorem aut officium proferebant tantum, vix quod exigeret responsi vices. at nunc publica quæ significas, et privata eo vocant. Lips.

~~Comitas tua~~

Praesentis tui vultus, et in vultu ipso conspicua probitas me delectarant: nunc literæ, tam ipsam proferentes, et in me amorem. Lips. gaudeo, et redamo, atque ut literaria hæc colloquia frequentemus te rogo. Lips.

In summo hoc frigore + ~~[illegible] ego~~ qui calefecit me tamen amica scriptio tua: et excitavit non ad scribendum solum, sed ad redamandum. Lips.

Soleo volente ~~calamo~~ animo, labente manu et penna ad te scribere; nunc illa contrahitur, et hoc resistunt. Lips.

Nullae mihi litterae tuae suaviores, his postremis, quae de reditu tuo non spem sed fiduciam faciebant. o res brevi sit! o te meum, et ~~et~~ te me amplectare. non annos sed testa videris affixisse. ~~quos ego quidem magis~~ Lipsij. ~~numero~~

In ipso principio epistola tua peccat in me V. Caetera ex meo voto. nam quid ita tibi visum excusare, quod scribas, aut quae hic impudentia? tu vero ac tui similes semper me provocare, atque id etiam mihi imputare. beneficium enim est; et sic interpretor, dum meliores istae mentes ad me inclinant, et conceptum amorem scripto etiam consignant. Lips.

Justa statera minus in me ponderis invenerit, quam tu conaris adjicere. de me ergo loquaris parcius, ne qui gravissimus et sis et haberis minoris judicij aestimeris. Karol.

Primus me occupas. quid excusem nisi quod occupatum? Lips.

Causa silentij mei, occupatio. Lips.

Libet nec libet scribere, ut rem dicam. illud ob affectum, qui in te calet: istud, ob C. Lips.

Serius ego litteris tuis respondeo, quia reddita mihi sero. Lips.

Litterae tuae tarde mihi delatae, etsi via haud magno intervallo. vide autem, an non prompte respondeam, simul nunc ut eas legi. Lips. NB

Atque hoc surripui temporis tibi, sed avide ac libenter. Lips.

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

~~Formulæ~~

~~Finiendi . Salutandi , Postulandi~~
~~Valedicendi . Interrumpendi~~

Finiendi , valedicendi , et post vale aliquid subjiciendi .

Tu ut me sicut consuevisti diligas ac tueare , te maximopere mi N. rogo. vale. Sadol. ~~ep. l. 5~~.

~~At~~ ut valetudinem tuam diligenter conserves , meq. quod facis , ames : et te à ~~m~~ me plurimum amari scias , etsi petere videtur esse supervacaneum , tamen abs te peto. vale. Sadol.

Ego valeo , teq. valere plurimum opto , et benevolentiam mei conservare , sicuti à me quidem summa ea cum fide et constantia erga te conservatur. Sadol.

Ego quem amorem , quamque observantiam erga te jam inde ab initio nostro conjunctionis cepi , perpetuò sum conservaturus. Tu ut me diligas , et in tuorum numero ducas , tibiq. deditissimum ~~existimes~~ esse existimes , magnopere à te peto. vale. Sadol

Ego sicut et amor erga me tuus , meusq. vicissim erga te , et mea natura , et imprimis officium amicitiæ postulat , semper futurus sum , et tuarum clarissimarum virtutum fautor , et dignitatis ac nominis propugnator amator sum. Sadol.

Form. Finien. Valedi.

Vale mi charissime Bembe, et ~~me~~ nos, ut facis ama.

Me amare persevera, mi charissime N. amore illo fraterno, quo jamdiu conjuncti inter nos sumus germanum in modum.

~~F~~ Petro quò minus adhuc respondeam, certa causa est, quam oportuno tempore expositurus sum. interea quidem ut me diligat, seqꝫ à me apprimè diligi sibi persuadeat, ab illo meis verbis petito. Sadol.

Sed de his satis. extremum est, ut te orem, ut me tui amantissimum studiosissimumqꝫ, et diligas absentem et tuo patrocinio protegas, ac tueare. Sadol.

Tu felix vale, et quidem valentius, quàm qui valentissimè. M.

Sed finem do. longus fui. caruit freno calamus. M.

Ego neqꝫ meipsum, qui jam dudum tuus sum, neqꝫ mea studia atqꝫ officia tibi polliceor, ne videar, quo tua in potestate jam diu sunt, si ea de integro tibi deferam, novi quotidie muneris gratiam abs te inire velle. Vale et me dilige. Sadol.

Longior essem. sed plurimum harum lator festinus erat, et morae impatiens. ~~et via~~ M.

Valeto. Longior fui ut scribendi ~~raritat~~ raritatem prolixitate compensarem. M.

Ego, quod ad animum erga te attinet, tantum tibi tribuo, quantum profectò paucissimis: ita te amore complexus sum, ut omnia tua causa mihi videar debere. Quod si acciderit, ut opera id ostendendum sit, efficiam ut intelligas, maximam apud me rationem et amoris mutui nostri et tuae eximiae praestantiaeqꝫ virtutis. vale. Sadol

Tibi persuade, me, et mea omnia non minus tibi prompta esse, quam mihi ipsi. Sad.

Salve mellitissime. Lips.

Tu salve, et me ama, qui te aeternum. Lips.

Vale et me ama. quod valde facturum te scio, si scias quam valde ego te. Lips.

Ego ut etiam dixi amorem, quem erga te semel justissimis de causis suscepi, eum inviolatam retineo, semperq; retenturus sum. Tu ut in me amando pari voluntate sis, tuumq; animum illum pristinum, quem ego multis rebus habeo cognitum, erga me conserves magnopere à te peto. Sadol.

Tu ut valeas, meq; absentem, quod facis, diligas et patrocinio tuo tueare à te peto. idem.

Mea salus salve. Lips.

Amplissime et nobilissime ~~viri salve~~ vir salve, et inter cultores virtutis nominisq; tui Lipsium non falso cense.

Salve ab eo, qui meritissimo te amat, Justo Lipsio v.

Vale mi amicissime. Lips.

Vale mi N. et mutuiter me ama. Lips.

Vale. te amo et aestimo: quod velim à te mihi fieri, alterum certe. L.

Vale et precibus apud Numen me juva. L.

Tu quaeso me ama, et interdum solare et erige in his turbis omnium rerum. L.

Plura jubet amor meus, imo ardor: vetat languor, et serum hoc diei, quo literae tuae consertae nobis. ~~Lips.~~ Excusa et apud Dominicum, Lampsonium item nostrum, cui cis paucos dies ubertim scribam: officij enim aliqua cessatio apud me per hos menses, non amoris: qui mihi aeternus in tales viros. Lips. NB

Salve iterum mi N. iterumq tibi à me gratiæ, quas promam
semper et recondam, habebo et æternum debebo. Lips.

Deus te servet, in quo et à quo omnis salus. Lips.

Vale mi N jam enim interpellor, imo avocor. Lips.

Vale ego alter. Lips.

Vale, et qui constantis amoris exemplum es, constanter etiam
me ama. Lips.

Amande ama. Lips.

Te valere opto, et nos amare. Lips.

Vale, et novum quidem, sed ex asse amicum habe. Lips.

Vale mi N, et vota pro me interpone. Lips.

Vale, et me ama semper, et cum fœnore affectum eundem
à me refer. Lips.

Ut me quoq porro ames, inter fastigia est votorum
meorum. Lips.

Vale, et valetudini breviorem scriptionem fer acceptam.
Lips.

Te in animo teneo, et tuo teneri ~~volo~~ voveo ac
rogo. Vale.

Ut me devotione tuum censeas, rogo, et locum
aliquem vel inter infimæ classis clientes tuos
adsignes rogo. Lips.

Vale, et in animo te gestari à nobis scito. Lips.

~~Vale et me~~
optime N salve, et me precibus tuis apud supremum Numen
velis adjutum. Lips.

Vale, et me si non ex merito, ex benignitate tuâ ama. Lips.

Vale cum Domina et liberis, quos Deus corpore et animo attollat. Lips.

Vale mi optime, et semper meus, quia non desinam esse tuus. Lips.

Epistola imposita ad eum it, quem vides, Lips. ignotum mihi, atque ego ~~fortasse~~ illi fortasse: sed causa pia est, quae ad scribendum impulit, et ingenium mihi pudorem detraxit. Scri rogatus, hoc excuset. Lips.

Tu vale mi N, et amaturum semper ama. Lips.

Te valere, ~~voti~~ mei voti est, et semper me amaturum amare. Lips.

Vale amice, memor amici. Karl

Codicem ~~mitto~~ ad te mitto: una tecum animum, qui sevio semper est tuus. Lips.

Esto memor memoriis. ora pro me.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

~~Formulo~~

amicos in extremis litterarum salutandi.

Cæteris amicis plurimam meis verbis salutem dic. Sadol.

Lazarum vg. queror ita nostri oblitum, ut nihil adhuc ad me ~~litterarum~~ dederit litterarum. Nec puto tamen ab eo me non amari, quem ego mirifice diligo. Eum de hoc commonefacias velim, multamque et ibi, et cæteris amicis salutem à me dicas.

Salutabis ex me patrem officiosè.

Eum â me perofficiosè saluta.

Eum meis verbis amanter saluta.

Fratribus â me salutem plurimam nuntiato.

Fratribus ex me salutem multam dicito.

Salutato parentes meo nomine.

Mihi apud amicos vicarius sis quæso salutator.

Salvebit â me Michaël officiose et accuratè.

Bernardo NN. precaberis â me læta omnia et felicia.

Humanissimis et integerrimis viris Joanni NN et Joanni NN. olim scholæ nostræ alumnis, officiose â nobis salutem dicito.

Salutem â me Henrico NN. et si quem alium benevolentem videris, dicito.

Eximios viros Petrum NN et Paulum NN etiam atque etiam salvere jube.

D. Joannem NN præstanti eruditione et integritate virum jubebis â me salvere quam plurimum.

Form. Salut.

Petrum N: N: nostrum eximia spe, summâque virtutis adolescentem saluta meis verbis, officiose.

Amicos omnes sed imprimis nostrum N: N: jubebis â me salvere plurimum.

Ad georgium N: N: si quid dederis literarum, adscribes â me illi salutem plurimam.

In salutandis amicis quoniam non vacat nunc pluribus scribere, vices meas obeas velim.

Salvebit â me N: N: et de reliqui, quos istic me nosse putes.

Contubernalem nostrum N: N: quando videris, volo, ac vacabit, paucis verbis, suo ipsius, â me jube salvere plurimum.

Joanni N: N: si aliquando oportunum fuerit, salutem â me dicito, quam propriis illi literis nuntiare voluissem, si, ubi locorum ageret compertum habuissem.

Adolescenti multis animi fortunæque dotibus ornatissimo Joanni Antonio N: N: precaberis â me salutem plurimam et felicem studiorum successum.

Amicis meis verbis salutem nuntiato, nominatim vero humanissimis et integerrimis abrahamo N: N: et Isaaco N: N: quorum cum istic agerem, suavissima consuetudine valdè oblectabar salutem ex me impertire plurimam.

Mathiâ N: N: meis verbis salutem impertias velim quæque â me proficisci possunt, omnia pollicearis ac deferas.

Totam familiam tuam per te meis verbis Salutatam
=volo.
Terentia tibi Salutem.
Dionijsio plurimam Salutem.
Vale, et Adunitio meo Salutem.
Patri tuo, et matri multam Salutem.

Formula Salutandi quempiam
alterius Nomine.

N: N: Officiose te jubet Salutari jubet te
Salvere plurimum, jussit tibi multam adscribi
Salutem, plurimam tibi im-per=Salutem
impertiri te jussit plurima Salute,
tibi, ac tuis Salutem, jussit me tibi Salutem
Scribere. anuntiat
N: N: precatur tibi, ac tuis omnia felicissima.
precatur tibi omnia evenire prosperrime.
Nihil non optat tibi faustum ac laetum.
Salvebis à N: N: nostro, adolescente

Tu ut mei memoriam conserves, hominiqz omnibus
ingenij et virtutis ornamentis prædito, Joanni,
plurimam ut ~~meis verbis~~ dicas meis verbis salutem,
te magnopere rogo. Sadol.
Vale mi Antoni, et me dilige, omnesqz isthic viros, doctos,
qui recte pieqz sentiunt, meis verbis saluta. Sadol.
Nostris communibus amicis et fratri tuo, quem ego
quoqz non mediocriter diligo, plurimam dic salutem.
Sadol.

Sanctium salvere jube plurimum verbis meis. Sadol.

Lazarum rescripsi: eas tu curabis reddendas litteras, cumulumque addes salutem ibi meis verbis. Sadolet.

Petrum salvere plurimum jubeo. Sadol.

N. lectissimi ingenij juveni, à me salutem dicito. Lips.

Bembum, aliquando nactus oportunitatem, meis verbis jube salvere quàm plurimum. Sadol.

Vale ~~....~~ mi N ~~....~~ et cum ijs qui ex felici vestro ~~....~~ coetu. L.

Vale et Petro à me salutem. Lips.

Petro amicissimam salutem. Lips.

NB. Ad N. litteras jam nuper dedi. accepitne? inquire obsecro. Nam ipse quidem silet. at non in illum meus amor. quod indicabis, et salutem à me nunciabis ipsi et fratri.

Vale et salveat à me virorum optimus N, à quo responsum exspecto, sed non lentum, ut solet. Lips.

Uxorem saluta à me ex animo, et tua pignora dissuavia.

Petrum silere ita miramur, ut suspicio sit ne et ille penetraverit ad loca silentum. at tu eum saluta, et è veterno excita. Lips.

Muretum à me salutabis, et animum hunc ibi ~~....~~ firmabis volentem semper ejus et amicum. Lips.

Pater tuus à me salvebit. Lips.

Petro tuo, imo nostro, velim à me multam salutem dici, quem virum olim penè puer Coloniae vidi et audivi, sed nunquam pernovi. Doleo, et excitor non in amorem solùm ejus, sed amplexum: ita multa à multis audio de sincera illa et doctrina et pietate. Tu si

mihi interpres et conciliator amicitiæ illius es, magno me beneficio devinxeris. Lips.

Philippum et Dierium, si vides, saluta à me quoque: ~~Lip~~ et iis indica, per te stetisse, quod eos non viderim. Lips.

Joannem quem scio me tantum amare quantum tu, et quantum te, (: libere enim addo:) ex animo salutes velim. Nisi ambitiosum sit, includam in eandem salutem Petrum et N. viros clarissimos, et ideo mihi ~~fama~~ quoque famâ notissimos. amare autem liceat, si potiri non licet. Lips.

Vale, et salve à Nigello. Lips.

Andreas salveat à me, et tu unà amicissime N. Lips.

Fratri tuo, si jam adest, amicissimam salutem. Lips.

Valde Fratrem tuum saluta, et jube (: ita loquor:) amantem me amet. Lips.

Petrum saluta. x cave neglexeris. Lips.

Valde et tibi se insinuat N, itemque N, qui apud nos nunc agit, et casu cum has scriberem, intervenit. Saluto ex animo Morium, si est ~~illic~~ istic. Lips.

Baronius velim à me salveat. cui jam diu in pectore isto locus. Lips.

Cæteris tuis, mihi notis, salutem ex me, atque prosperitatis augmentum in annos. Lang.

Sempronium sic in me amicum saluto, quantum potest amice. Lips.

Causoboni Cæteris ante dies aliquot respondi, et nunc itero salutem. Lips.

Vale, et Parenti tuo officium et salutem meam defer. Lips.

Reverendissimi tui favoribus per te conservari cupio, litis in amoribus esse. Langius.

Villerius qui te amat, colit, salutat. andream, da mihi veniam ut per ~~te~~ te salutem. Lipsius.

andream da mihi veniam ut per te salutem Lips.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

~~Formula~~

Salutandi quempiam alterius nomine.

N. N. officiose te jubet salutari. jubet te salvere plurimum. jussit tibi multam adscribi salutem. plurimam tibi impertit salutem. impertiri te jussit plurima salute. anunciat tibi ac tuis salutem. jussit me tibi salutem scribere. N. N. precatur tibi ac tuis omnia felicissima. precatur tibi omnia evenire prosperrimè. nihil non optat tibi faustum et lætum. Salvebis à N. N. nostro, adolescente mihi summè dilecto, et nostri observantissimo. Jam Epistolam Complicaveram, cum adiret me forte Bartholomæus Tribuarius noster, qui te plurimum jussit meis verbis salvere.

Valde et tibi se insinuat Lipsius: itemque Clatinus, qui apud nos nunc agit, et casu, cum has scriberem intervenit. Lips.

Salutat te N. et contubernium meum. Lips.

Form. Salut. al. nom.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Formulæ resalutandi et excusandi epistolam negligentius scriptam.

Fratres Pauli N.N. per me tuis verbis salutati vicissim te meis verbis officiose resalutant.

Petro N.N. et Paulo N.N. abs te salutem dixi, qui lubentissimi audierunt, remittuntque salutem ingenti fœnore cumulatam.

Joannes Wolffgangus N.N. quam tuis verbis salutem dixi, libenter accepit, et vicissim te his litteris officiose salutare jussit.

Petri N.N. nostri per me diligenter salutati dederunt hoc mihi negotij, ut te vicissim juberem suo nomine salvere plurimum.

Epistolæ Character neglectior testis et summæ nostræ festinationis.

Hoc exaravi multis districtus negotijs, animoque curis valde impedito.

Ex tempore scripsi hoc, et incogitantius, alioqui nec meditatus satis probus scribendi artifex.

Hoc scripsi raptim, et plus quam extempore, forte oblato tabellario: scribam alias accuratius.

Hoc subito; cum incidisset casu in tabellarium itineri jam accinctum.

Hoc scripsi festinanter, festinans, properans, animo alia cogitante; quod velim ignoscas.

Hoc in summa vacui temporis inopia scripsi.

Dictavi hanc ad te Epistolam; non scripsi, quod jam sæpe scribendis litteris defatigatus. Rectè vale.

form resalu excu

Hoc scripsi perproperatè, et perturbatè, quod ex litteris ipsis, et sensu facilè conjicis: quaeso festinationi meae, et brevitati litterarum des veniam.

Salutem quibus dici voluisti, dixi: iidemque te resalutant. Lips.

Fratri vota eadem reddo, quae mihi. Lips.

Festina leviusque arundine. Karol.

Hirundineo volatu rapidius. Karol.

Tam rapido calamo scripsi, quantas habeas sodali poenas. K

Gemellos salutem dixit, quam reponunt brevi scripto. Lips.

De silentio ne excuses, aut me accuses. nonne et ego silui. Lips.

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Formulæ

~~gratulandi~~ . gratias agendi . operam offerendi .
petendi . C . ~~commendandi~~ . ~~laudandi~~ . ~~dissuadendi~~ (?), et ad has respondendi .
~~gratulandi~~ . ~~consolandi~~ . ~~congratulandi~~ (?) .

Spero me optati fore compotem . l. j. Sadol.

Jucundæ sunt litteræ, quæ vera amici absentis vestigia, notasq; "veras" afferunt. Seneca.

Te si rogem ut pristinum tuum amorem erga me conserves, faciam et tibi profectò, et amicitiæ nostræ injuriam, quod videar quasi constantiæ tuæ diffidere . Sadol.

Certè enim et is diligitur à me, et per se dignus est, quem tu quoq; diligas : est enim summa modestia, et summa probitate præditus . Sed hoc tu facile pro tuo singulari ingenio perspicere per te potes . Sadol. — Commendandi .

Efficiam profecto, ut aliquis meæ in te benevolentiæ fructus appareat ; in quo proclaram tuam voluntatem imitabor : ingenium et facultatem non assequar . Sadol.

Sufficit mihi, quod amorem meum de tua mente metiris . 7. 50. Symm.

Litterarum brevitas inculpabilis est, cum ex injuria valetudinis, non ex voluntate descendit . 7. 90. 78. Symm

Tanta est securitas animi in nos tui, ut repensum putem, quidquid ab amante debetur . 7. 33. Symmach

Form.
gratias.
petendi.
operam
offer.

Si quid ad me placet mittere è tuis scriptis, aegre id potest per cursores ordinarios, nec nisi magno impendio: at potest bis in año per mercatores, qui francofurtum eunt. ad N. illum si mittis, rectà et tutò ad me ibit. Lipsij.

Solvimus votis, quod nequimus officijs. 2.85. Symmach.

Comend. Efficacissimè comendat, qui meras causas efficacissimo comendationis aperit. Sidonij 8.13.

Pro quo ago equidem tibi gratias: sed eas referre mallem quam agere: cui rei occasionem aliquam aliquando dies allatura est. Sad.

Me quidem tanto tuo beneficio devinxeris, ut tibi perpetuam pro eo gratiam sim debiturus. quod ut facias vehementer etiam atque etiam rogo. Sadol.

Sed neque mihi vitio vertatur, quod Aristoo mella, Baccho vina, fruges Triptolemo, poma dare Alcinoo videamur.

Tibi confirmo, si quid aliquando evenerit, ut re ipsa declarandum sit, quo sim in te animo: me non solum aequaturum, sed, si licebit, superaturum tuam de me opinionem. Sad

Libri tui avidè expectabantur à me: verumtamen, quoquo venissent tempore, gratissimi futuri essent. sed, ut perspicio, correxit moram omnem liberalitas tua: cum foenore enim redditi nobis sunt, accepimusque plus quam speraremus, et quam fuerat inter nos positum. itaque magis est cur tibi gratias agam, quam quod de tuorum, ut scribis, tarditate querar. Sadol.

Si quid inciderit quod tua intersit, certò habeas me tibi non futurum alienum. nec abesse te putes me

proficiente. Sed sentiez quid juris habeat inter nos amicitia vetus. et quamquam paullo tempore strictioris me videas, latissimi tamen cordis semper ac semper permanebo. M.

Tibi persuade, me, et mea omnia non minus tibi prompta esse, quàm mihi ipsi.

Munus vestrum accepi egregium. nec tam benevolo conciliatori minus debere me fateor, quàm datori. Lips. — Respond.

De tua erga me benevolentia saepe mihi à meis scribitur: quam equidem non dubito firmam esse, id magnopere habeo gratum. animus quidem erga te meus idem est, qui semper fuit, cùm tibi mirifice deditus, tum tuarum virtutum admirator et cultor. itaque recordor, et me in Philosophiae studijs non minima ex parte olim à te adjutum instructumque fuisse, et tuam mihi nullo loco defuisse neque opem et auctoritatem in publicis rebus, neque in privatis meis benevolentiam. Sadol.

Adfirmo tibi, ut pauca munera jamdiu gratiora mihi fuisse, et animo tuo, et versibus, quorum utrumque tam benigne offers. ille enim amoris plenissimus, isti elegantiae: et cogor valde redamare illum, istos aestimare. Lips. — grat. actio.

Quod res mea salva beneficium est unius tuum. Quid scribam? gratias agere me? ne concipio quidem: et affecisti me in summo beneficio una hac injuria (: quod olim ingeniosè "Eques ille" ad Caesarem:) ut vivendum et moriendum mihi sit ingrato. Gaudere me tantum nuntio, meâ causâ, tuâ, saeculi. mea cui is amicus accidit obtigit: tuâ, cui ea virtus: saeculi, cui hoc exemplum. Mea salus salve. Lips. — alia eruditiss.

Romanus

grat. actio. Judicium talis viri merito magnum apud me est: et haec tam prolixa benevolentia, quam solo animo meruisse me scio. nam rem quidem tu auges: et facis tam liberali beneficij interpretatione, ut ultro obliger, et novam gratiam debeam tibi. Quam ut protinus solvam, ne exspecta. non est istarum virium, non item animi, qui magis magisque illigari tibi cupit, et nunquam dependere, ut pendeat à te semper. Lips.

Munus a te accepi, vir ornatissime, per mihi gratum. Lips.

petitio libri. Cogitamus novam editionem Taciti &c. ea in re juvari me à te posse sentio, usu libri manuscripti, quem memoriâ teneo apud te olim vidisse. non illum quidem antiquissimum: sed è quo tamen non dubiè aliquid eruamus et critica ista sagacitate indagemus. Quare si eum ad tempus gratificari mihi volueris, amorem in me ostenderis, et simul morem tuum tenueris rei litterariae juvandae. Velim voluntas tibi ~~non~~ et occasio ~~non desit~~ in mittendo non desit, nobis fides constabit in remittendo. Salve ab eo, qui meritissimo te amat, Justo Lipsio.

grat. De carmine gratiam tibi habeo, magis magisque habiturus, si crebro me epistolis tuis salutaveris, in quibus notas claras video elegantiae priscae et doctrinae. Lips.

Ego profectò si unquam occasio erit, praestabo me ad gratiam referendam non modio, sed horreo toto. Lips.

grat. Munera tua, bis mihi grata, quia à te missa, quem tacito sensu dudum amo; et quia missa in optatum mihi finem. vis enim ea sanciendo amicitiae esse, et offers velut arrham. quam libens accipio et restipulor tibi sanctè, eâ fide et officijs cultum à me iri hanc novam amicitiam. Lips.

Per fidem, Antoni, ut tu utrumque largus es, et amando, et donando. Miseram ad te nescio quid munusculi nuper: tu rependis id[e]ò et reponis. Sed verum amplumque donum. pro libello libros: pro ludis seria: pro orbiculis araneanum, diffusum ipsum terrarum orbem admetiris. Et eum ipsum in triumphali veste, purpuratum auratumque. Quid censes? Donis magnis cepi me; non magis quam Numina /: si comparare fas: / quo et voluntatem solam in oblationibus metiuntur, sic ego. At ea in te magna: et ideò munus tuum jure mihi magnum. Utinam animus hic quoque animus aliqua tibi liqueat! in quo acris flamma, sed nullam occasionem erumpendi, adhuc clausa. Lipsius. — Gratiarum actio.

Quin ipse peto, si aliunde emis, concede usuram. Lips. — Petitio.

Amplissime Dne! Munus accepi. non meo munere, sed splendore vestro dignum. Pretium in eo respiciam, sive artem: omnia ejusmodi, quo animum vestrum abundè declarent, et quo me devinciant novo vinclo. Cujus si non solvendi, at laxandi saltem aliquo genere officiorum utinam facultas mihi unquam sit. intelligas profectò, aestimare me munera posse et accipere: non tam propter ipsa, quàm eum, qui afferri tali dedit. ingenuè dico. Aurum illud aut argentum nihil me movet, adversus talia satis firmum: movet prolixa hoc tua humanitas, quo omnia non impetrare solum à me potest, sed imperare. Lipsi. — Gratiarum actio.

De munere apto ad valetudinem meam firmandam habeo gratiam. ego quid mittam? animum et verba. cetera immunis. Lips. — Gratiarum actio.

grat.

Libros, quos è divite ~~bibl~~ bibliotheca tua prompseram, per hunc puerum recipe. Lips.

gratiarum actio.

gratias agam aut habeam? referre malim. et tamen verbis quoque nunc dicam, sed paucis et fidis. Emptum me tibi hoc munere mancipium tuum. et addo improbi hominis priscas illas voces, sed probe et sinceriter. Quid concupiscas, tu videris: quod concupiveris, certè habebis.

gratias quoso à me auctori et datori nuntia. Lips.

Mi N, et litteras tuas accepi, et cum ijs thesaurum: q. ore animo sic accedo. ego de meo animo et ore animo loquor. grandes tibi gratias habeo: et cum habeo, debeo ac debeo semper.

In ruborem me das hac humanitate tua. scribis ultro, compellas ultro: et promis atque offers ea, quo improbo penè mentis sit à tali viro sperasse. Lips.

Tu mihi gratias? ego tibi, qui tam grate et benigne interpretaris officium, quod sine scelere non omisissem. Lips.

Quod gaudes et gratias mihi agis, pro testimonio quod in epistolis meis tibi reddidi: ego quoque gaudeo, et si pateris, gratias etiam tibi ago. Quidni pro tanta gratitudine? praesertim quam elicuit beneficium à me nullum. Lips.

Peto ut susceptionis benignitate, oblationis exilitas augeatur. Sarisb.

~~o pectus~~

Mira et sopor tui benevolentia. o pectus benignum, effusum; et cui quid aut quomodo respondeam? profectò redigor ad silentium, non excitatus beneficijs tuis, sed oppressus. atque hoc delatio mihi major, quia à tali viro. Lips.

Ego me communiter olim tuum, qui, nomen meum agitulando et sublevando in asperis temporibus devinxisti, nunc proprie sic obstrictum sentio, ut non dicam paria facere, sed nec lingua, stilo, mente consequi possim. Sicut aqua multa per exiguum canalem, quod vult egredi, impetu ipso sistitur, et se includit: sic mihi fit, qui copia benevolentiae simul et beneficentiae tuae obruor: atque hanc remitto, illam intimis votis, ut in me serves, deprecor. Lips.

Gratum me esse dicam? sum animo: verbis agere possum, minus factis. Delego hoc nomen superis, et illos voto convenio, ut pro me solvant. Lips.

Petitioni vestrae non do manum. Lips.

Recenti liberalitate me ligas. Lips.

Etsi coram me brevi sistere, et sermone gratias agere tibi constitui, tamen profecto animus meus adegit, stilo et scriptione quoque id facere, et testari devinctionem, quam in magnitudine novi huius beneficii haberem. Lips.

Si quid à me petis, libens fecero. Lips.

Quid dicam, nisi quod res est, gratias et agere me, et cum agero, debere? nam velle et debere me scio, et adamantino, ut sic dicam, vinculo obstrictum ~~tibi~~ manere tibi. Lips.

Itaque si quid est in toto Lipsio, quod totum aut in parte servire usibus tuis possit, habes promptum volentemque. Lips.

Quae misisti placent. et ego pariter mea
mittero, cum novi aliquid erit. Lips.

Librum, cujus mentio in novissimis litteris, hic
adjunctum Illme Dne, habes. illo meisque omnibus
quidquid erit, utere, et ama Lips.

excusat se de
n. misso munere

Doleo et pene indignor, me preventum rogatione
tua, in re quam sponte et ultro faciebam.
an non libri mei exemplar ad te mitterem, ut
soleo, atque etiam ut debeo? nam benevolentia
certe in me insignis et palam testata, ita
postulat: et mea etiam observatio, et hic cultus
impellebant. faciebam ergo ultro: sed cur
distuli? simpliciter rem dicam, quia pauca
exemplaria compacta, et ut sic dicam vestita
habebam: nudum autem mittere verecundabar.
itaque de mora ignosce, et fac mihi gratiam:
quam alias sane libens amendabo, cum videam
tuto lucubrationes nostras sic gratas tibi esse,
non sui pretio, sed accipientis affectu. Lips.

Sicut arbores fructibus gravidae inclinant ramos et
demittunt, et offerunt carpi: sic ~~tu~~ vos isti vera
virtute uberes, et benevoli et benefici ultro estis,
et invitatis ad fruendum. Lips.

Affectum tuum in me, non verbis solum promis, sed rebus palam probas. illa honestissima scribis: has ultro offers; et muneribus me afficis non ex merito, atque adeo inexspectato. nuper quid detuleris, memini: vix gratias egi: ecce donum alterum, et quidem carum. Lips.

Magna fuit et vere dicam tua benignitas, qui ex commendatione mea adolescentem nostratem non fovisti, juvisti; sed ipse in domum tuam recepisti, et disciplinae liberorum tuorum atque institutioni praefecisti. quid dicam? obligor: et jure tibi omnia cupiam faciamque, qui mea gratia sic exhibes te pronum et benignum. Lips.

Gratias tibi dico habeoque animo quam verbis largius: et illum tibi offero, etiam, si non augeris tuum. Lips.

Librum ad te mitto, non munus, sed particulam luendi oris, quod varium ac multiplex fatemur debere. 13
~~jam~~ decem anni sunt, cum me beneficiis aliis super alia cumulas. Lips.

Ergo gratia tibi apud et dicta et reposita. Lips.

Quod jam diu insuevi, id facio: et cum auxilii aut opis indigeo, ad te recurro. Lips.

Quid quid singulare erat, habuisse me ~~totum~~ recordor cum desiderio tristi et pungente. Miseraris me?

nolim. adjuva potius, et quoniam divitem atque uberem te audio participa veteri amico, et qui in beneficii magni loco hoc, etsi fugacia (: ~~de florib flores~~ de floribus loquitur Lips:) munuscula ponet. Confido te facturum. Certe in causa simili tu à me, utraque manu largiter ego ~~donem donem~~ donem. nunc salutem et hunc ~~animum~~ animum semper devinctum. Lips.

13. Nihil minus, quam à te beneficium, aut potius beneficia

Bigioti respondet ~~expectabam~~: quae largiter, ultro et aperto sinu, mihi defers et offers. nam et nummos ad me mittis, et florum etiam lectissimos polliceris. negem utrumque mihi gratum esse? mentiar. gratissimum est pro veteri atque insito animi mei desiderio et sensu. veteres omnes elegantias, et has antiquitatum reliquias à me amari, notum est omnibus, qui leviter me norunt: sed et flores in deliciis haberi. itaque vide candorem, quo jam nunc apud te utor in ipso hoc aditu amicitiae.

Grata quae ~~mittes~~ spopondisti, atque ut mittas non rogo te, sed appello. quid enim rogem, jam debitorem? sed extra jocum. Lips.

Quid possum pro donis sic ultro et ubertim missis, quam gratias stilo ~~a~~ dicere, animo habere? Lips.

Per sanctæ amicitiæ nomen te obtestor, ut in tuum commodum uti me velis, si quid posse me noveris. Larg

Alia occasio si fuerit, qua aliquid adjutum te possim, habes volentem. Larg.

Me devinxisti tuis obsequiis. bona occasio me amet, qua illis respondeam. Larg.

Utere me pro arbitratu tuo. Karol

occasio mihi sit pariter testificandi et declarandi mei amoris.

Quid remitto? animum serio semper tuum. Lips.

In animo beneficium tuum repono, et illa parte omnes mortales gratitudine certabo. Lips.

Solvere nec in manu mea est, nec in animo quidem, ne mentiar: et libens devinctus adstrictusque talibus maneo, qui sic libenter beneficia conferunt, ut capere videantur conferendo. Lips. Gratum facere, et hoc vis tantum: fecisti, et ego memoriam beneficij æternæ huic parti inscripsi. Lips.

Remuneror alias, si non pretio, affectu pari. Lips.

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

~~Formulæ~~

Comendandi, et his respondendi.

Ad comodum et utilitatem tuam pertinet, si hunc hominem amplecti tua benevolentia, et in familiaribus tuis habere institueris. parce mihi: ne videar cum beneficium à te petam, potius te afficere beneficio velle. Sadol.

In eo N ego statim ab ineunte pueritia, ea perspexi indicia ingenij, humanitatis modestiæ, cæterarumque virtutum omnium, ut jam tum facile appareret, qualis is in ætate vir postea esset futurus. Cujus tamen legitimum quasi tempus exspectare noluit: sed optimis artibus literisque deligendis, perfecit, ut virtutis in illo cursus, quam ætatis fuerit celerior. Sadol.

Certum habeo inter primates Principis illustrissimi, ubi continuo versaris te ~~plurimi~~ plurimi fieri. igitur etc.

Erit autem hoc gravior tua comendatio, quod non solum amici in amicum studium, sed hominis etiam doctissimi et consultissimi judicium atque auctoritatem affert. Sadol.

Quod si mei suffragij prærogativa eam haberet religionem, perficerem eum, quantuscunque est, nostrum omnino esse. Sad

De adolescente quem nuper mihi comendaras: scis quam omnia negotia ad comend(. velim tuâ causâ. hoc tamen nolo. Multis jam recusavi. Quos omnes offendo, si unum admittam. denique rimam aut fenestram hanc si aperio, toto ostio admittendi alij sunt. Quies autem mea id non patitur, et ratio vitæ, quam per silentium ago. Æquo ergo vel id excuses: et majora aliqua à me petas, cum opus erit non neganda. Lips.

Petrum comendatum tibi tamen comendo. etiam me: quem scire certò debes tui ex animo amantem. Lips.

Jamiem comendaveram tibi superioribus meis literis, adolescentem, si quid video, probi, ingenij, animi, judicij. et si quid benigne facere potes aut dicere, quaeso ne graveare. Ex ista juventute non est alius, de quo melius sperem. Lips.

Non ipse contentus in amicitiam tuam penetrasse, alijs eius fores aperio, quasi in ea vetus. Juvenem hunc tibi comendo, familiarem nuper meum, oris et ingenij probi. Comendo autem ita non ut ad interiorem illam amicitiam tuam admittas (: alijs servetur aditus ad illa adyta :) sed externam hanc notitiam, quae in aspectu posita et aspectu. Hoc enim ibi sufficit, et adolescentibus id aetatis sat gloriae. vidisse, convenisse. Tu mi N. illum vel mea causa complectere, et me omnino, qui aeternum tuus. Lips.

Adolescens quem mihi comendas, ita erit: et ex vultu ac moribus judico mereri. Lipsi.

Pro N solicitor. velim, quod in te sit, juves. Lips.

Adolescens est, sed specimen ingenij profert, ad magna surrecturi, si aetas et peritia rerum dirigent etiam et formant. Lips.

Paulum, quem comendaveram, sic benigne et honeste à te habitum (: ipse largiter scripsit :) quidni laeter? Lips.

Gratias ago pro benignitate, quam in Thomam, ex comuni quadam comendatione mea, contulisti. Et ea de re ~~mestibi~~ ~~obstrictum~~ ~~debere~~ me tibi obstrictamque esse, et sentio et testor. Lips.

adolescentem
Comendo obiter, neque nimis velim, et ambigo/:
ut apud te libere :/ de moribus et vita. Etsi
certum nihil, sed ex suspicionibus habebam,
quibus vir probus non nimis indulget. Lips.

Sed quia comendatio ~~tua~~ etiam tua + favere
huic negotio potest, ~~me~~ et me aliquid apud
te posse censuit: rogavit et rogo, ut suffragij
tui calculus huic petitioni accedat, et
~~nos~~ me publicis meritis jam diu obstrictum,
etiam hoc privato arctius velis ~~de~~ devincire. Lips.

Filium tuum mihi comendas, venturum ad lectiones nostras.
gratus erit, juvabo, dirigam, et re ostendam me tua
causa hoc alia velle. Res mihi ~~bona est~~ de eo bona est,
etsi juvene: quia video indolem adesse et excitatum
ingenium, quod equidem in juventute amo. Lips.
Ecce manum ac stilum mihi laxat iste,
quem vides, et quem ego ad te mitto. da,
quaeso, admissionem me petente: et a me pariter
si quid voles, scriptum factumque cense. Lips.
Adolescens eo jam pervenit, ut bullam ponere, et toga
liberâ possit insigniri. sed tamen ita libera, ut
inspector etiam sit qui coerceat, et videat ne isto
flexu aetatis alicubi haereat ad metam. Lips.

Eiusmodi adolescentium copia rara est, qui cum literis modestiam socient et virtutem. Scio te utrumque velle, et à literatura modice instructum, et à moribus vel maxime ornatum. Sicut arbores illæ optimæ, quæ non florem solum sed fructum ferunt: sic hominum, quibus praeter ornamenta doctrinæ, vita etiam est ad frugem. Lips.

Venit ad me frater tuus, plane meus futurus quia tuus. Lips.

Petro vestro, novum typographium paranti, Heribertum pictorem commendo, virum bonæ fidei ~~fi~~ et manus. utroque probatum se faciet, si conduci mereatur ad laborem. neminem ego invitis obtrudo; compellatus de obsequio, rogatori lubens illud offero. agitote, quod è re fueris, et me amicum habete. Cary.

Adolescentem si mihi commendas: et est certe, quia tuus, et quia moribus optimis imbutus, dignus. ego, quidquid in mea copia erit, faciam ~~promptius~~ libens, et promptius, laxiusque quam ~~dicam~~ dicam. Lips.

Cognatum hic meum vides, et beneficio ~~devinct~~ devinctum tibi clientem: sed beneficio, quod plenum firmumque meri officii est in tua manu. Lips.

adolescentes eos vidi, quos per epistolam mihi commendas: ne frustra. quid enim tu à me frustra? quem ita prompta volo, et debeo, quid quid voles. ut admoneri modo debeam, non rogari. Lips. Et libens etiam hoc officium confero, quia censeo in publicum me impendere, quid quid ad culturam facit nostratium ingeniorum. Lips.

Laevos per hoc bella (tempora:) omnino paucos ad artes nostras (: ad Monasteria:) adspirare non ignoras: et eo magis provehendi sunt, si qui adspirant. Lips.

Nam bona fide, eiusmodi adolescentium copia rara est, qui cum litteris ~~foveant virtutem~~ et modestiam foveant et virtutem. Scio te utrumque velle, et à litteratura modice instructum, et à moribus vel maxime ornatum. sicut arbores illae optimae, quae non florem solum, sed fructum ferunt: sic homines, quibus praeter ornamenta doctrinae, vita etiam est ad frugem. Lips.

Vereor peccare apud te, et ingeniti mei pudoris limites transilire, dum saepius adeo, et in aliena causa et gratia interpello. Sed qui me subtraham? P. Lips.

Benignitas tua aditum mihi ad te fecit, sed et aliena importunitas (: pauperis:) qui coniventem impellunt. Lips.

O quam te utor sive abutor? Sed excusatius, quod libenter. apud hic amantem, sic amans non peccat. Lips.

Non multos tibi comendo, aut ingero; nec meus mos est:
sed hunc singulariter. tanta modestia et probitate sub
specie nihil solere vidisse. pauca verba facio: si tibi-
dem cum illo, satis scitis scripse se ipse comendarit. Lips.

NB Ab his initiis ad altiora progressurum, spes et votum
nostrum est: favor modo bonorum ~~adjuvet~~ [intelligent] superioris!
adjuves. quem impetratum ei exprimes ~~Lips~~ atque
utinam aliquid facias gratia nostra. Lips.

Si iudicas hunc idoneum, audeo comendare: sic
tamen ut totam eam rem prudentiae tuae merito
permittam. Lips.

Scribis valde in me amice. Lips.

NB Risi in Epistola tua, quae lacunis sane vovas: et quid dicam
~~de~~ iuveni de virgines, quae formosae, modestia qua-
dam formam extant, et lavito fere bonus et
Mad ornamento. quadant se habere. in ~~loco~~ est certe in hac epistola
si illam inspirais, ut exemplum esse laconibus possis:
et quod palmam possis argutias et veneres una miscere.
Me ~~Ducem~~ Ducem in his tuum facis? fateor
NB cedi me a meo milite, et in meis castris. Lips.

Spondere audeo gratum acceptumque futurum: ita non
solum dotes habet, quae ornamento sint, sed mores
suaves et mites, qui delectationi. nihil tribuo
afferri. Lips.

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

~~Formula~~ gratulandi, et his respondendi.

Quantam voluptatem ceperim, et quo fructu lætitiæ ac jucunditatis fuerim cumulatus ex amplificatione dignitatis tuæ: peto à te, ut ne meis ex literis conjecturam facias, cum id facilius sit tibi existimare, quam mihi scribere. certe ita lætatus sum, ut ex paucissimis, quæ maximè desideravi, hoc mihi imprimis gratum optatumque ~~accid~~ acciderit. Sadol. gratulor igitur et vere gratulor, cum dignitati tuæ, tum istis eximiis virtutibus, per quas omni honore et amplitudine dignissimus es judicatus. Sadol.

Curatorem te (: ita jam nunc intelligo:) huic scholæ datum, vir amplissime, jure tibi, et magis nobis gratulamur. Tibi honorem aliquem: nobis grande beneficium, quod ab hoc electione merito speramus? imo jam tenemus. ea voluntas tua est in juvandis optimis studiis, ea facultas illa clara: qui omnia pro nobis egeris, laboraveris: re priusquam titulo curator. ista etiam non obscura: qui magnus es apud magnos. sedes in hac publica, ut sic dicam navi non inter remiges aut navales socios, sed inter eos, qui ad gubernacula et ad ipsum clavum. vis igitur et potes, et ideo affirmatio non injusta de affectu optimo et simul effectu. Lips.

De munere sive titulo, quo non sine fructu gaudes, tibi gratulor, et voveo atque augeror majora. Lips.

Ab anni fine initium scribendi facio. istum ego tibi feliciter exactum gratulor: parem prosperitatem ab insequenti lotus ominor, pius precor. non isto solius calamii honorato phrases, sed animi verba sunt, amico sensu et affectu plena. scio haec tibi dudum nota ad fidem, quam testem genuino veritatis stipulor. Larg. S. J.

Magis es tuo merito, quam Regis beneficio magnus. Lips.

Salutem toto animo tibi voveo, et me ipsum devoveo deinceps tuum. Lips.

Denuo novus recurrit annus, quem votivum decurrere tibi, Numen precor. Lips.

113 Cum è Romana legatione, re feliciter, ex usu gloriosa regni, ex voto Regis tui confecta, rediisse te audirem, animus adegit gratulari, et simul affectum scriptione renovare, quem virtutibus tuis, sed et in me affectui, fateor debere. Lips.

Sub exitum prioris anni tuas ad me, bonis cum votis, dedisti; sub initium currentis ego meas repono cum votis paribus. Larg.

annuum vectigal pendo, grati animi testimonium amicis favoribus, et continuandae prosperitatis votum tuae familiae. ~~filios~~ istud à me petunt solennes feriae, quae annum currentem finiunt, et aperiunt ~~~~ subsequentem. utramque faustitas tibi cedat jucundissima, precor, et officii tui curas prosperis successibus coronet. Larg.

Idem tibi precor, quod multi: sed animo, quo non multi, ne dicam, quo nemo. Wattenauer

Quid precabor autem? quod quisque optimis, quod cuique optimum. Watt.

Ea omnia precor, quæ si verbis explicare omnia possem, parum te amarem. Watt.

Utinam dare possem, non precari! sed quoniam plus non licet, precor, quidquid tua in me summa officia, quidquid meus in te summus amor precari jubent. Watt.

Natalitius Evergetes bene velit clienti suo. Lang.

Propositum est mihi, vincere omnium vota. itaque, quantum precati singuli, repeto: et quidquid precari amplius potuissent, adjicio. singulorum vota in unum cumulum colligo, et addo mea. Watt.

Solent alij an̄os Patronis precari: ego contra Patronum meum Excellentissimum annis precor. non tibi dant felicitatem tempora, sed à te accipiunt: ut, si gratulandum est, ipsi potius anno gratulandum sit, qui sub Magistratu tanto felix omnibus et exoptandus futurus est. Watt.

Novi anni natales precor felicissimos.

Scriptioni huic nullum argumentum est, nisi affectus meus et mos majorum. utergs suadet, ut vota, quod pro salute tua corde facimus, stilo consignem et ad te perferam: sed prius ad illum calide mitra, qui compotes (: ita spero :) faciet votorum. Deum igitur rogo quantum animo possum, ut hunc secularem novum annum felicem tibi tuisqs decurrere, te valere per eum et vigere, Principibus et Reipubl. sine offensa vacare, me amare donet; qui sum perpetuus ~~tuus~~ et devotus tuus cultor et cliens. Lips. per totum

Ut tu ad ~~tot~~ cani ovi lineam venias felix et beatus, precor tibi religioso et prisco voto ~~[illegible]~~ in auspiciis hujus anni. Lips.

Benevole à te factum et pro amico, quod me et dignitatis tuae et dissensionis gnarum fecisti. ego enim serio tibi recipio, et fautorem me esse incrementis tuis, quo virtus et ingenium conciliarunt: et vota interpono, ut plura affluantur, quod in Principum gloriam, et publicum bonum cedet. Ex illis et tuis convenit tales eveti et educi. Lips.

annum novum instantem voveo tibi feliciter Lobi Lips.

Salutem, gratulationem illi dico ~~...~~ per te, cum voto prosperorum in seros dies. Langius.

Pridie ~~Kalendis~~ Kal. anni ~~novi~~ novi instantis 1764 ~~quae~~ quae voveo, et parenti tuo, et tibi feliciter cadant. Lips.

Bona vota in annum attulit epla tua: reddo paria in annos, quot tibi serena det Diespiter scripsit. vota minimum illorum, non annos, quos cum dare non liceat, velle liceat, et a coelitibus precari. Lang.

Bonus genius iter tuum fortunet. Lipsius.

Amplector precationem, quam de more, sed affectu quodam singulari, mihi facis in auspiciis novi anni. amplector, et largiter ac pariter eandem regero. Deus tibi det quae voles, et nil nisi bonum ac salutare, quia ~~voles~~ voles. Lips.

Pauca salutantis vel gratulantis verba sunt, sed voto prolixa. Sym.

Satisfaciat tibi animus meus, etsi voti efficaciam negaverit eventus. 6. 20. Symach.

Tu mi N. salve! et hunc ineuntem annum atque alios felix vide. Lips.

Ergo vero gratulationem meam et gaudium animo conceptum prodere scripto et stilo debeo, cum voce et sermone coram non detur. gratulor, inquam, et gaudeo ex animo, inchoatam nuper dignitatem tuam judicio et suffragio capitularium, nunc quoque Episcopi (: Regis) calculo et auctoritate firmatam. Lips.

latum mihi, te muneri huic publico admotum, in quo exseri atque exerceri ingenium et industria tua poteris, dum aetas et occasio adsunt: et gradum sternere ad altius culmen. neque enim, ut meum votum est et praesagium est, hic sistes.

gratulor ex animo tibi reditum incolumem in patriam et ad nos, ex longo satis ~~interva~~ intervallo. Lips.

Dignitate te auctum ab optimo Principe, animo meo gratum est, et gratius, te nuntiante. Significas enim hoc isto, causam te, laetitiam conceptam ex eo a me iri: nec falleris, concepi. mereri enim te arbitror, et posse ac et velle patriae prodesse, et Principi ~~vacare~~ operam navare. Certe dona a natura habes, sed et doctrinam habes. illa exsere, et bene adhibe: tuo et publico bono fies. Lips.

Magnum equidem gaudium sensi, in dignitate qua recenter es auctus. merebaris eam, aut aliam vel grandiorem, virtutis et prudentiae tuae praerogativa: et tacito murmure fortuna a nobis accusabatur, quae in comitiis suis alios anteferret. ~~nam voto etiam nostro, ut hoc nunc etiam~~. honore ut diu fruaris utriusque reipublicae sacrae et profanae, bono potius, intimum meum votum est. Lips.

gratulor subivisse fortiter, confecisse feliciter. Lips.

annua vota mihi remanent, simul annua linquo debita. S. Paulinus poemat. de S. Felice.

Redivivus annus, [illegible] dote [illegible]

Manus tua ad me dedit gratulatorias de dignitate nuper adepta: nec reddit gratias.

2. Votis, quae olim ad festum Nominis mei mihi nuncupasti, meum remitto alia etiam festis tuis onomasticis accomodata. pro arbitratu tuo ista refringe; nam nemo alius votiva suffragia tibi magis profutura in coena regiones, nisi tu ipse.

Grata mihi est laetitia tua, quam in literis tuis de promotione mea te habere cognovi, non ut ~~illa~~ hoc aliqua causa laetitiae nostrae delectatio foveat, sed quod eam ex ~~vero~~ fonte sinceri dilectionis, et fideli mente derivatam esse non dubito. Nostra promotio, quae tibi caeterisque amicis meis amicam de me existimationem et gaudium ... administrat, mihi interni doloris amaritudinem et nimiae anxietatis angustias generat. Video quanta me sollicitudo circumstat, sentio, quantum me suscepti oneris sarcina gravat.

Insolitam consuetudinem revellere difficile, atque ad rudimenta nascentis Ecclesiae senescentem jam mundum reformare.

Voveo, ut Deus, qui in manu sua tenet numerum dierum, ~~ut~~ tibi addat exiguos vitae dies, quos quidem ~~...~~ humana mortalitas votis attingere potest.

ich wünsche, daß Gott ihr wenigst alle die kleine anfäng der jahre nicht abwäge, welche die schwachen Sterblichen erleben können.

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

~~Formulæ~~ hortandi, consulendi, suadendi
~~consolandi~~ & ~~consolandi~~, ~~comprehendi~~ et hiis respondendi.

Ad litteras non actiones solum omnes tuas et cogitationes necessum est collineare. Quæ tamen ipsa quoniam sine pietate et puritate nulla sunt: cave, te quæso, ne quid labis aut maculæ trahas ex cœtu juventutis maculosæ. Fuge illos, fuge, qui liberioris vitæ obtentu ad licentiam trahunt: Quæ una janua et aditus ad omne scelus. Magna non frustra nobis de isto ingenio tuo pollicemur: tu vide sollicitè, ne id depravent pravi. in flexu ipso ætatis es: in quo si non laberis, speramus te inoffenso deinde cursu pet pertingere posse ad metam. Deus te servet, in quo et à quo omnis salus. Lips.

In studiis quod pergis et perseveras, gaudeo. Sapientiæ studia et virtutis ne omitte. Pietas tibi in mente, modestia ante oculos, et demissio animi: ad quam nunquam satis te hortor. illa fundus bonorum omnium et fundamentum. nec pestis alia plura ingenia abripuit, quam confidentia et æstimatio sui. Tu abstine. Revera enim quid sumus? quid scimus? Quò longius progrediere in scientiæ vero via, tenebras et circumfusam caliginem magis cognosces ingenio humano. Lips.

Ante omnia pestes illas animorum fuge, sodales malos, qui fraude et arte irrepsunt et inrumpunt. Lips.

Opto, ut cuo has curas habere possis: non rogo. cur enim rogem? scio te juncta ac me velle: nec penes te unquam culpam futuram non impetrati hujus, aut non effecti. Lips.

Levare mihi viderer, si expertem te habeam consilij, quod firmandæ valetudini meæ cepi. Lips.

E re tua erit: nec quidquam suadebimus, non dicam præter utilitatem, sed fortasse nec tuam voluntatem. Lips.

Hoc è sensu meo: aliter si quis è suo, exquirere oraculum non veto, ac sequi. Langius.

Moneo te fugere homines et loca vitijs nota et infecta. Ætas tua allicit? frena. populares abducunt? resiste. denique posteritatem cogita: nec posse, quin illa infamiam cum noxa pariter apud te relinquant. ah! quam suave animo jam maturo erit, meminisse ~~pugnæ~~ pugnæ et victoriæ: integrum se à labe servasse! hoc moneo, mi N, non quia opus fortasse: sed quia amor induxit, cui agnatam curam, imo et metum esse, non ignoras. Lips.

Tuas item ad me expecto, ecquid consilium nostrum probes. sed quid ambigo? ore, stilo, pectore suo probabis. Lips.

Perlustrare Italiam nobis decretum tantum, non Hercules insidere. ~~Lips.~~ ~~cujus re~~ cujus rei si vel ~~suspic~~ suspiciuncula proceres nostros tangat: non dimittar profecto, nec ullo titulo impetrem commeatum. atqui, nihil tale è. socra et amici trahunt,

69

et ipse meus genius, qui loca ea, et homines respio quo natura dulce amat. Lips.

Morte adolescens, deserere hanc viam, quod et hic tibi ad gloriam pariet, et postea illam aeternam. Lips.

O voluptas mihi te esse salvum! o magis te animo esse sanum, nec inter ~~vana et~~ incerta, avara, improba pollutum! o si semper, magis magisque ad illa pura, aeterna, alta: quo melior ~~[illegible]~~ Deus et natura, addam et institutio mea, vocarunt. Mihi hoc nunc dede usu perito, quo magis te in hoc salum vitae penetrabis, amara plura reperies et quae offendant: quid remedij? scire, spernere, et sapientiae decretis se munire. Ut Ulyssi illi naufrago Leucothea vittam sub pectore ponendam dedit, qua tutus à turbine et tempestate esset: sic tu hac sapientia ~~tua~~ te praecinge et audies nil vereare pati nec morte perire. sed domi olim sopius: at nunc recole. Lips.

Gavisus sum recordatione studiorum et vitæ, quam elegisti. illa ad bonum publicum et prudentiam directa, hæc ad pietatem et salutem, ad quam nisi pertingimus, male et infeliciter decurrimus hoc quidquid est vitæ. et Athletæ in stadio oculos ad metam et bravium intendunt: sic nostra mens debet ad Cœlum, et æternam illam palmam. cetera caduca ~~sunt~~, oriuntur et abeunt nobiscum: nec stirps, aut genus, aut opes sunt, quæ eximant nos aut nostra à mortalitatis hac lege. fama tantum longa bonis studiis artibusque parari potest, ac vita æterna bonâ hic vitâ.

NB neque ego hoc monendi causa dico (: domi habes, qui moneant, et ætas jam tua, quæ à se intelligit et sapit:) sed excitandi magis, et in optima via, quam inisti, confirmandi. Lips.

Deus tibi hanc mentem det, et una robur. Lips.

Sermone et scripto me consuluisti de N.N: abnui, nec muto. quid illinc petas? mercedulam? te indignum est, non eges. Honorem? vereor ut, qui eunt, huic litent. Lips.

Morum atq ingenij tui elegantia me cogit cum hic
esses, id fateor: et qui coram auditor aut discipulus,
nunc absens amicus eris, et libens ~~hoc~~ sacrum 113
hoc nomen tibi donem. oro autem et
hortor excolere optimam indolem, et naturæ
ut sic dicam, agrum: quem Deus feracem
optimarum artium ac rerum dedit, si industrio
aratro scindis, et semina scientiarum injicis, ut
cœpisti. ut cœpisti inquam, et jam adeò in eo
es ut metere incipias, et colligere laboris tui
fructus. qui tn ut bene maturescant et quasi
concoquantur mihi haud displicet solem Italiæ
adhiberi. Gis.

Si vis ~~etiam~~ judicij etiam mei calculum addi.
ecce habes. Gis.

Sunt ibi boni, sunt juxta mali, curæ judicijq
tui erit illis te sociare, hos vitare ac spernere.
sicut Ulysses ille blandientes, sed insidiantes scopulos
surda aure præterivit, oculos tn habuit apertos:
sic multa tibi illic obiter videnda ~~sunt~~ tm
sunt, non in aures, nimis in animum admittenda. Gis.

Serva modestiam et comitatem blandas conciliatrices: sed serva non ad amorem solum sed honorem: ad quem doctrina etiam allevante et manum porrigente conscendes. quod ita voveo et ominor. Lips.

Musas revise, quarum amore cales. et quid in hac aetate melius potes, aut aptius potes? Cole, cole mi ipsum, adolescentiae agrum. bona fruge scientiarum consere: et maturior, accipies suaves illos prudentiae, imo et sapientiae fructus. — Voluntas a te est, atque etiam in te est, quod gaudeo: ut serves, vel ut augeas potius, hortor. mihi hoc crede. perveniet ad optatam calcem, quisquis serio volet et nitetur: et talibus utroque oculo Jupiter annuit, Mercurius dirigit, ipsa Minerva manum et mentem iis, et cum iis movet. Lips.

De Republica me consulis: et quid scribam aut affabor? illud mallem, et in sinum tuum effunderem: a scribendo abstineo, et nimis justas habeo causas. Lips. interiora rerum non novi, et quid ergo firmiter aut ex usu suadeam? haud magis quam medicus, qui aegri sui temperiem et constitutionem ignoret. Lips.

Si te solum iis junxeris in conversatione, compar eris in turpitudine. Largius.

Studium hoc sub initia esse molestum, et arduum fortasse videbitur: dies molliet, et usus qui tibi in oculis esse debet, cum tuo honore. Lipsius

Habes consilij mei summam. Lips.

Consilij mei, quod cepi, consortem solere te inter primos merito debeo; sive pro cultu quem tibi defero, sive quia ea res te quoque in parte tangit. Lips.

Consilij mei copiam in hac re petis, quam ingenue fateor haud satis mihi suppeditare. ergone ut plus aliquid, quam tu videam? Certe abest: et si meum sensum dicam, ut vis, palam et sine ambage, hoc quoque fateor; distrahi animum utrimque, et rationibus impelli. hac in ista parte sunt sunt: in altera. vide Lips. fol 619.

et rem totam ~~iterum~~ ad tui tribunal iterum tuum remitto. Lips.

Manes Romae, an ad nos tuos redis? ego istud mavelim, et suadeam Hercle. Lips.

Me suasore. Lips.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Formulæ lugubres, queribundæ et Mis[e]respondendi · Compatiendi Consolandi.

Amo enim eum et amori semper: nec meo in illum studio et voluntate quidquam adhuc in vita expertus sum ardentius. quo etiam majorem ex illo gravissimo casu cepi animo dolorem: quem tamen scribendo non assequor, ne et meam ipse molestiam augeam, et te videar velle ad luctum illarum rerum meum unà revocare. Sadol.

Non sunt nostra mala ejusmodi, ut si in una parte offensum sit, in altera sit prosperè actum. sed cùm uno interitu omnia jaceant prostrata, ubi amplius spe ulla nitamur, non habemus: nisi ad eum solum respiciamus, qui altissimum posuit refugium suum: quò videlicet, neque mali flagellum aliquod, neque fortunæ temeritas potest adspirare. Sadol.

Heu vitæ legem! cui annexum angi et dolere in omni sorte. Lipsi.

Quo autem ~~per~~ illa tam avida Parca, quæ vincula inter nos abrumpere non parcat sanctissimi amoris? Lips.

Catharri mei id faciunt, stati mihi sub hoc tempus et solemnes. L.

~~De~~ N

De N. quid scribam? manus mihi labat et ingemisco. Lips.

Ipsum pectus mihi commovit series malorum, quæ es passus. Lips.

Quid est homo? lutum sitè mixtum. quid vita? homina una sanguinis. quam quilibet levis casus rumpit, quælibet febricula corrumpit. solus animus, et actiones, æterni. vides pulcherrimum hoc mundi corpus? ruet aliquando. Consolandi

lugubres

Consolat. Et re vera, mi N, quid hae humana sunt, nisi jactationes, et fluctus? in quibus nihil firmum sit, nisi ad anchoram ea alliges verae pietatis. Lips.

Ipsae dulces lacrymae sunt, ipsi fletus jucundi, quibus restinguitur ardor animi, et quasi relaxatus evaporat affectus. S. Ambr.

Consolat. ~~in obitu~~ Euripides non vanus mihi ~~scribere~~ visus scribere. <u>Non serenitatem Nautis gratiorem in tempestate adversa, quam lugenti amico amicum.</u> Sed et hoc brevi, ut spero fiet. interea mi N, firmare quaeso paullulum, et frigus illud tenebrasque dolorum calefac et illustra ad rationis solem. Ante omnia novitatis opinionem hanc excute, quae luctui tuo mala fautrix. Miserabili, inquis, genere mortis periit. Sed hic quoque te paullulum erige et secerne à vulgo! Quid illud miserabile, cum omnia perspexeris, mori? varia ad illam metam ~~fert~~ via fert, clivosa, plana, brevis longa: eadem tamen omnibus quies, cum pervenere. ~~[illegible]~~ uxor tua per difficilem portum ~~delata~~ et velut per nimbos ~~delata est~~ fluctusque delata est in beatum illum portum: praeteritus tamen labor adeo non gravis ibi, nunc etiam gratus. Tu tantum ne misereare, imo nec mirare. scilicet id genus fati non cadit in hunc sexum? non communis ille omnium praegnantium ~~[illegible]~~ timor? Attamen hic nostrum omnium error: cum triste aliquid audit, etiamsi non novum, habere id ut novum. Per circumstantias quasdam augemus, polimus, et velut fucum ac lenocinium circumponimus dolori. scilicet ut pulchrior in oculis appareat, justiorque. Perversi mortales! contra oportuit: et in omni casu oculos flectere ad communem dispersamque legem.

Conditionem tibi pono: jure non lugebis solum, sed indignabere
et in novo fato: nisi alibi terrarum hoc ipsa hora idem
ille aut acerbior casus. Quomobrem asperge, et contra
levia ac lusoria hoc doloris arma, arripe vera. Quid
vita, quid mors, quid fatum sit serio cogita. Scio
placari posse implacabilem etiam dolorem. Quid enim
hoc vita, quam eripi lugemus? Ludibriorum scena,
miseriarum mare: per quod ut maximè ex voto
tibi feratur navis, tamen in multos scopulos impingas,
multis vadis obhaerescas necessum est. Quid ipsa mors,
quam timemus? requies, gaudium, aut si quid in ea
mali, malis tantum. Jam fatum quid? aeterna,
ab aeterno in aeternum, Dei lex: quam adeo non abrogare
fas, ut nec obrogari ei liceat, aut derogari. Si ab
aeterno et imobilis: stulte quid cum necessitate pugnas?
hoc enim vinces, ut pluribus plagis contusus vincare.
Si à Deo: impie, quid quereris? culpare non potes
aliquid malum aut acerbum in eo et ab eo, qui bonitas
et benignitas totus. Mortua igitur tua est? debuit.
illo tempore, illo fati genere? debuit. Lex ita lata: quam
frustra solicitant et exagitant acumina hodie ingeniorum.
non enim movebunt. Quin nos, qui sapimus, pareamus
potius, et quod necessario patiendum est, etiam libenter
patiamur. Levamentum aliquod miseriarum est, non vereri.
Cur autem vereamur? Non Deus solum est, qui ita de nobis
statuit: sed et pater. Salutare igitur, bonum, prosperum:
quidquid sensibus oculisque nostris aliter videatur. An
illi curae aut amori ~~esse~~ ~~nos putas~~ nos esse non putas?
magis quam nos nobis. Sed et pueris parentes multa preter

votum imponunt, idque tutelae aut salutis causa: item ide
nobis. Hoc mi N. serio discute, et bona fide. Levaberis si ostium pectoris semel rationi aperies, remoto repagulo isto vulgarium opinionum. Plura me temporis paucitas vetat addere. jubebat tamen amor: qui magnus mihi in te semper et sanctus. Vale. Lipsius.

Salus mea hactenus quidem adit, abit, et vacillat. Lips.

Semestris hic morbus valde tardavit. morbus qui per intervalla duxit me ad fati limen, et reduxit. nec mecum optime: etsi in optima spe, ut medici volunt, et jam in abscessu et inclinatione sit morbus.

Amo enim et amavi rectissimum ingenium adolescentis, dignissimi in hac vita, nisi meliorem ei Deus destinasset. Lips.

Serio aegrotabam, mi N, tamen expressit amor ut scriberem: non miraberis, si paucis. nec sine discrimine morbus est, qui me septimanas jam aliquot affligit. Lips.

Distuli ad te scribere, vir clarissime, non libens. Morbus meus hoc fecit, qui non sine discrimine etiam nunc me vexat. Ego fero: et aequissimo animo exspecto illum diem, quo imperator hoc corpore, imo carcere, me solvet. off Obstructiones sunt quae me tenent, et interne inflammationes, nescio quae arcana alia symptomata, ad quae medici ipsi trepidant, et caligant. At non ego. scio hanc legem universo humano generi datam: nec magis mirum aut novum ~~hominem~~ mori hominem, quam nasci. Denique quid est quod in saeculo hoc me teneat aut delectet. publica vide: pessime habent. Privata: etiam in iis suae cruces.

fellis putredo (

Valetudo nunc quidem (Deo Magna gratia:) praeter meam spem, melior: sed infirma tamen ~~et~~ anceps: et quam fovere ac vegetare per quietem debeo. Lips.

Scioppius, ut audio, planissime periit. nec deseruit illum praeeuntem Nemesis, etsi pede claudo. Lips.

Valemus ego, non meae Musae, quae frigent absente suo sole. Exorere. et aut vultu tuo coram calefac: aut illinc saltem radios et stricturas aliquot per epistolam mitte. Lips. NB

De filioli tui apud nos obitu Janus, credo, jam scripsit. ego de soler? animo facio: verbis nunc non licet, nec opus est, si firmitudinem animi tui probe novi. Saepe eam adspexi, sed in alienis rebus: te illa deseret in tuis? Non opinor. Lips.

Valetudo nostra infirma, incerta. non etiam animus, cui fixum, parere et sequi magnum illum Deum. At rumor ille falsus, qui vos terruit de mea morte. Homines de meo capite possunt ludere, statuere tantum supremus ille Princeps. Ego mortem non timere dudum didici: quin ut hoc tempora et languores mei sunt, proprior sum appetenti. Melius est semel mori, quam continenter in diem affligi male. ait Aeschylus.

Morbus quatuor jam menses perpetim me vexat. Lips.

Solicitudo tua de valetudine mea, non magis mihi nova, quam amor tuus, quem jam diu ostendis. Lips.

Phlebotomia nuper etiam usus eram, et juvit valde. Sed quid dicam? ut ille in Aetna ignis intervalla sua habet, et cum desivisse creditur, redit: ita meus iste. Quem nisi brevi tollo, me tollet. Quid refert? generosa et Herculea hoc ad Coelum via est, per ustum per [illegible] ignem. Ego

mi et N, jamdiu paratus ad hoc iter: ne cum alio affectu minor mihi pugna, quam cum metu mortis. vitam habeo velut hospitem, si manet non ejicio: si abit, non teneo, nec penulam scindo. Lips.

Pro valetudine omnia faciam, pro vita haud multum. Mori enim mihi non grave, grave habere istud et languere. L.

In Petri morte valde indolui. de vultu aut facie non eum noveram: optime de animo. nec censeo melius aut rectius ingenium fuisse hoc ovo. sed Deo ita visum, optimos quosque traducere ad optimam illam vitam: ad quam in tot turbis et molestijs nos quoque adspiramus. Lips.

Diu et saepe ad te scripturio, mi N: tardavit morbus, qui aliquoties ~~d~~ minatus discedere, non discedit. redit enim per intervalla, et cum serio surrexisse me censeo, prosternit. Labores certe ne ingenij quidem fero aut subeo, sine manifesta noxa: ferenda ista donec aliter visum magno illi et benigno Deo, qui te, mi N servet, et me (si ita expedit) aliquando sistet. Lips.

Valetudo nostra ne nunc quidem ex voto. Atque hoc sanitas? Solidè ~~stadio~~ stare me putem? cras relabor. vires recepisse? amitto. calores viscerum sentio, et nescio quos edaces aestus. Quid me alios fallam? tabes ea est, nisi erro, et certâ sed lentâ viâ eo ad mortem. nec ingemisco. Deo ita visum: cui nos tam libenter, tam fortiter paremus,

ut manum non verterim, hoc fiat an illud. Ennianum istud verè proclamo:

Vivam an moriar, nullus in me est metus.

Cur aliter afficiar? aequissima haec naturae lex est, quae pariter ligat omnes. Carnifex illud fatum te meque exspectat: et alium alio tempore duci jubet magnus ille imperator. ut fera avis, apertâ caveâ non non ejicitur, sed evolat: sic ego libens in apertum illum perennemque campum. at enim juvenis. fateor. sed vitae hujus tam sator, quam Priamus aliquis aut Nestor. Quousque enim eadem? edere, bibere, legere, scribere: et adde miserias: quas largiter suppeditat hoc ovum. Lips.

Doloro omnes in unius morte defecisse virtutes, non quod lugenda sit illa, quae abiit, sed quod nobis impatientibus dolendum, qui talem videre desivimus. S. Hieronymus Epla ad Paulam super obitu Blesillae.

Vale et salve à me nondum salvo. Lips.

Plura vetat languor: nec manus aut mens satis prompta ad scribendum. Lips.

Profecto terrae progenies ducet me ad terram. Lips.

Valetudo mea meliuscula: sic tamen, ut extra morbum potius videar, quam languorem. Lips.

Utinam aliquâ curâ tuâ me cures, et à morbo isto releves, qui pertinaciter urget.

Si vulgi more loquerer: querelas miscerem, et dolorem meum ostenderem in casu, quo hoc otas tua. Non faciam, fortiorem esse te et me volo: nec te cupere solatia ex aliena sympathiâ, nec me promere dolorem, etsi doleam. Nam hoc non nego: si Deo visum esset, alium te malim. cum non visum; quod ipse vult, nolens /: ut judicam :/ volo. Lips.

Languor biennalis me tenet, et abjicit in validissima hac ovi parte. annum enim trigesimum vix attigi. Quid tamen angar, aut opponam? facit ille, qui me facit. Nonne in figuli manu est, effingere levi rotâ vasculum, et idem frangere? Et hoc melius, quod figulus noster nos non frangit, sed refingit, et è miseris beatos, ex inferis superos reddit. Lips.

Valetudinem meliorem posse fieri per alidas illas aquas medici suadent, et /: ut in spem nostram proni sumus :/ persuadent. tentasse quid nocuerit? vitam hanc magni facere Xiani non puto, quem manet vita illa melior: sed nec abjicere, et remedia spernere, quo data huic fini. Lips.

Imus ad acidos, qui juxta Confluentiam, fontes. Valebo per eos fortasse, aut valere jubebo hoc omnia humana. Lips.

In languore tuo doleo: et miror quid illud mali morbi, quod vires tam valde afflixit. Tu modo te cura, sed sine cura: et quidquid Deus ille noster dabit, excipe libenti, imo et hilari fronte. vivere te vult? velis. Mori? non nolis. finis et initium nostri ab illo sunt: felices, si in illo. Vasa quodam

sumus à magno illo figulo: quid querimur, si fingit nos, et refingit? Hoc tibi, et per te mihi dico: qui et ipse valde inter imbecilles. Lips.

Longior essem, sed tristis est animus, tristis calamus, et triste sigillum.

Si lacrymis redimi posset, omnes in lacrymas liquescerent. mirum dictu est, quam dulciter vita defungitur. ita enim propinquare videbatur ad exitum, ut si in portu navigans, paulatim vela deponeret.

Nos manemus in extrema velut vitæ linea stantes, et animo duntaxat non corpore, fortes. Lips.

omnino lenius omne malum fit, leniter ferendo: qui interpretando auget, qui velut scalpit suum ~~vulnus~~ ulcus, facit, quod qui onus ad onus sibi addent. Lips.

Vitam habeo velut hospitem, si manet non ejicio: si abit, non teneo ~~ejicio~~, nec pænulam scindo. Lips

Ego omnibus armis in morbum pugno, et præcipue auxilio Nympharum (: frigida enim in potu et esu mire juvant:) et aliquid sane proficio: nisi quod ad extremum, vereor ut suppeditet me tam pertinax hic luctator. victus enim aliquoties, non vincitur, dejectus non cadit, fugiens non cedit. et profecto terræ illa progenies, ducet me ad terram. Lips.

Breves et tristes tuas nuper accepi, de parentis optimi fato: et nunc uberiores paullò non lætiores. nimis, mi N., jaces. Quid te moneam? scio te hanc in rem omnia, quæ me scire: hoc deest, quod non usurpas. remedia habes, sed recondita in theca tuæ mentis, non expromis. At nunc est usus eorum, aut nunquam erit. vides publice, vides privatim omnia adversa, tristia: nec spem cuiquam nisi in se, id est robore, et contemptu quodam omnium rerum. Quid alios, quid me censes, agere scilicet dies festos? in morbo jam biennium non cubo, sed quod deterius ego censeo, ambulo. æger enim omnia munia fungi cogor sanorum. alius me scribere vult, legere, alius convivari, hilarescere, et omnia agere ut solebam. et tamen apto me huic scenæ et hilari vultu personam sustineo, quam imposuit magnus ille Ædilis. tu idem fac. Lips.

Tricæ et spinæ hæc omnis vita: et falleris, si quæris in ea gaudiorum flores. nos ipsi quid? ut herba solstitialis, paulisper sumus. abeunt hæc vana, et nos abimus. heu sortem humanam! nasci, dolere, mori. et tamen felices inter omnes miserias, hoc uno christiani: quod via nobis per hanc ad aliam vitam, in qua gaudiorum nec modum ullum esse scimus, nec finem. ~~Lips.~~ hanc aspiremus, hanc speremus: et vocem illam ex pectore efferamus, dissolvi velle et esse cum christo. Lips.

Certè tristi nuntio perculsi sumus: nec cuiquam vestrûm aut in amando cessi, aut nunc in dolendo. Amisistis avum, alij Patrem, ego amicum; sanctum nomen et rarum hodie in terris. quis mihi posthac alter? nemo: non magis quàm ante illum quisquam fuit. ille extra molestias: at nos volvimur et revolvimur in medio aestu. Lips. ~~Scripsiss~~

Scripsissem ad N.N. sed ita me salus amet, ut ego minime aptus sum ad solandum. non quia jaceam /: hoc dedecus constantiae ~~nec~~ non imprimam:/ sed quia haud ita firmiter stem, ut erigere alios possim. Vacillo ipse, et rationum identidem fulcro me sustento. Lips.

Frangor paullatim ~~f~~ frangor: et per assiduum hunc languorem deserit potitque calor et vigor ille in nobis velut ventus. Velo ferri solebamus, nunc vix remis. Lips.

Deus non deserit suos, sed abducit à loco, ut ad meliorem reducat, et obl ~~obij~~ objicit spe non sperata. Lips.

Miseria moritur, non homo. S. Caecilia in agone sic dixit

Praeterea minimus gelido jam corpore sanguis febre calet sola. Horat. de sene ita canit.

-- Circumsilit agmine facto morborum omne genus. de senectute canit Horat.

videbo, quid valetudo feret, in qua curanda nunc totus sum, et ad fontes acidulos me confero, ad intemperiem hanc mitigandam, aut tollendam. Lips.

Quidquid in altum fortuna tulit, ruitura levat.

Plato. et sapiens ille verissima imagine: omnia quæ sunt, velut in Euripo, sursum ac deorsum vertuntur. hoc meditemur, ~~Christ~~ philosophemur. et sicut nube ingruente sub tectum confugimus: sic in calamitate ad sapientiæ hanc arcem, quam fortuna nullis machinis evertit. ~~Tibi quoque opus~~ Lips.

ut Gubernator fluctus assilientes negligit, manum in clavo habet, oculos in astris: sic nos oportet, quod bene agimus, agere, et mentem ad Deum referre. Lips.

Valetudo vacillat, firmanda cum Deo videbitur. Lips.

Valetudo mea mala et praeceps, non solum anceps, et deterior etiam, quam in primore fronte exhibeo et ostendo. sicut Struthionem ajunt volandi speciem habere, non volare: sic de me dixerim, in aspectu sanum, aut medium, in re non esse. Lips.

In Deo spes est, atque eo solo, nam humana, non dicam auxilia, sed et consilia valde labant. Lips.

Quod libente animo ad te soleo, dolente et tardante nunc scribo. causa, quia ~~quo~~ velle ~~vellem non possum~~ Lips.

NB vide plura ad hanc Classem infra.

Ornamenta
Similitudines. Allegoriæ, acutiora dicta
Loci. Phrases, Sententiæ & in epistolis
Similiter usurpatæ et communes.

Mercurio quam Minervæ amicior. Lipsius.

Ego qui satis diu satisque vehementer illis rebus dedi operam et aliquando inserviendo reipublicæ naufragia iam feci, aliquando littus, portumque nactus, obnixe illum teneam. equidem quod reliquum ~~vitæ~~ dabitur vitæ, id et Deo et Musis sic impendere devovi, ut aliam nullam cum quoquam cogitem habere rationem. Sadol.

Sed hæc fortasse plura, quam oportuit. Sadol.

Si ~~Si~~ in me esset ingenium atque eloquentia, quæ quidem perquam minima est, nihil tamen profutura esset in tam aversis cunctorum moribus fere et voluntatibus. Sadol

Huic tuo tanto in me ipsum amori, etsi animo ac benevolentia sum par, verbis tamen et literis satisfacere non possum ~~satisfacere non possum~~. Dum enim avide cupio ~~exprimere~~ quam me tibi devinctum putem, mihi nec stylus, nec oratio suppetit. Sadol.

Legi literas, plenas benevolentiæ et officij: in quibus quod merita mea erga te tantopere commemoras, facis tu quidem abundantia amoris: nam ego eiusmodi officia, quæ similibus tui viris probis doctisque tribuuntur, magis honestare eos qui tribuunt, quam eos quibus deferuntur, semper arbitratus sum.

Neqꝫ ~~mei~~ me mei semel suscepto in te benevolentiæ unquam poenitebit. Sadol.

Quid enim faceres, si aliquo magno beneficio à me esses ornatus, cum pro tam parva re, tam magnam te mihi debere gratiam profitearis. Sadol.

Omnino ~~mea~~ omnes habeo causas diligendi tui. Quapropter velim hoc tibi persuadeas, paucos te habere, de quibus tibi æque, ac de me polliceri possis. Sed hoc factis libentius praestabo quam verbis. Sadol.

Sum tibi pro tuis multis erga me meritis jam pridem valde ~~obst~~ obstrictus. Non si rarum est, idcirco desinit esse praeclarum. Sadol.

Voluntatem erga me tuam usqꝫ adeo memini tum mihi accidisse gratam, ut nullum tantum onus gratiæ esset, cujus non me ~~debitorem~~ tibi debitorem putarem. Sadol.

Nihil est quod me magis alliciat, vel rapiat potius ad amandum, quàm amoris erga me significatio. Sadoletus.

Ego quam semel erga te singularem suscepi benevolentiam, eam perpetuo et cum fide conservabo. Tu si me vicissim, ut spero, et ut instituisti facere, dilexeris, mihiqꝫ ~~aliquando~~ aliquid aliquando litterarum miseris, dabo operam profecto, ut te ne unquam nec judicij de me tui, nec nostræ institutæ necessitudinis poeniteat. vale. Sadol.

Contendisti à me per litteras, ut in corrigendo, quæ mihi mutanda esse viderentur, nec stylo parcerem, neve ullam in eo amoris, aut indulgentiæ ducerem rationem. ergo tuis praeceptis volens, annotavi nonnulla, hercule magis ut tibi fidem facerem diligentiæ meæ, quàm quod valde necessarium arbitrarer. Sed malui tibi superstitiosus, quàm parum servans religionis videri. ea tu porro in optimam partem accipies.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Aetas jam ad otium senectutemque deflexa, me ad requiem et languentem in portum invitat. Sadol.

Egi quod ~~putavi esse rectum~~ rectius profuturum: quam sapienter, nescio; fortiter quidem et feliciter certè. Sadol.

Unus mihi deest conspectus, vel potius congressus tuus: qui nunc quidem foret, ut tu suavissime scribis, nostrum utriusque dulcissimus. Sed quoniam id non potest, simus hoc epistolarum inter nos colloquutione contenti.

Orationem meam tibi tam placuisse, quam scribis, vehementer gaudeo: etsi hoc mihi praeter opinionem accidit. Semper enim ego de illa fastidiosius judicavi. Sed tu amore fortasse inductus, quo erga me, et res omnes meas afficeris, honorificentius sentis de illa, quam res ipsa ferat. Quod si ita est, ego tamen jacturo nihil facio, quantum enim de fructu ingenij deperdo, tantum mihi ex amore tuo erga me voluptatis adjicitur. Sadol.

Te quod delectet veteris nostrae conjunctionis memoria, haud mirandum est: nihil enim ea amantius, neque fidelius. Sane eadem mihi ita jucunda est, ut non solum fructu suavitatis, sed ornamento etiam non mediocris honoris me afficiat. Quippe cum ~~mihi~~ tibi me esse cordi, vim mihi in se magnam laudis ac judicij habere videatur. Sadol.

Librum quem ad te misi, rogo te ita legas, ut persuasum tibi imprimis habeas, me abs te opem expectare, non laudem. Scio quantum tribuam et doctrinae, et judicio tuo: jure utrumque quidem. Quis enim hac nostra aetate NB

Te uno dignior, cui omnium bonarum artium studiosi primas deferant? Sed amor ille tuus mihi perspectus et cognitus, quo me complecteris, interdum dubitare me paululum cogit, ne indulgentius agas mecum, quàm mihi fortasse expediat. Hoc ego vellem, et hoc te etiam rogo, ut ad meam hanc lucubratiunculam perlegendam, eo animo accedas, quasi mihi studeas obtrectare potius, quàm plaudere. non enim dubito, si talem curam adhibueris, quin aliquot deprehensis sublatisque erroribus liber splendidior et limatior prodeat. Sadolet. vide plura de hoc mea fol 67.

De N. aveo scire quid agat: nihil enim jam diu ab eo litterarum, ac ne nuncium quidem, ex quo nosse potuerim. Sadol.

11. Et licet vir optimè rem mihi factu difficilem petas, provocat tamen amor in te meus ut tuis votis favere velim. humanitas quoque tua ~~et~~ quod audeam: meritaque in me tua quod debeam. M.

Ex eius ~~litteris~~ libris ogrius sensum quàm ex limace sanguinem extraxeris. nihil enim illinc sine vitio est, quam ubi calamus non migravit. M.

Nihil est assuetudine potius. M.

Frequens imitatio transit in mores. Quintilianus.

Quæ narrantur tantam sæpe speciem habent verisimilitudinis, quantam Cygni corvus gestat effigiem. M.

11. Tu in portu omnium novorum navigas. te igitur pro tua in me benevolentia vehementissime rogo facias me omnium quàm diligentissime certiorem. M.

Longior fui ut scribendi raritatem prolixitate compensarem. M.

Rationibus tui discessus exquisitis, adscribis, si eae mihi probatae rationes fuerint, te satis habiturum: neque quid alij sentiant, aut loquantur, valde laboraturum. Quod ego ita accipio, ut agnoscam in eo pristinum erga me amorem. Tantum enim mihi judicio meo tribuis, quantum ego mihi non arrogo. Sed quod ad tui facti judicationem ~~pertinet~~ attinet: ego tantum constituo in te ipso esse virtutis et consilij, ut quodcunque agas, id mihi ab optimo animo et eximia prudentia semper proficisci videatur. Sed quod me tangit privatim, quodque ex meo sensu loquor, nunquam profecto dissimulabo, discessum illum tuum mihi dolori non mediocri fuisse. Nec tamen velim te hoc ita accipere, quasi ego factum tuum aliqua ex parte reprehendam, non enim reprehensionis ille fuit dolor, sed mei in te amoris. Sadol.

responsio ad consilium.

Heu vitae legem! Cui necessum angi et dolere in omni sorte. Lips.

Haereo in libris, chartis, nocte, die, assiduus, attentus: nec dies solum omnes appensi et numerali ad hanc curam, sed et horae. ego, mi N, remissior sum: et si per hanc viam mors, sum immortalis. Lips.

Te Ductorem et Doctorem veneror in meliore hoc animi cultu. Lips.

A N. heri ad me litterae, sane quam amicae. Lips.

~~Falsa~~ ita falsa saepe hujus aevi judicia, aut iniqua. Lips.

Non sum ex ijs qui

compositla dicta pectore evolvunt suo:

quae cum componas, dicta factis discrepant. Attij.

Cis paucos dies excurram, et usurpabo istis oculis, quem nunc animo, auribus, lingua. Lips.

De Sempronio et Cajo vg omnia recta. nisi hoc tamen, quod uterque nuper in vincula conjectus /: percutio te? pone metum.:/ nuptiarum.

— Vide tamen: et agnosce me in litteris multa vele, te posse. C.

13. Jam diu libravi hoc onus, cui impar ista cervix. tu sic unus Hercules sive Atlas nobis, et fulcire debes communem istud coelum. Lips.

— 13 Aquila in nubibus, quod graeci dicunt, vere tu es: vides imo pervides omnia: et quidquid veneris capis: quia omnia per jocum et ludum te posse scimus, in queis alij sudant. Lips.

Non meus in te amor et singularis observantia aut spatio temporis, aut locorum intervallis diminuta est. Sadol.

Nunc disjunctis nobis tanto terrarum spatio, et tuum nihilominus amorem erga me eundem manere confido, et de meo tibi plane polliceor. idem.

ipse ~~Ego~~ quoque in litteris versor: sed conditione impari. Nam nec ingenio multum possum, et animo sum infirmior. idem.

Polliceor, me cum primum illuc pervenero, curaturum, ut de omni meo statu fias certior: rationemque initurum qui et tuto et facile commeare inter nos literae possent. Sad.

~~Ignotum te amo et admiror. fateor ignotum fateor:~~

— Te amo et admiror. ignotum fateor: sed à vultu non ab animo, ~~Lips.~~ quem politissimum exosculatus sum saepe in tuis scriptis. Lips.

Ut flumina per se dulcia, cum in mare venerint, salescunt: sic homines haud mali in mala societate tactu inquinantur et mixtione. Lips.

Desine. hoc ipso video quam me ames, qui non admodum laudanda laudes, et per affectum recedis à certissima judicij tui forma. Lips.

~~[illegible]~~ est Seu ignorantia ductus: seu livoris aculeo vel odij fomite perversus.

Ut quid enim procaces illae antea Musae tuae tamdiu silent? cur ~~tribus~~ his mensibus gutta nulla nos irrigavit poetici tui humoris? Lips.

~~Ante omnia~~

Ad virtutem ante omnia te hortamur: cui litteras servire volumus, magnum vel in paranda ea adjumentum, vel paratâ ornamentum. Lips. non enim solum pulchrior comptiorque per doctrinam virtus, sed fortior: nec colorem modo ab ea ducet, sed sanguinem et robur. Lips. Hortatz.

Tu. Musas, te illae amârunt, amant, amabunt: et cum illis ego. Lips.

Ut res res sunt, vovemus potius quam speramus. Lips.

Vacillamus, imo cadimus interdum? surgamus, et cita celeritate corrigamus, quod temporis ereptum ~~lapsu~~ lapsu. Lips.

Audistin? proscribere misellam Satyram nostram nuper voluêre, et ejicere edicto extra imperij fines. O pisces, pisces! non hoc aqua, in qua vos natatis: et magis vobis faciat ille ab Citherone liquor, quam hic ab Helicone. Sed feramus: et quoniam coepimus, aremus etiam hoc littus. Lips.

Amavi quidem te, imo colui jam pridem tacito quodam sensu: qui diu inclusus, libere nunc se promit et exspirat ad hanc suavem benevolentiae tuae auram. hâc trahis et nectis me tibi adamantino quodam vinclo. Quod nulla vis laxabit aut solvet, donec lumina adempto animam moribundo corpore fundam. Idque tibi non per epistolam scriptum, sed velut per syngrapham volo sponsum. Lips.

Perge in hoc studiorum genere, quod abesse non potest quin tibi famam, posteris aeternum ferat fructum. Lips.

Responsio ad Correctoriam.

Nec epistola tua quidquam mihi potuit accidere jucundius, nec admonitione sive censura gratius. in utraqꝫ amor tuus elucet: in hac magis. quam nisi liberè in amicitia admittimus, tollimus pulcherrimum ejus fructum. Ego de meo sensu novi et attestor, libentissimè me, sicubi deflexi, non corrigi solum, sed corripi: certè cum de animo mihi constat corrigentis. quem totum candidum persumpsi in te scio, mi N, et famae ac salutis meae amantem. Itaqꝫ nec excusatione nec tergiversatione ista opus: quâ (: verè dicam :) gratiam admonitionis corrupisti in parte. Ego enim me ab amicis non blande amari velim, sed fortiter: id est, ut viris ac sapientibus est dignum. Tu si quid aliud observas, valde à te peto ne me celes. Non delectabunt me solum ejusmodi judicia et indicia, sed docebunt. Lips.

Spes iterum me fefellit. Quid facimus, quod toties in nos vana ista dea? Lips.

In eius libro nusquam nervi, nusquam sententiarum sanguis, nec color quidem verborum, nisi cum cerussa et fuco. Lips.

In studijs, dum Mars hîc fervet, languidè versamur. Lips.

Quod si Deus mihi tangere et videre germanicū solum dederit (: fiet fortasse voto citius, ut res hîc fluunt :) te videbo, et dexteram jungam, tesseram fidei et amoris. L.

Limâ mordacius uti. ovid. id est acriter nimis corrigere.

Reperies in eis amicam memoriam tui. Lips.

Amicitia fovenda. Atqꝫ utinam tempora aut conditio nostra permittant, minus longe ut absimus: non litteris solum hanc benevolentiam hanc foveremus, sed alloquijs et aspectu. Sed istud quoniam non datur, nec fortasse citò dabitur quod velitum est alterum amplectar, te amicissime N, per chartaceum hoc aequor (: ut cum Poetis loquar :) saepe adibo, saepe salutabo. L.

Non dissimulo: verus et vetus mihi in te affectus est, haeretque mihi in arcano isto penetrali. Lips.

Beneficijs inter nos certemus, non querelis. Lips.

Viximus amicissime, unà vivamus et moriamur. Lips.

En ego ille, cujus ingenium et os coram probâsti: nec amorem absentis requires profectò aut fidem. ~~Lips.~~ De epistola tua verba, faciunt paucula, sed ~~larga~~ signata solent amantes. Lips.: quae ruminor identidem et examino, ut

Ad Muretum scripsi. en litteras, quas mittes, et amorem nostri non dimittes. Lips.

Hortor cogites, quam in praecipiti cursu aetas tua sit: nec facile facturum te messem, si in hoc juvenili vere neglexeris facere sementem. sementem dico, et virtutis, & et doctrinae. ad utramque enim te voco. quòd hoc sine illa damnosa: illa sine hoc, parum decora aut ornata sit. Aures tuas saepe insonet illa Democriti, ut opinor, laudata vox: sumptuosissima jactura temporis. ut in flumine unda undam trudit, nec unquam revocas elapsam: sic in tempore dies diem, nec reparas amissam. cogita et vale. Lips. Hortator.

Quemadmodum hic nobis omnia fuêre communia, ita illic quoque dividuum nesciamus. S. Ambros.

Magna pars os mei. qui amo te; qui abs te amor. Lips.

De N. valetudine et statu, gratum mihi si per te cognovero. jure nobis charus ille vir. Lips.

Lata et lota tua epistola, quid ferè aliud habet, quam laudes? quam amplector lubens, quia in ijs amorem tuum agnosco, sine labe, sine fuco. non merui. quid refert? hoc ipsum delectat tali viro meruisse videri. Non enim fabacia verba, sed promsita è pectore, et ut ille ait: è praecordiorem penetrali. L.

Mihi quidem ipsi curæ erit, quid agas, dum, quid egeris, sciero. Cicero.

Excusatio. Sempronius noster ad te venit: cui utinam ego comes! sed valetudo validè vetat: quæ semper anceps, nunc acerba tenet, ligatque me domi. Alioquin in votis mihi prorsus, te videre, et officium exhibere. Lips.

Novi quibuscum res et consilia miscenda fuerint. Lips.

10. Ad suavitatem convictus nostri redi, sine quo tenebræ nobis in media luce. Vere dicam, etsi vulgariter, vita sine te nobis non vitalis. Lips.

13. E gallijs litteras iam bis accepi, et quædam in ijs nova. ubi et de bello carmen, subtilis et novitiæ inventionis. Lips.

Tui valent, vale et tu, et fac ut brevi te videamus exspectatum. C.

Invideas meæ fortunæ, si in tam albo pectore livor. Lips.

Perijsse litteras meas ~~ad te~~ nuperas ad te. minus doleo, quod de officio meo tamen tibi constat. Nihil enim in ijs magnum aut serium. hoc tantum, affectus mei, et cultus significationem continebant, quem à judicio ortum, constanter servo.

Nobis mutatio non impendet jam, sed adest: faxit ille Deus ut in bonum. L.

Plures hic imperant. nec vidi eam rem bene unquam cessisse. dissidium etiam animorum præsagio, et motus fortassis in ipsa plebe. adversus ~~eos talem~~ eos constantia nostra nos jam armavit.

Vereor ut tempora permittant. Lips.

Jam pridem addictus tibi, nexu quidem et vinclo, quod non nisi atra mors rumpet. Lips.

De annalibus ut judicium quæris? illud Juliani scitum profero. vidi, legi, damnavi. Lips.

~~Senecam~~ Virgilium, Ovidium, et Juvenalem „ notis illustratos „, jam nunc à te accepi: uno partu trigeminos: rarum et felicem ingenij tui foetum. publicâ causâ (: vere dicam:) tibi debeo. privatâ magis, quia duos ex ijs mihi inscribis, hoc est imortalem me facis; quo quid homini ab homine majus dari potest? vivent enim amoenissimi Poetae ibi, quamdiu Musae: et cum ijs tuus labor: et cum labore tuo meum nomen, quod Musaeo ibi peplo intexuisti amica et docta nimis acu. Lips.

Saepe mihi de te sermo: apud te adhuc nullus. Hoc pudor vetuit: illud jussit amor. Lips.

Amare liceat, si potiri non licet. Lips.

Librum ~~meum~~ nostrum tibi gratum fuisse, mihi gratum. Lips.

Ego, velut Tantalus sitit inter suas undas, esurio inter medios melones. ~~Lips.~~ nec gustare quidem mihi fas ob hunc morbum. Lips.

Hodie paulo rectius valere visus sum. Lips.

Timeo ne labecula aliqua ab hac re offusa priscae ibi gloriae. Lips.

Vetus sane doctorum gloria valde flaccuit et r et imminuit. Lips.

Mihi sententia de me, non nisi apud me fertur: nec quis sim, alium rogo, interno isto judice si probus audiam: quid ~~dementurant~~ addent aut dement mihi hi sermones? Nec tamen famam sperno, aut negligo. Quis sim, in me situm est: qualis audiam, in vano isto vulgo. Lips.

Quo vivo haud spero quidquam tibi deerit. Lips.

Tu vero et in amore nostri perge, et in virtute et modestia Hortatore multo magis: sine quibus cave censeas, non dicam famam ullam tibi esse posse, sed vitam: litterale enim et alia elegantia sive cultus ingeniorum

vamo ab istis, sordes sunt et deliramenta mera. Modestia est, quæ ad cognitionem nostri nos ducit: hoc ad virtutem et ad Deum, in quo omnis felicitas. Studia tamen nisi calide prosequaris in hoc flore ævi, frustra postea quæres fructum. Hæc monita nostra tua sponte servabis, confido: ne quid tamen evertant alij, nonnullus mihi est metus. Quos vita, per Deum imortalem! et mala illa, soluta et petulca ingenia, fuga supra ipsam pestem. Non enim hæc magis corrumpendo corpori est, quam illi animo: cui per subdolas blanditias instillant et affigunt venena. Euripideum illud cogita Labor gloriæ genitor.

Amorem meum vicissim serio tibi offero: spondeoque futurum, prius ut à me excidam, quam ut ex animo meo illi, qui tam proclives ad me amandum. Lips.

Nunquam ille magnus erit, cui Seneca non est magnus. Lips.

Non largiter solum, mihi, sed, quo major laus, firmiter amas. Lips.

Me nihil maculant linguarum illæ sordes. Ita serio sentio. NB laudari me, cum culpant tam illaudati. Tu fuge igitur, non pugna. Cessisse hic præstat, quam incessisse: quia nec vincis ac repellis sine macula tam maculosos. Lips.

Tibi penatus ille Deus (: Mercurius:) carior est, quam laureatus ille Phœbus. Lips.

Tu scito et hunc meum animum tibi promptum: quem jam nunc serio devoveo in tui amorem. Lips.

Ego germaniam meditabar nuper, et tentavi, sed non volente eventu. Lips.

Si ulla quietis aura adspirat certus esto, nos ad te recta. Lips.

Hoc tantum Varronis inclamo, Cave, Gave, Carem.

O utinam bella oratio, anni aut vires mihi: quo olim! profecto lustrarem amata mihi loca et amplecterer viros, quorum nomen me recreat et diffundit. Sed coerceo exsilientem animum: te rogo, ut in me sis, quem ostendis, certus à Lipsio id tibi fore.

Subit, ~~inquit~~ illa inquit, inertiæ ipsius quodam dulcedo, et invisa primò desidia, postremo amatur. ut lignum occulta teredo consumit: sic animum delimat paulatim et exedit ignavus hic affectus. Lips.

Rarò allisa navis est, quo modico velo legit littus. Eminentia feriunt procelle. hoc cogita. Lips.

NB.

Candida charta ad me tua venit; epistola nigra: ad gelam mordacem
Hoc index cordis; corporis illa tui. Owenus. apophio.

~~Legi~~ Librum remitto lectum à me cum voluptate. placet materies, ordo, industria: illa utilissima, iste facillimus, hoc summa. Lips.

NB

Etiamne ex dissitis illis locis aura ad me benevolentiæ? etiam: et spirat ea suaviter in tuis litteris, quas ante paucos dies accepi amoris et honesti judicij plenas. utroque gaudeo, etsi illo magis, quam isto: quia rivus hic ab eo fonte. multum me æstimas, quia multum amas. — Fruerer te utinam

non solum cogitatione, sed etiam possessione, et manum injicerem in cervices tam amicas. Fata negant, nec aliud relinquitur, quam arcta et arcana illa animorum conjunctio: quam magis ~~magisque~~ magisque ligemus per epistolarum hoc vincla. Lips.

Ut feliciter hospitem agas, age servum. Lips.

Litterasque differo, et sustineo me temporum horum aspectu. ego enim, ut pericula quæ obvenient, non timeo aut vito: ita non temerè provoco aut accerso. Scio autem quam facile vel in optimis consiliis peccetur, ovo quod impetu, non consilio fertur. Lips.

N.

Tu vir magne ecquid agas, et in primis ecquid valeas in regni v. civitatisque vestræ morbo, fac me tui amantem scitiorem. Lips.

Librum remittito. nam Siculi non ita aurum suum custodiunt, ut ego hunc thesaurum. Lips.

Ad me pertinere puto te nihil ignorare eorum, quæ ad amicitiam nostram aut augendam aut conservandam spectare videbuntur. Scaliger.

Quod initio dixi, repeto: gratulari me, et optare ut cum ~~tua~~ has curas ~~habeas~~ habere possis: non rogare. cur enim rogem? Scio ~~enim~~ te juscta ac me velle: nec penes te unquam culpam futuram non impetrati hujus, aut non effecti. Deus illis, in quorum manu res est, suam mentem det, tibi servet. Lips.

In ruborem me das hac humanitate tua, vir illustr.
scribis ultro, compellas ultro: et promis atque offers ea, quae improbo pene mentis sit, à tali viro sperasse. Lips.

Non largiter solum, etti N, sed quod major laus, firmiter amas. Lips.

Nullum inter nos silentium, quod frigus inducere potuerit vel incitatissimo amori. ~~at~~ tuus nec intepuit quidem: et scintillas acres sparsas video et colligo in epistola tua omni parte. Lips.

Zephyri interdum melioris spei, fateor: subturbant subito ex transverso Noti. Lips

Non enim effoetam nunc ingeniorum Italiam censeo, illam nutricem eorum olim et parentem. Lips.

obscura haec talia in quibus vetus illud Tiberianum jure nobis placet, ut consilia, quibus impares ~~simus~~ sumus, fato permittamus. Homo hic quid videat? desipit maxime, qui sapit maximè. Lips

Culpam vides, emenda. Lips.

vellem paulo longior. nam etsi brevitas mihi amica, in qua haud infeliciter me sequeris. tamen major quaedam ubertas mihi haud displiceat: quae ipsa etiam esse potest sine fraude ulla brevitatis. plura cur non scribis, etiamsi non pluribus? id est cur non extendis epistolas, et materiae plusculum

addis? Nam verba non desidero, et in eo mihi places. ingenium tuum, in omnia validum, utinam tu exerceas, et solum illud fertile magis assiduo, ut sic dicam vomere invertas! diligentiam à te volo: nec eam cum impetu, sed stabili quodam animi tenore. Quid instruere erudi=tionem aut virtutem ipsam censes, famam aut opes affluere, sine contentione aut labore? erras. Dij bona laboribus vendunt. vetus et vera gnome est: quam si quid me aut te amas, ama. Lips.

Abjecte sapit, quisquis honores omnes abjicit. contemnas tamen cum modo, qui nisi adest, insipiens omnis sapi=entia est. ~~Lip~~ Lips.

Magis assiduum et crebrum te velim in scribendo, magis etiam tui amantem et aestimantem non quò ad superbiam ~~[illegible]~~ volem): absit absit illa pestis, sed ut ad tui pretium: id est, ne dona quae magnus ille Deus in contulit, ut aquam imotam, et sordescere patiaris, et obsolere. Lips.

Ego non consilio, non auxilio unquam deero. Lips.

Diu est cum te novi, nec novi: à mente et scriptis, non à corpore. Lips.

Jam semel ad te scripsi: nec satis certum habeo, an litterae ad te perlatae. intervallum locorum grande est, et addo, quod nihil hodie tam receptum, quam fallere fidem. iteravi igitur. et scire te hoc volui, cum gaudio me litteras tuas accepisse, et legisse cum voluptate. Lips.

Dilucide et eleganter scripsisti. non blandiar, sed, mihi crede, rem magnam confecisti, invidendam celerius, quàm imitandam. Lips.

In sermone interdum tempera, nec offende, qui possunt offendere. Sapientia vera firma est, non tamen elata: non timet pericula, sed nec provocat aut lacessit. Lips.

Per bella civilia non spirant Musarum venti. tamen mihi crede, illae vivent, et in portum venient inter medias turbas, et naufragia multorum. Lips.

Exemplum in omni ovo rarum. et magis in isto, quo non solum desiimus laudanda facere, sed etiam laudare. Lips. NB.

Tu verò salve Poëta, non Poëta: ingenio talis, moribus juxta Socrates omnes aut Catones. Lips.

De silentio ne excusa, aut me accusas. nonne et ego silui, sed profecto, quod alias scripsi, serius et fortis iste amor delectatur quidem somentis litterarum, sed et sine iis vivit. Noster ut spero aeternum. Cogitatio eum pascit, cum non sermo. Lips.

Perge, perge! malè coepisti, si hic desinis. Lips.

Crebrioribus istis litterarum alloquiis fovebitur amicitia hoc herba. Lips.

~~Mact~~ Servabo pignus fidissimi inter nos amoris. Lips.

E re tua erit. Lips.

Stadium hoc sub initia molestum et arduum fortasse videbitur: dies molliet, et opus qui tibi in oculis esse debet, cum lucro honor. Lips.

De amore ~~tuo~~ in me tuo gratiam non habeo solum, sed refero. quomodo? amando. atque ego te unum hoc pretium exspectare scio tui affectus. Lips.

Meam quidem amicitiam ~~appetis~~ quod appetis: ita cupide offero, ut ipse propior appetenti sim: et in tempore ostendam. Lips.

Acue curiositatem, dum scias. Langi.

~~indignor~~ suspicaxi sine virtute, zelotypus sine fructu. Lang.

Te excitare velim ad honestissimas artes. Etsi enim per te promptus es: tamen ut equum in cursu plausus, sic optimam indolem laudes et approbatio juvant. Lips.

Peritiam tibi ingenuit ipse usus. qui nobis quidem modicus ~~inest~~. ~~Lips.~~ ~~est~~ adest. et libere cum Homerico adolescente fateor: neque ego adhuc sermonum prudentium usum habeo. Lips.

In stilo nihil mutavi, et exiguam illam laciniam pertexui filo quo reliquam vestem. Lips.

Mone, et me devincies. Lips.

Istud autem sermonis argumentum sit, non calami. Lang.

Calamo et atramento temperato, charta etiam dentatâ res agetur.

Verborum vetus interit ætas. Horat.

Benevolentiæ, tuæ quam amor tuus humusque spirabat, quid debeo? nisi vicarium amorem, animo huic firmo charactere impressum, audeo dicere non nisi meum obliterandum.

Verba dictabit amor: Calamum fervor reget. Weymag.

Quis enim aurato mendicabulo stipem porrigat? Langi.

Tui memor ero quotidie, serio, maxime cum orator ad divina spectero. Langij.

Vela non facio adversis ventis. Lips.

Non est amator, perpetim qui non amat. Lips.

Apelles in magnis illis laudatisque operibus hoc [illegible] servabat, ut ea publice proponeret omnium oculis ac linguis, ipse ~~velo~~ velo aliquo tectus ~~venaretur etiam min~~ venaretur etiam minimorum: cur nobis hoc non fas in opere quod tangit omnes? Lips.

Accepisse te libros meos, mihi ~~charum~~ gratum, et magis te probasse. ex animo tibi dico, probari tui similibus ~~[illegible]~~ ~~lucubrat~~ lucubratiunculas nostras gaudeo, etsi plerosque scribimus non huic ovo. Lips.

ut oculi, ubi glaucoma obsidet, pariter ~~non~~ non vident: non item mens, ubi affectus omne tollit. Lips. ~~Lips.~~ Præjudicium judicium

Gaudeo, quod libere me mones: et tuo monitu libens vg: si opus retractabo;. an me pudeat? nunquam et veram rectamque viam tarde videre et inire possemus. nunquam sero. Lips. B

Merito amantes ego mei redamo, et te mi N inter primos primos, verum et veterem Musarum mystam. Lips.

Tu si me litteris tuis sæpius appellaveris, et in iis rerum etiam aliquid asperseris quæ istic geruntur): præsertim si quid ad nos et hæc studia:/ ~~bea~~ beabis. Lips.

Ego, uno verbo te amo, et id mihi fieri à te perugeo. Lips.

Impedimentum mihi nascitur aliud ex alio. Lips.

In hoc ambitu aut palam bella, aut eorum metus. Lips.

Scimus arbores, quæ juxta vias sunt, saxis et fustibus peti sæpius: et homines linguarum his telis, qui in limine melioris famæ. Non tamen ea nocent: imo juvant et ut frumentum triturâ folliculos excutit ac deponit: sic nos convitiunculis illis paleas, si forte, vanitatum. quas nimis sæpe animis adhærescere è tractatione ista

N3 litterarum non est negandum. oraculum est, nimia gloria luxuriare, et evanescere virida sæpe ingenia. Livius. ~~Lipsius~~. interveniant igitur utiliter hæc ~~avaritia~~ convicia: et quod amicorum lenis spongia non eluit, deterat et defricet scaber hic lapis castigationum. hæc nostra mens est, nec nunc solum, cum folia in me cadunt, sed etiam cum arbores. nec aliud, quàm Palladium illud scutum pectori appresserim, Non Moveri. Quodsi interea homines me contemnant, aut incurrant, contemno, et cum ~~Achil~~ Achille clamo, spero me honoratum fato Jovis esse. Lips.

De Conditione honestâ, quam mihi N defert, nihil adhuc augui, propter ea, quæ litteræ tuæ strictim delibant. Lips.

Sicuti, qui in suavi concentu Musicio fuere, sonores et harmoniam in auribus secum ferunt: sic nobis à tuo suavissimo convictu factum, et de, sermones loquimur etiam, non solum cogitamus. Lips.

Cepisti me, è pectore dico: et aeternum inhabitabis hoc ipsum pectus. Lips.

Audivi à nostro N. de studio ~~eruditionis tuo~~ non virtutis solum sed eruditionis tuo, quae excitarunt me ad amorem. eum serio nunc defero: si referre placet, fiet amicitiae nexus et copula, quae ante extremum diem metuat solvi. Lips.

Mane in hoc ~~[illegible]~~ limite, et inoffenso pede ad calcem decurre. Lips.

O mi N. quam totum lubentemque me fecisti! oculis opus sit, ut credas, manus hoc non est exprimendo. Lips.

Tu verò quid facis, mi N.? amicitiam meam ambis? ambi, abi frustra: quid ita? jam diu habes. Lipsius.

Ex animo addictum me esse, et fore, veraci calamo consigno. Lips.

Alloquia tua velut stimulos habeo ad pergendum in duplici hac via scientiae et virtutis: jungo enim quà possum: nec Deus ille velit, posteriorem hanc à me unquam disjungi. prior illa voluptatem in animis gignit, hoc fructum: illum dum vivimus prodest, hoc cum viximus etiam utilis opportunaque est. Lips.

Quod libente animo ad ~~vos~~ te soleo, dolente et tardante nunc scribo. Causa, quia quod vis velle non possum, et cogor nunciare, quod sit praeter animi tui sensum. Quid id est? frustra circumeo, me non venire. Lips.

Quid faciam ? multa occurrunt et interveniunt, quæ non sinunt ~~me~~ nos esse arbitrij nostri, ac frontis. Lips.

Certe ~~volu~~ ~~ratio~~ migrationem ~~illam~~ obligat: nec solvimus ejusmodi vincula nisi necessitas, aut summa ratio impellit. Lips.

Patria mihi manum injicit, et junctis suffragijs vetat et deseri et abire. Lips.

Cur tibi sumptum, mihi molestiam addam: sine certiore aliquo fructu?. Lips.

Ignarus sermonis illius et ritum, ægre transferri et inseri velim in novitium illud solum. Lips.

Fulminavi non nego, et nunc profiteor. Lips.

Tibi etiam absens cultum omnem defero et affectum. Lips.

Hoc seorsim tibi, qui me privatim humanitate tua et comitate devinxisti. Lips.

Posterior epistola tua amorem et benignitatem pariter adfert, priores spirabant ~~iram~~ et iram, sed idem quoque ab amore. Lips.

Candor in me est, atque is ~~pro~~ pro ævi hujus moribus nimius: et privatim sæpe læsit. Lips.

Opus est minime pro vulgari gestu. Lips.

Tetigit pectus meum tua scriptio, et effodit intimos animi sensus. Lips.

Da occasionem mutui etiam affatus. Lips.

Ego memoriam absentis servabo, et per litteras etiam renovabo: merito hominis tam candidè mihi amici. Lips.

Qui non intelligunt artes, non amant artifices.

Voluntas largiter mihi est, faxit Deus ut et facultas. Lips.

Devincti animi mei testes do litteras. Lips.

Sunt naves quaedam adeo leves, ut levissima impellantur aura; sunt molendina quaedam tam agilia, ut minima circumagantur aqua: ita foeminae quaedam sunt adeo fragiles, ut vitri instar digituli halitu frangantur, et tentatae in tenuissimo caeno adhaereant. Guevara.

Vixit in bonis, in asperis rebus: et gustavit abunde è duplici dolio, quod ille supremus Symposiarcha nobis miscet. Lips.

Nondum conjugio aptus, adultus erat virtuti

~~tu~~ Vis dexteram fidei meae testem? habes hic impressam. Lips.

Libros meos ab Hispania tu aestimari et appeti quod ais, gratum est: cur abnuam? imo hoc fine scribimus, ut appetantur. NB sicut gloriam mercedem boni operis habere boni non debent: ita possunt comitem, ~~dico gloriam, id est testimonium~~. et hic in terris ~~volunt~~ eo velut ~~mel~~ melle temperare quod in virtute est amarum. dico gloriam, id est testimonium bonorum. nam vulgi famam et auram tantum quis sapiens captat? Lips.

Si quid omisi, aut minus feci, ingenij memoriae deliquium sit et culpa. Lips.

Ætas juvenilis flos ipse est, et anni isti faciles, et ad omnem disciplinam sequaces. Lips.

Nobilissime Juvenis, et animo ac corpore cresce, Deo, Patriæ, tuis. Lips.

Memorem te nostri esse, nec mentem dividi, etsi multi montes ~~dividant~~ et terræ divident, gratum est, et Plauto dicam, vel contra aurum. video firmiter fundâtam amicitiam nostram, nec ex levi verborum aut blanditiarum arena surrexisse. pergamus inædificare et officiorum et litterarum etiam ~~comercio~~ comercijs: quas equidem istas crebro dabo, et illa ubicunque usus erit. Lips.

Venire inclino, si aut valetudo mea, aut ij permittant, qui jus in me habent. Lips.

amici bona, mea puto. Lips.

NB O: Ultro prolixam benevolentiam in me ostendis: quam nisi capi et moveri me fatear, sim profecto lapis aliquis aut ferrum. quamquam et ipsum ferrum ut à magnete trahitur, et occulta vi abducitur, sic me à tua virtute tractor. Lips.

Nihil blandè aut apud te tua causa dicam, sed Numen supremum appello, esse me et fore cultorem tuum, quamdiu terræ me hujus esse idem Numen volet. Lips.

Censeo per Germaniam me iterum et alpes tridentinas,
quo mitiore clivo esseda et currus etiam
transmittunt. Sed cum Romam venero, certum
mihi est recta ad te illustrissime. Et ut Juno
illa Homerica in concilium Deorum veniens, à nemine
poculum nisi à Themide accipit, sic ego tuo
inter omnes hospitio et beneficio utar, quod mihi
comiter et liberaliter offers. tum denique in
sermonibus ea, de quibus scribis. Lips.
Petrus, haud dixerim, quam in me pronus. Lips.
Credis tu ista? Credo firmiter, nisi vita aut valetudo
prorsus destituit, sic futura. Lips.
Si quis in Suevia hodie veteri et meritâ famâ est, eum
ego te censeo V: et ideo jam à pluribus annis
tacito quodam affectu et colo et amo. non fuit
occasio aut litteris declarandi: utrumque forte erit,
certe nunc alterum, et stilo ut te convenirem,
duplex mihi causa fuit. Lips.
Decretum mihi sub autumnum Romae me sistere:
et absit, ut ea exeam, nisi ut te videam, et amplectar. Lips.
Ita plane decretum est, idque sub autumnum Italiam
videndi. atqui non domicilij causa ("necess."), sed pietatis
primo, item animi causa. o quam libens
te quoque inter amicos complectar! etsi tu
~~procul~~ à via procul: sed aut ego deflectam, aut
tu excurres, et omnino fruemur mutuo aspectu

et sermone. ea se pauciora verba faciam, de rebus et scriptis meis nihil addens. Lips.

Ad iter me paro sub autumnum proximum, et Septembri (cum bono Deo) dabo me in viam. Lips.

Statuo certo (: modo Deus et „vita velint) in Italiam vestram

NB. venire, non habitandi sed visendi et regustandi causa. Maria Thaumaturga annus sacer me vocat maxime, sed etiam viri quidam Principes invitant, et vos amici habitis, omnino ante excessum videndi.

Tum ~~nobis~~ sermo de NN. nobis sit ~~in seram noctem~~ vel in nullam noctem, si dies non exsatiat: et certe explere oportet desiderium, et famam, et sic dicam jejuni et avidi amoris. Lips.

Tuas item „ad me exspecto, ecquid consilium nostrum probes. sed quid ambigo? ore, stilo, pectore, scio probabis. Lips.

Ne ambige ego venio, cum una exceptione fati. si publica mortalitas, aut privata mea ~~non invidet~~ Italiam non invidet: ipsam videbo, ~~vos~~ vos amplectar. Lips.

Publica sepono de quibus coram affatim. Lips.

Quae bona et in rem tuam excerpe, cetera nec tange, nec deliba. Nam et rosis sua spina adhaerent, atque illas legere licet, et ab his non laedi. Lips.

Munus abs te missum lubens vidi: sed vidi tantum et celeri oculo libavi. Lips.

Amorem tuum video: eundem tibi reddo, et ~~aqua~~ aqua, nisi fallor bilance. non nego erga plures mihi hunc affectum esse. sed ut sol radios late emittit, et lucis nihil amittit: sic ego amoris, ut ita dicam radios varie spargo: et lucere et ardere ipse non desino. Lips.

Intervenirent etiam Aquilones et Noti, qui fecundantes et suave spirantes favonios istos turbant. Lips.

Cui autem magis probari optaverim, quam viro quem Deus homines pp iusta probant? Lips.

Sicut Telemachus ille, apud Homerum, Nestorem videt et affatur cum subductione et pudore, sed incitat et persuadet Minerva: sic mihi fit in isto alloquio, quod etsi non primum ad te, tamen cunctanter profero nec nisi ~~amore~~ Petro incitante. ille à te recens, de puro affectu tuo in nos ea retulit, quo suaviter in pectus hoc illapsa me recrearent, et simul impulerent gratias has: SP.

et preces ad te deferre. in praeteritum, gratias: in futurum, preces ut sic in me perseveres, non mei meriti, sed constantiae tuae causa. nam de me quid dicam? nisi aut à fama te, aut tua benignitate falli: qui parum ex propinquo me ~~aspicit~~ aspicis, aut in lumine claro cernis. sicut eminus stannum, argentum, plumbum conspicienti eadem videantur, admotus discernat: sic vereor, ut in meis dotibus, et longinquitas pretium ijs addat. itaque caute à me factum igitur, qui venire ad vos distuli, et conspicuum me dare: manete in suavi mihi errore, et vel immerentem amate. Ast quid mentior? nulla hic cautio. ardor est, qui fuit: sed valetudo intercepit, et alas jam ~~volanti~~ subvolanti incidit. Lips.

Et Volupe mihi, te esse salvum: Lips.

Te, mi N. videam, pectori applicer, collo adstringar. atque ipsâ hac cogitatione liquesco et moveor. quid si re frui ~~detur~~ detur? sed non dabitur, nec nisi sub umbra voluptatis hoc ludam. sed tamen hoc datur, animis adire, affari, jungi:

id est, optima et coelesti illa parte nostri,
à qua est, si quid in me amasti. et hanc
igitur veloci ala jam nunc ad te mitto,
et pungere jubeo

Foedera non ulla dissolvenda die.

Regione disjungimur: sed quid ad rem, si
animis cohaeremus, quos nulla intercapedo
sejungit? Scribamus inter nos, et quod
caput est, amemus inter nos: fruemur etiam
absentes vero amicitiae fr gaudio et fructu. Lips.

~~Gavisus sum recordatione studiorum~~
ad lydium lapidem affricui Lips.

Epistolam tuam legi, ~~quae~~ calide et cum affectu
scriptam. unde autem mihi à talibus haec
benignitas? quibus ne nomine quidem notum
me censebam. Sed nimirum ut portus
in mari ille idem statuit jactatis refugium:
sic vos magnos Patronos, quibus in turbida
fortuna recreemur. voces amicas, et laudes

offers: eas tantum? auxilia et opes, et denique domum et contubernium tuum, quid vel felici magis optandum? Sed candide agam, appetere hoc me fateor, non tamen accipere. ~~prim~~ primum, quia valetudo ab omni longiore via arcet et avocat: tum etiam, quia Petrus nullo modo in longinqua ea loca vocandus perducendus. duo haec mihi sint: imo alterum istud mihi sit, utar hac invitatione, et veniam ad conditum: saltem ut viderem, fruerer, gratias ore agerem, pro beneficentia hac rara, nec nostri aevi. at tu me tuum censo, si non usu saltem mancipio. Lips.

En, quam simpliciter me tibi aperiam, et etiam absenti me ostendam. Lips.

Facilius compesco animum à pugna, quam in pugna. L.

Sua cuique laus aut culpa à se esto, alienâ nemo surgat aut cadat. Lips.

Moranus arietet pro suo more: rupem me habet. abite canicule. ego ad vestros latratus excitar aut movear? fiam ipse non aries, sed tu verrex. Lips.

Nos quoque felices ducimus, sed in pulvere minus erudito. L.

Ecce jam nunc tristia quodam scribo de copiis nostris nuper caesis. sed leve vulnus est, admonitio tantum ut cautius in posterum agant, nec contemptu hostis pereant. Lips. NB.

~~Amor~~ Affectus in ~~me~~ te ~~tuum~~ meum ~~scire debes~~ nuper affirmavi, quem scire debes augere in dies et calere. amor tuus in me hoc facit, quem magis magisque exseris. Lips.

Extra jocum, et ex ipso pectore, carum mihi est haberi inter tuos caros: atque ego, si clausum ~~affectu~~ antea affectum meum habui, via facta, magis nunc aperiam, et ut ignis per obstantia ~~eluctatus~~ eluctatus, clariore flamma emicabit. hoc sit prima scriptio, et quasi contesseratio amicitiae: NB si restipularis et invicem dextram porrigis, commeabunt saepius litterarum hoc colloquia, et saepissime cogitatio, ac mente, quem in mente habeo, videbo. Lips.

Epistolam tuam posui, et manus meas quid si dicam ob ea caluisse?? certe quidem animum: ita amanter, imo ardenter scripta, me quoque talem fecit. sicut facem ad accendendam frustra admoveas, quae ipsa non accensa: sic in

amore conciliando evomere sensi: et frustra cum
*proficit, qui non deficit. Lips.

Ut nihil prodest clavis aurea, quæ non aperiat:
sic doctrina, quæ ~~non~~ ad sacraria virtutis
non ducit. Lips.

Ecce breviter et candide descripsi tibi me: nec
in æstimatione mei volo te falli. Hipparche
olim, virgo nobilis, cum Cratetem Cynicum,
id est mendicum, ipsa ultro ambiret, et nuptias
ejus vellet: ille in medio plurium,
coram virgine "se" revelavit, et gibbum in dorso, et
si quid aliud vitij ostendit; tum et baculum,
et peram, et suas illas opes: Hæc mea sunt,
virgo, inquit, hic ego: placeo et placent ista?
ducam. Simile ego, mi N, amorem meum vis,
et eo jungi meum? ecce jungor, sed talis quale
dixi. Si placeo, age vir Arme, jungamur
æternum: et hoc audiat ille æternus. Lips.

NB Scribis esse quosdam, qui ~~caribentur~~ aut mordeant:
quæso transi nec attende. Ætati tuæ hac in
parte noli indulgere; nos diutius paulò viximus,
et usu callemus magis, scimus hunc omnis ævi morem

Ad morbum calumniari. immunis ego sim?
nemo ~~profecto~~ hominum in terra quem non reprehendere fas sit. Homer.

Et profecto necemur interdum, et lapsi corrigi possumus,
quod bona mens erigi interpretatur. Lips. NB

Sicut navis, quæ è littore spectantibus stare videtur,
celerrimo cursu sæpe labitur: sic est aliquod ~~actuosum~~
etiam actuosum otium, cui nos consecrati sumus. Lips.

Asinus recalcitrat, optime saginatus.

optimi comatis virum orone pexta ac me amo. Lips.
Me ama, bona fide (: dextram accipe:) amaturum. Lips.
Sera tua scriptio, sed humanitatem ita uberem profert,
ut recens in te affectus vivere videatur. profecto
radices ille egit, et aspergere in legitimæ amicitiæ
arborem potest, si literarum hoc afflatu foveatur et
velut irrigetur. cui ~~tu~~ tu originem ~~facio~~ à virtute
aut eruditione nostra facis. Lips.

Nobis ~~ett~~ noster Mars ridet: Principes enim optimos
habemus, et invidia fati absit, si non felices. Lips.

O utinam mihi fas requstare tua mella! quia
ut ij qui a ~~dipsade~~ dipsade percussi sunt, magis
magis qui sitiunt: sic nos, qui semel à telo tuæ
linguæ (: tui calami:). Lips.

Quanti te merito tuo semper fecerim, qui me
norunt sunt testes. quod si est: quid ambiges,
quin ab eo quem sic estimem et amem, votivum
mihi sit amari? atque ego re fama NB

comuni, raro fallaci arbitro, primum te noveram: ipsum deinde vidi. Lips.

Adeo fama periculum interpretata est, et solens auxit. Lips.

Gratias literis ago, et quanti faciam judicia de me tua, quia maximi ipsum te, ostendi. Lips.

Agnovi nomen tuum in literis, ipsum in scriptione abnui. Lips.

Offero tibi meum animum, quem nosti tuo nexum ac pene insitum esse. Sic sit aeternum. Lips.

Floret in animo comitatis tuo memoria Lips.

Felix, qui tuo ideo ~~no~~ contubernio, /ut virtutem laudemque non stirpi /: instructioni ~~cuja~~ tuo l: / tantum ~~debeat~~ debeat, sed exemplo. Lips.

Ego me Dei cultorem, et filij Dei amantem ~~profiteor~~ corde profiteor: et Deum precor tibi servet, ibi conciliet dignitatem, quo regno, Regi, vobis utilis honesta sit et salutaris. Lips.

Dabo operam, ut modico impendio, et magno tuo comodo fiat. Lips.

Ecce anni graviores, et cani me incipiunt spargere: abimus, non nisi conscientia optimae voluntatis felices. Lips.

Scripta aliquot exstant: sed in numerum, ~~Lips.~~ sicut
— vaga cingitur astris
Luna, et in oceanum rivi cecidere minores.
Lips.

Tua assiduitas examen et stilum mihi solvit. Lips.

Te autem mi N. omne aevum firmum in amore mei cupio, quem in te certe habui, habeoque, ventilante velut flabro virtutis, modestiae ac comitatis tuae auctum. Lips. N.B.

Epistolas quidem scribere comune ~~est~~ et ut sic dicam prostivum est, bene scribere infrequens. etiam in comuni et frequenti lingua. eo magis ~~ima~~ laudem capit, si quis in Romana praestat, jam olim desita. ~~tanti~~ quid? inquis. tanti ergo latine scribere? non: sed si subito et in festinationis illo calore et sine industriae calore scribere, id fortasse pretium habet, apud peritos quidem arbitros rerum et ingeniorum: nam si studium hic et affectatio apparet, nihil est: simplex hoc genus est, sine fuco aut paratura. Lipsius Epistola dedicatoria Centuriae III. N.B. N.B.

Tu rationes ~~&~~ istas, publica fama voce administras tam abstinenter, quam alienas; tam diligenter quam tuas, tam religiose quam publicas. Lips.

Serio et uno verbo, ~~dico~~ ~~quid quid~~ mi N. semel hoc crede. quid quid a vobis ad me venit, gratum est, jucundum est: et merito iste tuae literae, sincerissimi in me affectus plenae. Lips.

Tu si scis, me quoque scitiorem facito, et magis magisque tibi devinctum devince. Lips.

Non debuit diutius quasi sub cineribus delitescere ignis amoris tui: quin quia honestus est, exserat se, et chartarum isto adminiculo det flamam. Lips.

Animum meum vides, quem scito in amore tui esse et fore firmum. Lips.

Tu quid agas, qui agas, et satin' ex voto tuo illic, velim scire: et te otatem valere. Lips.

B. De fide et arcani patientia sponsorem me cape. Lips.

Heu somnium "non" pro nostris artibus, et ego in me sentio: qui nihil magnopere è studijs meis retuli, praeter nomen et famam, et ea quoque à multis calcata. quid faciamus? quod fecimus. si rectum honestumque est ista colere, perseveremus: et praemium in illis ipsis, ac fructu nostro interno ponamus. Lips.

Veni, patent animi hujus fores, et affectui tuo velut brachia pando et aperio. Lips.

Sive vivo aut morior, tui amans vivam moriarque. Lips.

Balduinum scandere ad tituli illius apicem curabimus: atque utinam brevi ad ipsum illud culmen, quo adspirat!" ipse adspirat, nos allevabimus: sed nihil propere, ne non ascensum sed ruinam sibi struat. sicut aves et matres non patiuntur pullos suos longius volare, sed comitantur ac sistunt et docent: nos item tuo talia in nostra juventute. Lips.

Ut tibi ~~[illegible]~~ totum sensum meum aperiam, dissentire me paulum ~~postulatum~~ de mutatione consilij aut status, hoc inprimis cogitare te deterreo: neque est tale, aut fuit, et in ista prodesti mea conditione acquiesco. quid enim alibi quaeram aut sperem? opes? modicae obvenerunt: sed quas animus iste (audacter dicam) magnas facit, in minoribus etiam magnus. fines mihi habendi iamdiu posuit, et quod naturae satis est, etiam cupiditati. sed mihi ultra advenit obvenit, et ad morem etiam vivere possum, non solum ad naturam. ergo ab ista parte nulla causa migrandi aut innovandi. an ambitio fortasse impellit? et famam novam quaerimus, quod novas gentes quaerimus? libere dixerim, adesse eam super vota, non solum per merita: et unum illud mihi curae esse, non ut augeam, sed ut coerceam, ne in vana et ventosa effundat. itaque ab utroque isto telo an stimulo non impetor: quae autem vera causa consilij mei, candide et simpliciter audi C. Lips. NB

Deus creat minima corpore, acuta sensu, animantia; ut majore attentione stupeamus agilitatem muscae volantis, quam magnitudinem jumenti gradientis, ampliusque miremur opera formicularum, quam onera camelorum. S. August.

En candorem, quo jam nunc apud te utor in ipso hoc aditu amicitiæ. Lips.

Scriptio tua mihi in animo placuit, qua eam amicitiæ conciliandæ esse voluisti: quam pure et sine fraude quidem offero, amans honesti animi tui, et ad honesta sic propensi. eum ut in illa, et in me talem serves, Deum ~~rogo et ad~~ et te rogo. Lips.

Datur quod ad usum, et tolerandæ honestæ vitæ sit, affatim suppetitat. Lips.

Consolatio. Tempora causas. facile est, et quis non temum? pretium non est artibus bonis, non ipsis bonis, et hoc omnia pede fervidis et ambitiosis calcantur aut iacent. vera sunt. sed in terra tu purum illum æthera, et serenos semper animos expectas? non invenies. nimbos magis, procellas, calumnias: et mihi crede, largiter et crebro sumus his iactati. iactati, sed non afflicti: fortiores, et illud Pindaricum obmurmuravimus:

Magnum periculum virum ignavum non tentat.

ignavi et viles ~~animi~~ magis tuti sunt: alii provocandi. sed nimirum ut aranearum casses animalia fortiora ~~perrumpunt~~ perrumpunt, sic ~~istos~~ istos à fortuna laqueos mens robusta. Lips.

alia servabimus in sermonem avide tecum miscendum, atque etiam amplexum. veni, veni: sed quando? de die scire velim. nam f. Lips.

Quo non possum corpore, mente feror. Ovid.

ut contentius cant. tota meis ego suspiriis axes urgeam, ne morentur aurigantis vota. Langius.

Ante pauculos dies vidi epistolam ad cognatum tuum, in qua et salus mihi per te missa, et amica mentio veteris consuetudinis nostrae iam à pueritia contractae, erat. gratus tuum, fateor. Lips.

I bone, quo tua te virtus vocat, i pede fausto.

Est unus et alter Italus: et cum iis interdum sermo, sed vix ex pectore, tralatitius tantum ille et civilis. Lipsius.

frugifer ibi campus est, et panis melior. Karol.

Promissor liberalis est, sed frequenter factu morosus. Karol.

Misere jam Musae gemunt. extinctus Orpheus et extinctus Virgilius atque Homerus. jejunus cantat Lucanus in hortis. Karol.

Vis ergo ut cordis mei nucleum pandam. plus mihi placet hodiernum ovum, quam gallina crastina. plane loquor. Karolus.

Magnum, sed amicum mihi dimidium tecum est de [illegible]. Lips.

Cum Cuspis tua lituuli nonnihil me ~~cruciat~~
Cruciat. Sed tamen libere dicam, etsi ille
ætate grandior: tu mihi in hoc certamine
Achilles, ille Troilus videtur. plus virium
in tua hasta, imo et causa. Lips.

Momentum grande a testimonio tuo addis. Lips.

~~Prosper~~ Posteros quidem ætas livore, gratiâ, alio affectu, et saepe inscitia, huc illuc trahitur, et fovet faventiam, aut contra donat: sed temporis filia Veritas vincet, et suum cuique pretium rependet. Lips.

Si sapis, tibi sape, nec brachia dirige contra torrentem: a quo vereor, ut solus ibi, et sine Theseo, etiam Herculeo, auferaris. Lips.

Benevolentiae et amicitiae tuae radices egit et assurget in legitimae amicitiae arborem, si litterarum hoc affectu foveatur et velut irrigetur.

anni jam graviores, et cani me incipiunt spargere.

Scripta quidem mea aliquot exstant; sed fortasse in memoriam.

Quae enim respublica tandem futura, si veteres, ut sic dicam arbores excidantur, aut concidant, novellae stirpes non depangantur in earum locum? Vastitas profecto, et tenebrae, et boni honestique inscitia, et quod sequitur, contemptus. Lips.

fides ~~ne~~ eius jam alteri obligata est. Lips.

Huiusmodi adolescentum copia rara est, qui cum litteris modestiam sociant et virtutem.

ut Meus est mos, et vincar in talibus citius, quam pugnem. itaque altercationem desii. Lips.

fontes nostri audi, ego te expectamus. vidi cum bono Deo, ille aderit, et fortasse sanitatem dabit. Lips.

De fide, et animi patientia, censorem me cape. Lips. M

Cum ipsa benevolentia comitis N. mihi grata est, tum gratior te mandante. Lips.

Iterum nobis pugna. in quem? non in aliquem ex profano grege, sed ex ipsis Musarum Mystis. Patrem N. miratus sum fateor, cum legi quaedam velut de industria in me jacta. non nominat sane, sed iuxta clare ac ~~nominasset~~ si nominasset. Lips.

In hoc plagij et malæ fidei me accusat. Lips.

Nuper non valedixi, excusa: aut te aut tuos potius accusa. nam aliquoties domi quaesitum non reperi: et addo, quod ~~item~~ iter meum subitum fuit, et natum ex occasione. ea fovit, et incolumem ac tutum Romam perduxit, quae nunc me habet. Lips.

Confluxerunt aut congesti sunt in eum ordo: admisit, eadem aequitate et statu animi dimissurus. Lips.

videbis, si Deus volet, eis paucos dies, et me amabis, novum sed ^fide^ veteri, amicum. Lips.

Quamdiu aequor hoc vitæ navigamus, tamdiu fluctus: et interdum si serenum aliquod si blanditur, decipit, et sane tempestas major sequitur. Lips.

flagrabit non urbs ea solum, sed totum regnum: cui ferrum suum est, ut omnibus rebus humanis, et aliquando fatalis meta. Lips.

Multus hic de ea re sermo, multa spes.

Tempora in fluxu ~~[illegible]~~ sunt, ~~imo~~ imo in lapsu: ex iis os pro iis consilium. Lips.

abiicienda vana rerum, nihil calide nimis appetendum, quia omnia in tempore valet hic aut alius versa. Lips.

De aula, si sapis, nihil cogita. hic sumus, et perseverant in ea sumus (sum / fuimus). Lips.

Magni ingenij reliquias sedula manu venerari. Lips.

O aurum, quot exigis officiis non regnis! nam titulis quidem et pediciis in me honesti sunt, in te curatores. Lips.

N Aquas hic bibo, promul à fonte suo: et ideo minus exhilarat, fateor: sed tamen vel sic iuvant.

Aram fortunæ reduci pone. Lips.

Si in conatu isto morior, praesentanea et perpetua merces erit. Lips.

Laudes in me congeris: non admitto. nec quidquam in iis probo praeter affectum, qui expressit. ut oculus, in quem humor aut phlegma illapsum, parem videt: sic animi acies, quem amor inumbrat. Lips.

Scriptio (epistola) hæc me totum fecit: hoc magis, quia intervallo iam fuerat scriptionis: et avidius ad cibos imus post abstinentiam et famem. Lips.

citra iocum, Victus ille meus saepe alterutrum valetudine fallaci colore mentitur. Lips.

De mea mansione hic securus esto. Foedus mihi jam diu cum isto solo /: Patria :/ et velut nuptiale pactum, non divertere aut disjungi nisi forte peregrinatiuncula. quod quod etiam in legitimo conjugio fateberis licere. Lips.

Sicut arborem qui posuit, fructus ex ea cum voluptate carpit: sic nos ~~hoc~~ gaudia ex iis, qui non sati a nobis, tamen ut sic dicam insiti sunt, et in meliorem quandam frugem directione, et doctrina traducti. Lips. 112

Semper te meum appellabo, et nec tempus eripiet, nec loca divellent. Lips.

Limen id est ad honores. Lips.

ad majora eum Deus, te, et sua virtus ducent. Lips.

Equidem /Deus vota audias:/ omnia bona ominor et spondeo de tuo filio. ita indoles mihi videtur, ita institutio: et tua manus ac directio accedent, si ubi per aetatem vacabit. etiam protectio tua in producendo accedet, quam merito virtutis tuae habes. Deus te illi tutelam, illum tibi gaudium servet. Lips.

Suave nuper fuit renovare et quasi vegetare in sermone veterem amicitiam, contractam in adolescentia et litterariis istis castris.

En peccati nostri causam: nosse, et ignosse. Lips.

Equidem duo ad te affero, benevolentiam et obsequium: quorum illa fove te rogo, isto uti. Lips.

Rogo istam mihi veniam dones, aliàs ex arbitrio vel imperio tuo, emendaturo. Lips.

à titulo malum omen est, Vespertilio timet lucem. Lips.

Ut ii, qui cum Rege aut Principe in aula versantur, viliores eos homines fastidiunt: sic qui animum

MB ad divina applicant, terrena hæc et humana. nimis ea mihi nota, nec nisi suis pretiis apud me æstimantur. falsa gemmula puero aut rusticulo potest ~~imponere~~

imponere, gemmario Mangoni nunquam. Tale est hic. non diu nimis viximus, sed tamen abunde gustavimus quid quid fellis aut mellis est in rebus humanis. et illud exsuperat. in uno Deo requies, et beatæ mentes, quæ se applicant ad æternam illam mentem. Lips.

Homines cogitationes suas longius jaciunt, et prudentiam putant, timere non timenda. Lips.

MB Cur tu affectum meum minues, et cultum ~~meum~~ omnem à me deferas. serio te rogo. ego id coram aliquanto fortius testabor, si vivo: et cum primum valetudo mea valebit, pulsabo fores, et limen vestrum novus salutator adeam. ~~Lipsi~~ dum id fiat, amemus inter nos. Lips.

Ædificium novum molior, quod in vanitate hac ætate ~~senilitatis~~ parum multi mirantur. sed illi parum sciunt, quam ista me non alligent: quod ego habeo, non habeo, et cum opus est relinquo. Occupatiunculæ aut dt delectatiunculæ quærendæ, quæ avocent aut solentur. sed inter eas litteræ nostræ eminent. Lips.

Precibus assiduis nos adiuva: ut quod animo volumus, viribus possimus. Lips.

Eadem hac

Hoc satis astute ad te scribo. sed serium sensum: hoc rogatus esto. Lips.

Instat Romae annus Jubilaeus sacer, ad quem et religio me vocat, et viri Principes invitant. decrevi obire et hunc capere ante obitum fructum pietatis fructum, sive etiam voluptatis. non enim dissimulo, suave mihi erit ea loca olim visa recognoscere: sed et valetudo fortasse melior, per mutationem loci et motum. ut aquae diutino situ vitium contrahunt; sic nostri animi assidua loci vel statione, vel quiete. Lips.

Suave nuper fuit, mi N, sermonibus vestris, sed et epulis pasci: cur negem? et hilaris illa ac libera per Liberi pocula diffusio, est vegetando et recreando nostrae menti. Age vel ex Senecae praecepto, non solum consilio, pocillum interponatur, non tamen ut mergat nos, sed ut curas deprimat. Lips. Laudi suave ubere modico vini.

De viribus meis diffidis in itinere? ego vero spero et opto vide firmiores eas ipso itinere redditum iri: quod non semel equidem sum expertus. Si etiam aliter est, quid? nonne et hic Parca mea me assequetur et deprehendet? nec improbum sit in sancto illo conatu, nec ingloriu[m] in urbe Romana mori.

Plane est alter Livius, indefessi calami et stili. Lips.

Creber es in isto litterario affatu: quod delectat, sive
quia grata nuncias, sive, quia qui mentitur, gratus. Lips.

Studium honesti, quod in indole tua observo educendum
magis magisque et explicandum est: et semina ista posita à
magno Agricola, fovenda et maturanda in suam messem.
quomodo fiet? et ista via, quam inisti litterulo
prudentiâ, et amore seris virtutis. Lips.

Paulo nostro etiam hoc scripta sunto. Lips.

O Rempublicam nostram, ut vacillat, aut labitur! Lips.

Modestiam (humilitatem) fulcrum omnium virtutum et
vinculum habeo: quae laberentur aut diffluerent, nisi
ea nixae, nisi ea nexae. ita te attolle semper ab
humo, ut absis à fumo. sicut ille ab igne, oculos
mordicat et inumbrat: sic ille ab ambitione, lumen
mentis. Lips.

Librum tuum (: versus litteras) cepi legere, id est mella
N. et favos gustare. non mentior. suavia omnia, sed
cum prudentiunculis sine affectatione polita: sine
scabritie antiqua. in quibusdam iuventus aliena est,
sed quam subtilitate ita tuam facis, ut surripere vel
ipsis potis, nec ausit vindicare. si ausit, judex
aliquis captus contra eos tonet. ego pro germanis
istis vitalem meam remitto, et epistolas. de donantis
saltem animum, si non donum ama: et ut aliis, non
illo me ~~pro~~ pinces. Lips.

Si judex aequus regnet: vide utrum tunica polyptycha
sit. Compilatores librorum sectorum omnibus sint, qui

Nomen mihi nuper dederat, sed adhuc in titulo: re nihil etiam auxi. Lips.

aedificium crescit quotidie, ~~sed~~ et bulga mea decrescit. / exhauritur. / Lips.

Per hunc aestum conqueri, et plane valetudo eius eget ~~refrigerij vestri~~ fontium refrigerij vestri. Lips. NB

Nimis ~~ille~~ me ille amavit, ego illum, et id usque à prima juventute. Lips. in ipso flore aetatis amicitia nostra ~~[illegible]~~ coaluit. Lips.

adm ~~admitor~~ admitor, et admitor, etsi nunc valde distrahor Lips.

utinam tempora ~~permitterent~~ permittant invisere interdum et alloqui. suavior vita esset, et valetudo ipsa melior, temperata sic amicis alloquiis et convictu. Lips.

Largae querelae materies, sed non sapienti, qui altiore in his censum ~~[illegible] [illegible]~~ insilit, et scit haec sequi providentiae cursum. Triumphat in eo aeternus ille rector, et nos sequimur. liberi ac velut milites eius, si volentes: captivi ac servi, si nolentes. Lips. NB

Ne ipse mihi duos tradidit, qui meos nunc tibi. grata tua compellatio, animi memoris et affectus in me index: quod utrumque de me tibi potes polliceri. ego vero cogitationes et animum saepe mitto, quo non manum aut litteras: et id quoque dulcis amicitiae est, desiderare et reminisci. Lips. NB

primum et sapiens colligerent et amant: at proprio studio togam conficiunt f.

Plerumque lecto jungo, si bona, si bonorum. Lips.

Vereor ut et illi bella, quorum semina certa video: et faxit Deus, ut vaticinando errem. Lips.

13 Quod non omnia illi ex cogitato aut voto fiunt, noli te mirari aut moveri. ubiq[ue] gentium et locorum sic erit, imo ut Poeta ille ait: medio de fonte leporum, surget amari aliquid, quod in ipsis floribus angat. Temperies haec et mixtio est in humana vita: noli fastidire, sed quod in navi solet, contra nauseam hanc te firma, quo? pharmaco è sapientia, et è Senecae nostri officina. Vivum et libros eius nosti. ~~nob~~ robur et os triplex circa pectus induendum est, ut mene fiant homines, tempora, mores. fac, et ita valeas. Lips.

Ea plena medela vix sperandum, quamdiu Pater ille malorum Mars erit. Lips.

Multis qui ultra muliercam sapit, non sapit. Lips.

In libris illis remedium habebis, quos ad te misi. nam mihi crede in ea officina herbae, succi, medicamenta, quibus et virtus et aes robur in omnes res adversas excitetur. Lips.

Quisquis de accipiendo cogitat, oblitus est accepti. Seneca

Si distinctius ad me scribes, respondebo etiam distinctius. Lips.

In libris optimis te versari, gratum mihi est, tibi utile et jucundum. non sunt alia gymnasia ad virtutem et doctrinam, quam ista. exerce te, et ad omnem stilum et officium te forma. historias, Tullius te habeat, sed ut frugifere, semper cum pugillaribus et stilo. excerpenda in quem sunt sunt, et in locos quosque dirigenda, Plinij illius exemplo, de quo alter Plinius, nihil unquam legit, quod non ~~excerpsit~~ excerperet. initio taedium hoc aliquod habet, post voluptatem, cum crescunt opes, et miraris ipse tuas messes. Lips.

Hoc summa vel potius una sapientia, deo et fatis obsequi, et infixum habere animo, ab illo dirigi, atque etiam praefici nostra ~~molimina~~ molimina. adspirat ille ab alto ventus? vela pando et navigo: ponit aut se vertit? contraho eadem et sisto, aut flecto. Lips.

Aere non charta res est: et hanc potius impleam, quam vanae faciam illam. Lips.

animus iubet scribere, et tua compellatio poscit: sed aura et glacians hoc frigus negat. video liquorem etiam negare, et sub manu concrescere. Lips. B

Torpet manus, valetudo caret, et non lubet nunc frigore dedecorare, si quid meliore igne antea scripsi. Lips.

Ede scriptionem sepulchralem quam tu liberos marito composui. in laudes ubertim non me diffudi, quia nec decore illi arbitror, sed nec expedire. sunt pluvia PS

levis et modica facilius in terram penetrat, et humectat-
humectat: sic laudes in animos, et adhaerent. Lips.

Sed ~~hoc~~ voti hoc, vix spei est. Lips. Just.

V Tu ad nos plura Italia, cum habebis nova: non illi ipsi
vix sint, nisi ut sciamus: tamen sicut peregrinos, aut id
genus arbores in hortos recipimus, umbrae et oblectamen-
di causa: sic liceat in aures istos sermones, illi tantum
delectantes. Lips.

Quod a me in suis scriptis dissentis, nihil est. licuit, licebit.
absint morsus et convitia, quae animi boni ingenij
homines liberales, et frequentes nimis usurpant. athletae
in hoc stadio currimus: palma posita est, quivis petat,
unus alterve habeat, cui virtus et Deus dabunt. Lips.

Sentio et conjicio, et ex ex verbi unius alteriusque
vestigiis cetera conjector. Lips.

Oblectarunt nos tuae litterae, valde nunc rerum uberes,
quas novas et aut inopinatas multas, utinam laetas,
optabiles. Lips.

In pede tabulae, chartae, id est in inferiori parte. Lips.

homo Morbi pabulum, mortis victima. Lips.

Actuosi otio consecrati sunt docti. Lips.

Theatrum miseriarum germania est, exponitur orbi ad
sermones. Lips.

Sicut ventus triticum non rapit, sed paleas levem in ~~altum~~ auras tollit: sic adversa ista leves tantum animos auferunt, bonos et in virtute firmos non evertunt. Lips.

Ac o dulces epistolas! amor eas infidet. Lips.

Mare qui intrat, et navigat, fluctus auferentur: qui ~~autem~~ aulam, motus. Lips.

Perge cum Deo: qui te meo voto sospitet. Lips.

Consilia humana fatum vincit. Lips.

Tu vides hominem humana ubique pati. Lips.

Nasci vulgare est: bene institui, altera vita est, et quae ad aeternam illam ducit. Lips.

Magis provocem his oppositionibus: aliorum scabies facile ~~his fricationibus~~ suscitatur his fricationibus, fateor: prurient, garriant, me Lausarium non habebunt. Lips. Justus.

Quo magis adolescimus, et maturescimus, videmus nihil in homine et praeter interiorem partem colendum: et reliqua adiuncta, ut vere et fortiter dicam, nugas et fumos esse. quid si nec esse? solum illud aeternum Est: et nos cum ei accedemus et conabimur virtute assimilari. Lips.

Modestiam, humilitatem, retine, nec opinio ulla te inflet, pestis omnis profectus. Sicut in Iberia equas a vento favonio concipere aiunt, sed evanido foetu: sic in ista re fit, et qui ab opinione blandiente gravidi, fecum nihil pariunt, tumidi tantum utres. Lips.

Cura de meo sensu. addam de amore in te novello, sed serio, et acri.

Atque nunc in portu aliquo anchoram jecit. Lips.

Instructus optimis artibus. Lips.

Homo natus est, et ex quo natus est, ducitur ad mortem. Triste hoc cogitare, inquies; et quid si non cogites? eo minus ducere? Sicut qui in navi sunt, dormientes ac vigilantes vehuntur. Cum sensu, sine sensu: sic nos eo provehimur, et aliquando abripimur, aut mergimur, velut tempestate. Lips.

Fragile vasculum homo est, ut rem dicam, et fractum audietis, priusquam frangi. Lips.

Apud te etiam mane: nec laxa nimis aut diffunde. ut vinum vigorem et florem servat, sed clausum, apertum exhalat: sic tibi fiet: virtus apud secretum manebit, vanescet si vulgaris. Lips.

Illud difficile: te in aula haerere, ubi vada et Syrtes, an et Circe aliqua etiam occurrit? nec una: et vides, et rides ineptos, qui a vitrea illa Dea adliciuntur, et tanguntur, quid nisi in pecudes, si non feras ~~motat~~ mutantur? Lips.

NB. Semper te amo, saepe cogito, raro scribo. et omnia causas suas habent. amor ab amore tuo est, et ab indole ~~optima~~. Cogitatio ab eodem; scriptio rarior ab occupatiunculis, itemque a C. Lips.

Integratam valetudinem gratulor. Lips.

Ferreum seculum est, et quod mitius metallum non spe splendet. ~~Lips~~ Lips.

Terra ei non parit. Lips.

Ipse venire imminente hyeme, et attenuante valetudine, dissuadeor. Sed venio, non venio, mente et cogitatione adero. Lips.

Numen ~~tua~~ porro certe tua ~~fama~~ servandos, et favente duce in portu votorum tuorum nostrorumque sistas. Lips. NB.

Semper vegesco, et velut effloresco, cum aliquid à meo N. Lips.

ferenda haec omnia, pro aevi genio. Lips.

Labet patria, sive ruat: ille cum illa ad discriminis aut fati metas it. Lips.

Ego aperui tuo senio apertum. Lips.

valetudo à 20 annis votiva non fuit. Lips.

Assiduo in languore est: nec relevatur. vires abeunt animi et corporis: et ad marcorem, hydropem, an utrumque it? ut Deo visum erit: nam de via parum est, modo ad optatam metam, id est ad ipsum. Corpusculum hoc est, ut putre et caducum aedificium: saepe fulsi, et instruxi, undique nova labes, et cogitandum est ei ~~m~~ non qui sarciat, sed qui exeat. Lips. ~~Scripta~~.

Non probo istos, qui ad singulos insultus se parant, et offerunt, et in gladiatores pugnant. Lips.

Iubet fidenter loqui. Lips.

Epistola ordinariis cursoribus (tabellionibus) tabellariis tradita est. Lips.

Editoris dispensatione in ea re carminis vide Lips. cent. V. ad Miscell. fol. 870. epist. 15 erudite. NB

Cum abiisti nuper à nobis, corpore hoc facto, animo obversaris, meo quidem, voveo et in hoc sic esse. Lips.

amore. an mutem aut minuam? augeam potius, si quis gradus ultra summum esse potest. Confitamus. Lips.

felicem me! qui crucem prone devovi. Lips.

Ego adiuvabo, et admitar: et in via bene ~~certa~~ certo dirigam et manu ac voce ducam ad salutare metam. Lips.

Per naturam suave est vivere, per rationem non insuave mori. vita quid est, aut quid amoeni habet? qui optime de ea loquuntur, eam mimo aut ludo comparant, qui indecentius et severius, atque etiam verius, cum carcere et custodia assimularunt. a natali nostro die, si inspicimus, lacrymae et gemitus sunt; et cum grandiores, consequuntur, exterius et interius curae. quis dies aut hora una leta, cui non dona alia velut ex decreto succedant et excipiant? sicut in mari fluctus semper est, etiamsi non tempestas, sic in vita motus et angores, etiam cum non dolores, aut tormenta. Lips.

Ut statua in basi, sic nos niti stemus in providentia divina. Lips.

Providentia divina gubernandum rerum humanarum assidenta est, et flectendi ad eam non oculi solum, sed animi, et ipsa voluntas aptanda, ut sequamur non querenti, nec refractarij supremam illam et immotam legem. ecce Reges et Principes sibi vendicant et districte parere nos volunt, ubi constat illis ijs placere: et divina potentia hoc ius non habebit? Lips.

Ad laudes tuas animus hic sibi conscius exsurgat, nec ventulo isto elevante a terra se tollit. Sum homo, factus ab humo, in eam ibo. Lips.

Fremat Calumnia, et ~~livor~~ livor pedeat: nil vincent. Lips.

Intemperanter urbem amat, et nescio quis genius eo vocat. Lips.

Illustre nomen benignior fortuna dedit. Lips.

Quod est livor his pugnis. Si respondebo non illud meliore ita facio, aut causa nostra amiciorem: contra est, et alienamus. Quod dicere: Christiani ~~sumus~~ sumus: Sacerdotes pacis, ut Tertullianus ait: et si quid peccatum est, ignoscere malimus, quam defendere. Lips. Hoc mea mens est, et erit; in qua suffragium haud me habere tum gaudeo. Lips.

NB. vide hanc eruditam in formulis commendandi NB

Notæ

Quæ in ~~libro~~ Seneca scripsi scio in frontem quædam leviora videri: sed examinata fortasse pondus habeant, aut certe usum afferant lectori. Lips.

Mercurialem de vivorum censebam, et si profiteris: ego censor titulum mutem, et litteratis jure adscribam. profecto non libasti in transitu hæc studia, sed combibisti, et e pleno eorum pectore manant quæ scribis. Lips. NB

bene est, si affectui hoc non dones. Lips.

Robore opus est contra judiciorum hos fluctus, et clavo recti judicij, qui dirigat inter undas obstantes. Lips.

Est mea sententia et ex arcanis nostræ Religionis prompta. Lips.

Mors nomen ~~[illegible]~~ tantum est nobis: et illud timeat, qui non sperat vivere post mortem. Lips.

Tempora in flexu sunt, nos in lapsu: ex iis et pro iis
Consilium. Lips.

Amica et diffusa est scriptio tua. Lips.

~~Aedificium~~
Aedificium novum molior, et video Daedali laby-
rinthum esse, et mihi quoque opus tandem fore
Theseo. sed quo? qui non filum filum, sed aurum
aurum praeferat, nec Minotaurum, sed nomina
nostra occidat. arculae quidem nostrae venient
ad fundum. sed terrenus aliquis Iupiter nos iuvabit,
et impluet aureum imbrem. Lips.

Affectum tuum in me non verbis solum ~~sed~~
promis, sed rebus palam probas. illa honestissima
scribis: has ultro offers, et muneribus me afficis
non ex merito, ~~sed~~ atque adeo inexspectato.
~~[illegible]~~ ecce donum tuum × et quidem carum
mihi, quia in eo tuus vultus. aestro blan-
ditias, minus aliquid mittere potuisti, vix
gratius: quia quem absentem volo, coram
semper habere praesentem. ~~[illegible]~~ † in metallo effigies
tua est, sed ~~[illegible]~~ muta, et corporis: in epistolis
imago animi, atque ea spirans. ergo totum te
possideo, sed animo. nam ab oculis ad
istum redeo, et in eo te recondo. Lipsius.

O miseri! quid nos, doctrina, fama fremus? ipsi pulvis, illa opinio, ista ventus. Lips.

Spes tua, ut propediem ~~veniam~~ ad ~~de~~ te veniam, desiderium quo ardeo, haud excitas. potius dolorem auges, quoniam vota mea his temporibus non attingent, quod tam avide concupiscunt, ut te videre valeam.:

Natura ducta istud amas. Lips.

Quod innuis de invidis homuncionibus, bone curam pone. quo virtus pervenies, si sistitur ad has remoras? ut gloria illi comes, sic et invidia: sed bone non curat. minuti qui se non se extollunt, nolunt etiam alios extolli: et fortis cum obstare non possunt, conantur linguis, et spargunt verborum levia ista tela ~~Lips.~~ atque id eminus. Lips.

Nemo nos laedit, nisi ipsi volumus; et fregit hoc omnia tela, qui contempsit. inde hoc robur, et a ~~inprimis~~ inprimis ab iis cave, qui ~~insinuat~~ insinuarunt, et specie benevolentiae necant. Lip.

Ego decreveram in affectu et sermone id praestare: opinione mea et voto, extremo hoc Maio. Lips.

In illam sylvam ivimus, atque item ius, ut opinor, meo favori, ~~liffat~~ ac tuo. Lips.

Valde velim vidisse. Lips.

Rogerius noster istic, qui valet? quem invideo tibi, ~~tibi~~ te illi. o beatum par! et quod utinam per me impar. Lips.

Germaniam ~~[illegible]~~ meditabar, sed non volente eventu. Lips.

Scripsit tuæ ad me litteræ, tamen grato Lips. culpam verbis redimere. Lips.

Libellus a me prodiit: ergo de more et pro affectu habe a me munus. Lips.

Miror te epistolam meam non vidisse. ordinariis cursoribus tradita est. Sed quid tam solenne hodie, quam fraus, et aut officii neglectus? Lips.

Ut opinio illa novitatis arrimatur, quo male in omni dolore aut ~~querela~~ querela blanditur. Lips.

Abeunte ad te N., mihi indecorum, tibi inopinatum esset, venire eum sine litteris x. quas haud magno tamen argumento mitto. Lips.

Exteros tuos serius angi, non tua, sed ferentium culpa. Lips.

Instructionis, v. petitionis primitias ad effectum perducere ne desistas.

Imbecillitatem meam tuis orationibus, laboribus, studio tanto sollicitius adiuvare stude, quanto imbecillitatem meam sub accumulato pondere gravius premi non ignoras.

Apostolica adiutoria impendere studebo.

Non dubito famam litteras meas antevolasse, et dignitatem, quae aliena auribus fuerit tibi nuntiasse.

Nihil in litteris meis tibi non redditis magnum aut serium fuit. Hoc tantum, affectus mei et cultus significationem continebant. Lip.

Quia epistolare compendium multa, quae significanda habeo, notificare non patitur, quae huic epistolae desunt, harum lator viva voce narrabit.

In metallo effigies est, sed muta et corporis. in epistolis imago animi, atque ea spirans Spirans. Lipsius.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Auctores quos legi.

Jacobi Sadoleti Epistolæ · Coloniæ Agrippinæ 1572

Justi Lipsij Epistolæ Francofurti ·

Epistolæ familiares C. Lang. S. J.

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

NB. consule indicem aelatum Ciceroni apud le Fay. biblio. Abel. posti. fol. 217.

Index,

Qui multiplex epistolarum genus indicat, quo usi sunt veteris et moderni ovi Scriptores.

Comendatitiæ.	Responsio ad comendat.
Lipsius lib. epistol. fol. 522. 814. 829. Sadoletus l. j. epist. fol. 32. erudite.	Lipsius. fol. 1023.

Gratulatoria.

Lipsius fol. 655. 820 bis. 912. Sadol. l. 9. fol 79.

Responsio ad gratul.

gratulatoria nuptial.

Lipsius fol. 837.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Funerales. ~~[illegible]~~.

Lipsius fol 827.

Consolatoria.

Lipsius fol 918. in funera Lips. cent. III ep. 6. fol 365.

Queribunda.

Sadoletus. fol 45.

Accusatoria.

Defensoria ad accusat. responsoria. ~~[illegible]~~

Excusatoria.

Sadoletus, l. 2. fol. 52.

Objurgatoria.

Ad respondendum exceptioni.

Sadoletus, l. 2. fol. 52.

Monitoria.

Jocoso.

Laudatorio.

Lipsius 831.

gratiarum actorio.

Sadoletus fol. 44. Lipsius centur. 1. ep. 54 fol. 69.

Suasorio.

Lipsij fol. 10. epist. 8. centur. 1. suadet vitam solitariam litteris akomodam erudite. fol. 38. cent. 1. epist. 31. dissuadet erudite coniugium amico.

Petitoriæ.

Sadolet. fol. 65. ubi petit creditor ut liber creditor censuræ subijciatur. Lipsius centur. singul. ad Italos epist. 91.

Ad responendum petitioni.

Lipsius centur. singular. ad Italos cent. epist. 91. fol. 277.

Apologeticæ.

Consultoriæ et Deliberativæ.

Responsio ad consult. et Delib.

Sadolet. l. 1. fol. 78. item fol 80

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

B

~~Formulæ~~ Formulæ lugubres CC et his respondendi / consolandi compatiendi.

Lento ac tabente morbo me ab undecim jam annis sentio affectum. Lips.

Valetudo mea negat grassari. nec recens ea, aut se subito tristior nobis est; sed ab annis undecim obsidet languore, aut tabe afficit nos et premit. Lips.

Rumpam omnia et ad vos veniam; si ~~sola~~ valetudo sola commeatum det et permittat. Lips.

Compositus es cum ingenti luctu, qui invadit et stringit: eripe et eluctare, et rationis auxilio nexus istos nodosque solve! hunc nisi advocas, et totum affectui te permittis: quis Deus adjuverit? imo ut in tenebris ambulare et currere qui amat impingit et ruit: sic in te, nisi profers et propandis lumen hoc mentis. ea te dolebit, ut folia rosas, sic vigorem et vitam nos relinquere: ~~adeo~~ atque adeo non hominem nec hoc mundana esse æterna. Lips.

Valemus ut solemus: id est, vivimus magis quam valemus. Lips.

Valetudo autem mea semper anceps, plurimum adversa: et vincula hoc ~~evolanti~~ evolanti ingenio summus arbiter dedit. quid nisi feramus, et ferendo adeo vincamus? quia in pugnam hanc compositi ~~sumus~~ cum fortuna sive fato sumus atque una hic victoriæ ratio est, arma submittere nec pugnare. Novius olim: Pati necesse est multa mortalem mala.

Quando vultus et sermones jungere licebit?
pene diffido cum valetudinem meam video,
quæ præcipitat et ruit ad metam. Lips.
ut tempora fluere, et meam valetudinem
labi video. Lips.

Consol. Litteras tuas augi, et mœstus legi, ob mœstitiam
quâ tu affectus. amisisse te optimum filium
video, in magna indole virtutum et spe honorum.
revera tecum doleo.. te interea oro atque hortor,
ne luctu te abjicias abjicias, et memineris loci
atque ordinis quem tenes, et quàm nihil à te
geri dici've potest, quod non in voces atque
oculos incurrat aliorum. præsta te dignum
fama illa, quæ de prudentia tua et eruditiones jam
diu sparsa. præi exemplo Patribus, quomodo
orbitates et hæc vulnera ferenda sint, quæ infli-
guntur à divina manu. Solari te nolui, et
tamen solor. Quid enim queri aut dolere
possumus, si hæc à Deo? atqui ope ab illo,
christiani nos non simus solum, sed quotidie
profitemur. imo rogamus eum etiam, ut fiat
voluntas ejus: facta est, feramus. Lips.

13 Valetudinem fontibus refocillo, et curo,
quantum datur: sed anni tempus, et
constitutio hæc pluvialis impedivit. Lips.

C.

langvorem meum sublatum aut levatum iri Spero-
his fontibus. Lips.

Jam diu Scis, me imbecillis et exhausti corporis
fuisse, quod ut caducum aedificium sustinui,
fulcivi, et velut concinnavi. Sed cum
universa ruina impendet cedendum est: et non
quâ resistas, sed evadas cogitandum. hoc
ego nunc facio: paro me ad ultimum, et
magnum diem; et non invitus relinquo hoc
turbida. Sane viribus deficio, animo consto,
qui vere mihi dicit, carcere aut custodia se
teneri, et aspirare ad Coelestem Patriam et
originem sui. Lips.

Paene cum Poeta ~~dixero licet~~ dicam,

Sepulchris similis, nil nisi nomen retineo.

Nec enim deserit, mi N, vetus ille internusque
languor, aliàs auctior, aliàs remissior,
languor tamen, et velum aut impedimentum
nostrae mentis. Quid querar? quod natus sim,
sum: imbecillum corpus, fragile et ad
omnem contumeliam projectum, morbi
pabulum, mortis victima. Lips.

Dotelius noster (: quod haud libens nuncio:) lecto morbo distinetur: at vereor ut fatali. Lips.

Infirmitas ~~me tenet~~ jam tredecim dies affligit, et quamquam non lecto, tamen domo et cubiculo tenet. quid me solatur, nisi communis ~~illa~~ lex Novio expressa?

Pati necesse est multa mortalem mala.

Salutem mihi a te nuntiavit, et tuam super ea curam is qui has defert. an non delectari me fatear? imo et erigi, ac meliorem fieri, et prope, ut sic dicam, tua hac cura curari. Lips.

Audivi de morte Patris tui, etsi ipse doleam, tamen erexi me ad te solandum. debuisse illum mori non ignoras: et si tempora, et ea quæ circumstant aspicis, fateberis, non potuisse opportunius mori. Opus optimum, et vitæ ipse correctionis. Lips.

Solari te maxime debet communis illa lex: debuisse mori. Lips.

Vitam nec vitalem, ut sic dicam, vivo: et ~~traho~~ magis spiritum, quam duco. ~~Lips.~~
quis ille tam ~~mihi~~ mihi invideat, aut obiiciat,
AB. si reponere valetudinem vel instaurare peregrinaticula tentem? at enim tenue aut infirmum mihi corpus, nec par molestiis agrorum, sed et hoc usu didici, illud ipsum

asperge... et excitari per viam et motum. melius notabiliter habere soleo, cum ambulo: et ideo iure hanc variam peto, ut ij, qui vivere me volunt, patiantur transferri et moveri. Lips.

Per naturam suave est vivere, per rationem non insuave mori. Lips.

Qui periti coelestium sunt, ii in solis aut lunae deliquio non stupent aut timent: sciunt enim mox redituram utrique sideri suam claritatem: simile nobis christianis fit, qui gnari divinarum promissionum, non mortem hanc habemus, sed transitum ad vitam. Lips.

Iactamur hic inter undas, et novi semper aliqui fluctus. O quando eximus ubi serenum illud certumque securum est? quo tempestas imo nec metus eius adspirat? sicut fumus, quamvis crassus, cum altum petit, dissipatur et perit: sic necesse doloris omnem nubem si cogitatione alta illa adeamus. Lipsi.

Ob Epicteti potius sapientia illa mutuemur: non sum aeternitas, sed homo, id est particula universi, ut hora diei. venire igitur me oportet, ut horam: et praeterire ut horam.

vides videsne in agris ut fruges sata in herbam, in culmum, in aristam surgunt, maturescunt, et metuntur? sic in nobis. venimus in vitam: quidam in herba, alij in culmo pereunt, plerique in maturitate aliqua metuntur: et quae causa querelae est? ante oculos sortis humanae conditio ponatur: ita sati et nati sumus. Lipsi.

Deum ita voluisse tibi dico, et providentiæ hoc
decretum. hoc ~~gnoma~~ Attica Christiano gnoma
~~solum~~ est, quod sit dolori omni mitigando aut
tollendo: Summum bonum facit: bene facit.

NB. Providentia statuit, provide statuit. ~~Lipsius~~ quod de
te, non cogita hoc tantum, sed recogita:
propior gaudenti eris, quam dolenti. Lipsius.

ut fumus et caligo, quamvis crassa, cum sufflata est,
NB dissipatur et spargitur: sic dolor omnis, cum
mens ad supera fertur et æterna. sed homines
plerique aliter, ut quid quid triste aut acerbum
NB est, acriter et ~~[illegible]~~ intente volvimus: quod læti
nest aut boni, vix levi cogitatione delibamus.
atqui secus oportebat, et ut torrem semiustum
e foco qui tollit, non ea parte arripit, et
tractat, quâ incanduit, sed qua ignem nondum
augit: sic nos decent ~~acuta~~ non acerba hæc
et eventa casuum tangere, sed magis benigna
in iis ~~et læta~~ aut læta. neque suus iste
NB abiit, sed unde? è terris. quo? in cælum.
Te deseruit: sed Deo adhæsit. ~~ubi~~ ubi ei
melior conjunctio? At enim immaturus obiit, et
in primo flore? quid immaturus? ad mortem
maturi omnes sumus, ex quo nati, ~~[illegible]~~ imo
etiam antequam nati. quam multis in ipso
utero, vix bene infuso spiritu, spiritus est
ereptus? Lipsius.

Luget calamus, moeret charta, dolet atramentum, tristia sunt omnia ‹, quia ‹.

Quem Deus diligit per aequa et iniqua, per fluxus et refluxus perveniet ad suum portum. Lips.

Dionysium jam pridem novi, novi et amo hominem vere elegantis ingenij mitis pectoris, et prorsus de meliore luto.

Non ~~diutius~~ debet diutius quasi sub cineribus delitescere hic ignis amoris: ~~quia~~ quem quia ~~hic~~ honestus est, efferat se, et chartam isto adminiculo det flammam. Lips.

Ovum petrinum, et vix in spe conceptionis. Lips.

Animum meum vides, quem ~~in~~ fixo in amore tui ~~firmum~~ esse, et fore firmum Lips.

Dolorem meum si quid te pronum, quem in obitu tui [illegible] ~~augi~~ augi, vereor ut [illegible] ~~[illegible]~~ renovem, quem dies et ratio jam, ut spero, mitigarunt. Sed tamen testari ~~quod~~ apud te debeo, publicam hanc jacturam me censere. et Regi, Patriae, Curiae, Ministrorum, civem, Collegam ereptum, quem haud facile reparabunt. mihi quoque privatim Patronum et amicum: cuius eiusmodi fidelitas cum in me experi, et quem importuno meo tempore amisi. Sed ista à Deo, et ~~a~~ fato ferenda sunt, praesertim nobis christianis, quibus certum et exploratum est, vitam hanc non mansionem, sed viam esse ad alteram vitam: atque felices, qui hanc ~~quam~~ quam maturrime defunguntur. Lips. Sic tibi plura dices, ut prudentia tua et pietas ~~tua~~ est. Lips.

Morbone graviore habuit quatuor fere septimanas, capite emerso, corpore adhuc tenero, et animo bono. Cetera languent. Lips.

Extra domum nec pedem posui, nec sacrorum quidem causa. Lips.

Dolens equidem intellexi cognati tui fatum properum et importunum, in ipso vitae et rerum ~~flore~~ eius flore. Sed quid mihi opus est modice ferre, sapienti viro alloquium? est mare quoddam haec vita. Fluctus in ea assidui, saepe tempestates: et ~~iter~~ iterum malacia aliqua et tranquillitas distinguit. Felices, qui, ut periti et duriores nautae adsueverunt: nec ad singulas commotiones nauseant et aegrescunt. Prudentia tibi dedit, et confirmare etiam dant dignitas, qui alto illo positus, vitam vivis in exemplum. Lips.

De morte avunculi tui doleo, et quia eiusmodi cognatorum et usus est, et a natura in eos affectus. Lips.

Cum nati sumus, subiicimur huic ~~tabul~~ tributo. Lips.

Socerum nostrum in eo esse ut abeat ex hac vita, doleo magis quam queror. Nonne aetas ei acta est, et pulcherrime ac per laudem acta? ut in scena poeta qui peregit, personam vestemque ponit, et libens domum abit: sic noster hic ~~animus~~ animus, a temporario theatro in aethereum illam sedem. Ad quam, mi N., quam pene nunc nuper translatus N. 2 sinu eius oculos, digitum vix abfuit ab iis claudendis. Lips. ~~ipsius~~ ipsius.

Quid hoc est, quod aeger animum diu languidum trahit, et tot validi praeripiuntur? Lips.

F

~~opus est his~~

In cibis abstineo ab omnibus calidis, non etiam in potu: et video vina Rhenana et penetrantia auxiliari. N3.
quae etiam iisdem, et interdum languoribus, ad fumos et tristitias pellendas, quae congenita huic morbo. Lips. vide Cent. 3 ad Belgas epist. 18

de his conditam C.
obijt PD

Fertur: ~~error~~ aut mendacium ~~verb~~ verbi est. abiit, transiit ~~ad meliora~~ in loca laetiora. dolori tuo quis hic locus? aut si dolori, non est amori: N3
cuius hoc proprium est, etiam cum sua iactura bene factum velle illi quem ames. .. lugere, qui viri est, certe christiani non est, cui mors est ipsa haec vita. unde et vera cogitatio observetur assidue: commune hoc mori esse, eque a illud atque illud nostri: et utrumque certo suo die et hora à fato devinctum (destinctum.) (definitum.) .
Nec hominibus tantum, sed oppidis, regnis etc, et quid quid hoc nos sustinet, alit, erigit, imminet, neque ille die vetustior aut peribit. mihi caede mens quae ad ista assurgit, ad luctum non demittitur: et scis mortem generi humano non tam supplicium esse, quam tributum. Lips.

Salvi sumus, mi N. salvi: et id palam beneficio divino. Lips.

13 Disce cavere, et timere ~~non~~ nec timenda; et magis disce ferre et excipere, cum evenerunt. pone te etiam ad alia: quia catenata haec videe ge, et casum arripit casus. Miseria nostra! nisi tamen animo stamus, et confidimus, solo hoc decreto beati, neminem ab his externis miserum esse. Lips.

Scito Parcam assidue super caput stare, et ictu aliquo percellere nec expectato. Sicut in aqua pisces ludunt, in aere aves volitant securae insidiantium: at illos hamus ~~ipsa~~ adducit, istas rete involvit: sic fit

11 nobis, et aliquem è magno grege assidue venatur, et [illegible] capit ardens hoc ~~Dea~~ Diva. Solare te communi lege, ad quam aptari non sapientia solum suadet, sed necessitas cogit. Si aequanimus feras semper

13 simplex dolor est: si aliter, alter. Lips.

vide Lips. fol 857. apud [illegible] [illegible] 2. cent. 5. ad [illegible]

Valetudo languet. neque valde vitae, aut cupio, ut id

13 quoque libere promam. quid opus est? si annos annos computo, satis diu vixi: si famam, satis: si voluptatem, aut molestias, illam gustavi, et his satur sum. Cur non, ut vitae plenus conviva, recedam? Lips.

Fetus, dolentes scribo, ante dies 6. fatalem suam metam obiit. Lips.

Est ratione et robore vincendus. ratione, sapientis ~~[illegible]~~ ista est, robore, viri est, et fortis. Fortem et ut cum Seneca dicam propositium magis te fecit. Lips.

9

In re tristi, epistola tamen tua pene laeta mihi fuit, quia me participem tui luctus fecisti. - Lips.

Vivum et mortuum grata memoria prosequor virum - Lips.

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

F.

K.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Z.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

O

P.

Dictio. verba quoungs rara, nova aut sensu aut flexu usurpata.

Fraterna necessitudo.
oratio in hominum manus egredietur limatior.
Dic sodes. interjectio obsecrandi.
stipendium accipere.
Condixit studium.
Veteres sane Doctorum gloria valdè floruit et innuit.
uberius alias.
Dissonior.
strictim laudavi te, sed ex animi sensu.
Cursim libabo.
Irritor ad scribenda talia.
Nihil tardor.
tenui fama acceperam.
Cognati sanguinis hac indoles.
strictim.
Cursim.
ætate jam declivi et corpore parum valido esse.
Quâ suadeo obsecro?
venia dicti sit.

ficulno ingenio est.
elumbi pennâ et obtuso calamo.
Contis remissis laborare.
Obnixim rogo.
Ens paucos dies.
De his affatim.
litterarius affatus.
Sum perennis cultor tuus.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

R

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

S

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

T

Particulæ Concedendi.

Atque adeo
Enim verò.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

U

Formulæ

Exordiendi vulgares.
Exordia quibus ad scribendum provocamus.
Exordiendi in responsorijs.
Finiendi valedicendi et post vale aliquid subijciendi.
Amicos salutandi.
Salutandi quempiam alterius nomine.
Resalutandi et excusandi silentium et negligentiam scriptam.

Formulæ.

Gratulandi. gratias agendi. petendi operam offerendi. commendandi.
Laudandi. vituperandi. obiurgandi.
Consolandi. Compatiendi.

Ornamenta.

Similitudines. allegoriæ. acutiora dicta. sententiæ graves. phrases. ioci.

Dictio.

Syllabus

Authorum ~~ex quibus~~ quos legendo Notavi.

~~Sadoletus~~ Jacobi Sadoleti Card. ep[isto]lae.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg